

PIRMDIENA, 2009. GADA 23. MARTS

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. Es pasludinu ceturtdien, 2009. gada 12. martā pārtrauktās sēdes atsākšanu.

Vispirms es gribu sveikt Eiropas Parlamenta jauno ģenerālsēdētāru *Klaus Welle*, kas sēž pa kreisi no manis, un novēlēt viņam vislabākos panākumus darbā.

(Aplausi)

Pa labi no manis sēž *David Harley*, ģenerālsēdētāra vietnieks. Viņš, tā teikt, simbolizē sekretariāta viengabalainumu. Arī viņam es gribu novēlēt visu to labāko.

(Aplausi)

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, mani lūdza sniegt šādu paziņojumu. Šonedēļ aprit 60 gadi kopš tika deportēti simtiem tūkstošu pilsoņu no Baltijas valstīm. 1949. gada 24. marta naktī sākās Padomju deportāciju vilnis, kura laikā desmitiem tūkstošu igauņu, latviešu un lietuviešu tika izsūtīti no savas dzimtenes. Viņiem tika atņemtas viņu pilsoņu un cilvēku tiesības, un viņi aizgāja bojā necilvēcīgajos apstākļos, kas viņus gaidīja Padomju soda noietnēs.

Teju vai katra ģimene Latvijā, Lietuvā un Igaunijā, kā arī citās bijušajās Padomju republikās cieta no šīs totalitārā komunistiskā režīma pastrādātās šausmīgās vardarbības. Gandrīz katrai ģimenei bija radnieki, kas pazuda bez vēsts Sibīrijā, kurus vajāja VDK vai kuri tika ieslodzīti un apspiesti. Notikumi, par kuriem mēs runājam, nenotika tumšā un tālā pagātnē. Tie vēl ir dzīvi daudzu to cilvēku atmiņās, kas šodien ir ES pilsoņi.

Tāpēc mūsu pienākums, ko diktē mūsu kopīgās vērtības un kas mums jāpilda, lai pieminētu šo deportāciju daudzus upurus, ir skaidri un noteikti nosodīt šos Padomju Savienības totalitārā komunistiskā režīma negēlīgos noziegumus. To mēs esam parādā šiem upuriem – izvērtēt pagātņi objektīvi, dziļi un rūpīgi –, jo izlīgums var pamatoties tikai uz patiesību un atcerēšanos.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu

4. Parlamenta sastāvs: sk. protokolu

5. Oficiālā sveikšana

Priekšsēdētājs. – Šodien man ir tas gods sveikt Visāfrikas Parlamenta delegāciju mūsu Parlamentā. Kā jūs visi zināt, Visāfrikas Parlaments Āfrikas Savienībā ir tas pats, kas Eiropas Parlaments Eiropas Savienībā.

Es īpaši priecājos šodien šeit uzņemt *Khumalo* kungu un viņa parlamenta kolēģus, jo tas man dod iespēju pateikties viņam un viņa kolēģiem, tādējādi arī Visāfrikas Parlamenta priekšsēdētājai *Mongella* kundzei, par uzņemšanu 2008. gada oktobrī, kad notika mana vizīte Visāfrikas Parlamentā, kā arī par uzaicinājumu uzstāties ar runu Visāfrikas Parlamenta plenārsēdē.

Vēlreiz, es vēlos sirsnīgi sveikt jūs visus. Es ļoti priecājos, ka šodien šeit esat kopā ar mums.

(Aplausi)

6. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas sk. protokolu

7. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi: sk. protokolu

8. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti: sk. protokolu

9. Lūgumraksti: sk. protokolu

10. Dokumentu iesniegšana: sk. protokolu

11. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana): sk. protokolu

12. Darba kārtība: sk. protokolu

(Darba kārtība tika noteikta)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir viens jautājums attiecībā uz Eiropas Padomi. Mēs dzirdējām, ka Eiropas Padomes sanāksmē jūs esot teicis, ka Parlaments piekrīt, ka balsojumam par Komisijas Priekšsēdētāju jānotiek 15. jūlijā un balsojums par pārējiem Komisijas locekļiem jāriko pēc tam, kad būs pieņemts Lisabonas līgums.

Es gribētu zināt, vai tā ir vai nav taisnība, un, ja tā ir taisnība, tad kas jūs pilnvaroja izdarīt šādus paziņojumus?

Priekšsēdētājs. - *Frassoni* kundze, jūs noteikti atceraties, ka mēs šo jautājumu apspriedām Priekšsēdētāju konfrēncē, jo jūs pati tajā piedalījāties. Attiecībā uz 15. jūliju bija tikai viens iebildums, un to izteicāt jūs. Visu pārējo grupu priekšsēdētāji piekrita viedoklim, ko es izteicu savā paziņojumā Padomes priekšā. Katrā ziņā, jūs varat iepazīties ar manas runas saturu vārds vārdā. Runa ir pieejama visiem Parlamenta deputātiem un sabiedrībai.

13. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu vērst Eiropas Parlamenta uzmanību uz Baltkrievijas prezidenta Lukašenko kunga ierašanos Prāgā.. Vai prezidenta Lukašenko ierašanās ir saskaņā ar vērtībām, kuras mēs aizstāvam? Vai Eiropas Savienībai var būt darīšanas ar prezidentu, kura rokās ir visa vara, bez termiņa ierobežojuma un bez mandāta? Kādu tēlu Eiropas Savienība radīs, samierinoties ar tāda prezidenta klātbūtni, kas ir iznīcinājis vairākus savus politiskos pretiniekus un kas ierobežo savu pilsoņu tiesības? Kādu tēlu Savienība radīs Obamas administrācijas acīs, ņemot vērā, ka ASV pilsonis smok Baltkrievijas cietumā un visticamāk aizies bojā, ja vien kaut kas ātri netiks darīts? Es uzskatu, kā mēs viņu nekādā ziņā nedrīkstējām aicināt.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos ar jums visiem runāt par *El Musel*, mana reģiona Astūrijas lielāko ostu.

Ir ārkārtīgi būtiski, lai Komisija sagādātu naudas līdzekļus šīs ostas papildu izmaksām. Komisārs *Tajani* to ir sapratis, tāpat kā viņa priekšgājējs *Barrot* kungs, viņi abi ir saskatījuši *El Musel* lielās funkcionālās un ekoloģiskās problēmas.

Krīzes laikā, kad tādi uzņēmumi kā *El Musel* ir vitāli nepieciešami, ir laiks pārvarēt plaši izplatītos, pārmērīgi birokrātiskos šķēršļus, domāt plaši, un virzīties tālāk ar šo finansējumu, kas ir tik svarīgs Astūrijai, Spānijas ziemeļiem un arī Eiropas ekonomikas atveseļošanai. Es vēlreiz sacīšu - Eiropas ekonomikas atveseļošanai, kurā Spānijai ir tas gods līdzdarboties.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Eiropas Padomes pēdējās sanāksmes iznākums ir piemērs tam, kā īstenot praksē vienu no Eiropas Savienības pamatprincipiem - solidaritāti.

Finansiālā palīdzība EUR 5,6 miljardu apmērā palīdzēs Vecā kontinenta tautām pārvarēt globālās finansiālās un ekonomiskās krīzes sekas. Bulgārijai apstiprinātie EUR 105 miljoni, kas tika piešķirti energoapgādes drošības garantēšanai, platjoslas interneta ieviešanai un lauksaimniecībai, atspoguļo atbalstu un pieaugošo uzticību valdības krīzes pārvarēšanas programmai.

Manai valstij ir būtiski svarīgi, lai Eiropas Komisija apstiprinātu un Eiropas Parlaments atbalstītu prasīto kompensāciju izmaksu termiņa pagarinājumu līdz 2013. gadam par Kozloduļas kodolelektrostacijas trešā un ceturtais bloka priekšlaicīgu slēgšanu. Bulgārija cieta vislielākos zaudējumus Krievijas un Ukrainas savstarpējā gāzes kara rezultātā. Šā iemesla dēļ ir svarīgi ievērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret visām ES dalībvalstīm.

Es rēķinos ar Komisijas priekšsēdētāja *Barroso* kunga atbalstu un mudinu savus kolēģus Eiropas Parlamenta deputātus ļaut Eiropā uzvarēt taisnīgumam un solidaritātei.

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, es gribu pieskarties jautājumam par dzelīgajiem izteikumiem un piezīmēm, kas izskan dažās aprindās attiecībā Īrijas banku un finanšu sistēmu.

Īrijas sistēma darbojas ES diktētas tiesiskas un politiski reglamentējošas direktīvas sistēmas robežās. Īrijas sistēma ir tieši tik pat spēcīga vai vāja kā šī ES sistēma. Kā mēs labi zinām, regulējošā sistēma ir izgāzusies globāli. Īrija nav ne sliktāka, ne labāka par jebkuru citu vietu.

Es nepiekrītu naidīgajiem izteikumiem par Īriju, kas parādās Londonas, Ņujorkas un Vācijas plašsaziņas līdzekļos. Visās šajās vietās ir bijuši sarežģījumi regulējošajā un banku jomā un tik pat nopietnas vai pat nopietnākas problēmas par tām, ar kādām mēs saskaramies Īrijā. Nemitīgā kritika no dažiem mūsu ES kaimiņiem ir balstīta drīzāk uz aizspriedumiem nekā uz objektīviem faktiem un nekādi neveicina ES solidaritāti šajā laikā, kad Eiropa piedzīvo milzīgas finansiālas un ekonomiskas grūtības.

László Tórkés (Verts/ALE). – (HU) Starptautiski pazīstamais Kanādas-Rumānijas kopuzņēmums *Roşia Montană Gold Corporation* plāno attīstīt Eiropas lielākās atklātās zelta raktuves Transilvānijas pilsētā Verespatakā (Roşia Montană). Eiropas Parlaments savā 2004. gada decembra rezolūcijā pauda nopietnas raizes saistībā ar dabas katastrofu draudiem, ko rada šis projekts. Savukārt Starptautiskā pieminekļu un ievērojamu vietu aizsardzības padome (ICOMOS) savā 2005. gada ģenerālajā asamblejā apņēmas aizsargāt šīs senās apdzīvotās vietas vēsturisko mantojumu.

Uzņēmums, kas jau bijis iesaistīts vairākos skandālos, ir paredzējis izmatot to pašu uz cianīdu tehnoloģijām balstīto apstrādes metodi, ar kuru 2000. gada tika piesārņota Tisas upe visā tās garumā. Ir iznīcināts arī Verespatakas (Roşia Montană) arhitektoniskais mantojums un tās iedzīvotāji novesti līdz nabadzībai. Šķiet, ka Rumānijas valdība gatavojas atcelt tās noteikto pagaidu aizliegumu veikt ieguldījumus.

Es lūdzu Eiropas Parlamentu iejaukties, lai glābtu Verespataku un tās dabisko vidi. Savukārt Eiropas Komisijai vajadzētu veicināt izpostītās pilsētas un tās vides atjaunošanu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, dažās tuvākajās dienās apritēs:

- 10 gadi kopš NATO un Eiropas Savienības valstu valdību - gan centriski kreiso, gan centriski labējo - izraisītā netīrā kara pret Dienvidslāvijas tautu;

- 6 gadi kopš ASV un tās labprātīgo sabiedroto noziedzīgā kara pret Irāku un šīs valsts okupācijas, kara, kas paņēma aptuveni 1,5 miljona irākiešu dzīvību.

- 60 gadi, kopš tika dibināta NATO, šī imperiālistu kara mašīna un drauds mieram visā pasaulē, kas gatavojas atzīmēt savu 60. gadadienu ar svinīgu samitu Strasbūrā.

Pirms 10 gadiem, 1999. gada 23. un 24. aprīlī Vašingtonā, NATO dalībvalstu vadītāji parakstīja 50. gadadienas deklarāciju, apstiprinot šīs organizācijas jauno doktrīnu. Līdz ar to tika pieņemta jaunā NATO stratēģija, kas oficiāli apgāž starptautisko tiesību pamatlikumus. Tam sekoja virkne citu noziedzīgu NATO iebrukumu Afganistānā, Irākā, Irānā un Tuvajos Austrumos.

Gatavojoties NATO samitam, Francijas varasiestādes ir pārvērtušas Strasbūras centru par slēgto zonu un aktivizējušas Šengenas Konvencijai paredzētos mehānismus, lai neļautu Francijā iebraukt demonstrētājiem. Tās ir mobilizējušas ievērojamus armijas un policijas spēkus, lai tiktu galā ar demonstrētājiem. Šie pasākumi, kas rupji pārkāpj demokrātiskās pamattiesības, parāda, cik ļoti imperiālisti un NATO baidās no tautas.

Tautai jāatbild uz NATO rīkoto imperiālistu noziedzīgās rīcības 60. gadadienas atzīmēšanu un svinībām, pastiprinot antiimperiālistisko miera kustību, uzturot tautā dzimušo prasību izformēt NATO .

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, sadarbības grupām Parlamentā ir gara un ievērojama vēsture. Sadarbības grupās deputāti, stāvot pāri politiskajam dalījumam, var apvienoties, lai risinātu konkrētus jautājumus.

Piemēram, vecākā sadarbības grupa – sadarbības grupa invaliditātes jautājumos – pamatīgi pārbauda tiesību aktus, ko pieņem Parlaments, lai pārliecinātos, ka tie ir invalīdiem draudzīgi, un izglīto citus parlamentāriešus par invaliditātes jautājumiem.

Par spīti sadarbības grupu vērtīgajam darbam, tās pēdējā gada laikā ir tikušas izolētas un faktiski tās tiek slēgtas, pateicoties Parlamenta iekšējiem noteikumiem, kas liedz sadarbības grupām piekļuvi sanāksmju telpām un neatvērī laiku Strasbūras sēžu grafikā.

Es uzskatu, ka mums tas diezgan steidzami jāsakārto – pirms nākamā sasaukuma – , jo pretējā gadījumā sadarbības grupas kļūs par vēsturi; Parlamentu to iznīkšana padarīs stipri nabadzīgāku, un Eiropas iedzīvotājiem tas nenāks par labu.

(Aplausi)<BRK>

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Dāmas un kungi, pēdējos gados Bulgārijā ir novērota tāda nicināma rīcība kā vēlēšanu balsu pirkšana.

Ar to ir nodarbojušās gandrīz visas politiskās grupas, izņemot patriotisko Uzbrukuma partiju. Pat tādas partijas, kas par sevi runā kā par alternatīvu valdošajām partijām, uzpērk vēlētajus, kā to pirms dažām dienām atklāja informācija, kas pienāca no Brestas ciemata netālu no Plēvenas.

Izskatās, ka gaidāmās vēlēšanas mūsu valstī, būs visnegodīgākās visā Bulgārijas pēdējo laiku vēsturē. Pretkonstitucionālā etnisko turku partija MRF ir atvēlējusi milzīgu summu – EUR 60 miljonus –, lai palīdzētu tai iegūt pēc iespējas vairāk Turcijas intereses pārstāvošu deputātu gan Eiropas Parlamentā, gan Bulgārijas Republikas Nacionālajā asamblejā.

Pastāv pilnīgi reāls risks, ka nākamajā Eiropas Parlamentā būs pārstāvji, kas savus krēslus būs ieguvuši, nopērkot balsis. Mūsu moto Uzbrukuma partijā ir: „Nē Turcijai Eiropas Savienībā”, un mēs aicinām priekšsēdētāju *Hans-Gert Pöttering* mudināt Bulgārijas varasiestādes rīkoties, pieņemot vēlēšanu likumus, lai šis nodoms gaidāmajās vēlēšanās tiktu izjaukts.

György Schöpflin (PPE-DE). – (HU) Situācija ir nepārprotama: dažus simtus metru no Ungārijas robežas atrodas Austrijas ciemats Hailigenkroica (*Heiligekreuz*), kurā kāds Austrijas uzņēmums vēlas celt lielaudas atkritumu dedzinātavu. No Ungārijas puses Szentgothardas (*Szentgotthárd*) pilsēta uzskata iecerētā objekta izveidi par nepieņemamu, cita starpā arī vides aizsardzības apsvērumu dēļ.

Pēdējo divu gadu laikā ir bijuši bieži protesti no Ungārijas puses, taču austrieši atsakās to atzīt. Rezultātā pieaugošais pretaustriešu noskaņojums jau sāk ietekmēt tradicionāli sirsnīgās attiecības abu valstu starpā.

Mēs aicinām Austrijas pusi pārbaudīt šo plānu, paturot prātā Ungārijas apsvērumus, un apturēt tā tālāko virzību.

Gyula Hegyi (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, janvārī Komisija vērsās pret Ungārijas moratoriju modificētai kukurūzai MON810. Moratoriju nepārprotami atbalsta visa Ungārijas zinātnieku kopiena, visas politiskās partijas un Ungārijas sabiedrība. Martā Eiropas Padomē Ungārija un Austrija ieguva savā pusē pārliecinošu vairākumu, panākot, lai šis moratorijs par spīti Komisijas lēmumam paliktu spēkā. Divdesmit trīs no divdesmit septiņām dalībvalstīm atbalstīja Ungāriju pret Komisiju.

Tas parāda, ka ir pēdējais laiks, lai mēs no jauna pārdomātu atļauju piešķiršanas metodi ĢMO Eiropas Savienībā. Es domāju – un, ņemot vērā Padomes balsojumu, ir skaidrs –, ka lielākā daļa dalībvalstu domā tāpat, proti, ka tam, vai piešķirt vai nepiešķirt atļaujas ĢMO, ir jābūt dalībvalstu kompetencē. Es ceru, ka nākamais jaunievēlētais Parlaments izstrādās jaunu regulu attiecībā uz atļauju piešķiršanu ĢMO, kuras pamatā būs subsidiaritāte un pārredzamība. Komisijai vajadzētu sadarboties ar Parlamentu un dalībvalstīm, nevis tiem diktēt savu gribu.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, viena mūsu kolēģe deputāte nesēn runāja par sadarbības grupu jautājumu.

Parlamentā ir 20 sadarbības grupu, un to darbs ir bijis acīm redzams visa šā sasaukuma pilnvaru darbības laikā, kas pavisam drīz jau beigsies. Neskaitāmi daudz tekstu ir uzlaboti, pateicoties mūsu sadarbības grupu darbam, desmitiem tūkstošu cilvēku, priekšsēdētāja kungs, un simtiem organizāciju ir uzņemti Parlamentā, pateicoties mūsu sadarbības grupu darbam. Ja mēs turpināsim apspiest darba grupas, nepiešķirot tām sanāksmju telpas, būs jaunas demonstrācijas.

Priekšsēdētāja kungs, jums ir liela pieredze, ļoti liela pieredze mūsu Parlamentā. Nepieļaujiet, ka nākamā Parlamenta sasaukuma laikā veidojas un tiekas vairāk vai mazāk slepenas apakšgrupas. Mēs nebaidāties no pārredzamības sadarbības grupu līmenī, tāpēc mēs aicinām jūs veikt pavisam atklātu sadarbības grupu novērtējumu par šo pilnvaru termiņu. Šādi mēs iegūsim pierādījumus par to noderīgumu.

Priekšsēdētāja kungs, es jūs ļoti lūdzu, nepalieciet kurls pret sadarbības grupu prasībām un visām tām vēstulēm, kas jums pēdējo gadu laikā tika adresētas.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, nav nekādu šaubu, ka Eiropa piedzīvo demogrāfisko krīzi. Darbaspēka trūkums, ko rada šī krīze, apdraud ES dalībvalstu ekonomisko attīstību. Krīze mazina arī pensiju sistēmu efektivitāti un rada nopietnas problēmas Eiropas veselības aprūpes un sociālās aprūpes sistēmām.

Tajā pašā laikā Eiropas Komisija neizprot mūsu centienus mainīt negatīvās demogrāfiskās tendences, veicinot ģimeņu izaugsmi. Konkrēti runājot, ir bijuši iebildumi pret nepieciešamību samazināt PVN precēm, kas paredzētas ļoti maziem bērniem, piemēram, autiņbiksēm. Ideja sodīt atsevišķas valstis par šāda veida risinājumu pieņemšanu, liecina par nepietiekamu mums draudošo risku apzināšanos, kā arī to var uzskatīt par godprātības trūkuma pazīmi. Jebkurā gadījumā tas ir nepieņemami.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Ir skandalozi, ka vienīgā Portugālei pilnīgi piederošā riepu rūpnīca vairākus mēnešus ir stāvējusi dīkā, apdraudot gandrīz 300 tiešo darbavietu sociāli trūcīgajā Vale do Ave apgabalā. Šajā teritorijā ir viens no augstākajiem bezdarba līmeņiem, ko izraisīja vairāku uzņēmumu slēgšana un darbavietu skaita samazināšana tekstilrūpniecības nozarē.

Camac darbinieki Santo Tirso pilsētā un tos pārstāvošā arodbiedrība darīja šo nopietno situāciju zināmu sabiedrībai, norādot, ka uzņēmums neko nav parādā ne bankām, ne valstij un ka patiesībā tam pat ir pozitīva bilance vairāku desmitu tūkstošu eiro apmērā, kas radusies PVN ieturēšanas rezultātā. Galvenie kreditori ir paši darbinieki, kam nav izmaksātas algas tāpēc, ka uzņēmumam nav izdevies pārvarēt sekas, ko izraisīja Lielbritānijas mārciņas vērtības kritums, – jo tieši uz šo valsti tas eksportē gandrīz visu savu produkciju –, un ražošanā izmantojamo izejmateriālu cenu kāpums.

Pēc uzņēmuma maksātnespējas pieteikuma iesniegšanas viņi gaidīs risinājumu līdz 30. martam. Portugāles valdībai un Eiropas Komisijai steidzami jāreaģē uz šo brīdinājumu un uz darbinieku pausto neapmierinātību, lai nepieļautu vēl lielāku bezdarbu un postu šajā apgabalā, kur nav alternatīvu darba iespēju.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pavisam drīz darba kārtībā būs parlamentāro procedūru pārskatīšana un reformas, un es skaidri zinu, kas šis temats ir ļoti tuvs jūsu sirdij.

Vai es, lūdzu, drīkstu atbalstīt dažu kolēģu izteiktos viedokļus par sadarbības grupu lielo nozīmi? Es esmu Novecošanas sadarbības grupas līdzpriekšsēdētājs, un, kā jūs jau varbūt zināt, šogad pirmo reizi vairāk nekā 50 % no visiem vēlētajiem būs vecāki par 50 gadiem. Tātad ar novecošanu saistītie jautājumi interesē ne tikai cilvēkus šeit Parlamentā, bet arī cilvēkus ārpusē, mūsu vēletāju vidū.

Gribu jūs lūgt, priekšsēdētāja kungs, izmantot tādas jūsu prezidentūrai raksturīgās īpašības kā skaidrību un taisnīgumu, lai nodrošinātu, ka sadarbības grupu darbs no šā brīža tiks atvieglots, nevis traucēts. Vai jūs, lūdzu, mums to varat apsolīt?

Priekšsēdētājs. – Vienmēr ir patīkami redzēt britu konservatīvos stingri stāvam uz Eiropas kuģa klāja un pilnībā esam mūsu pusē. Liels jums paldies, un es apsolos uzvesties, cik labi vien spēšu.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu par vides likumu pārkāpumu problēmu Īrijā, konkrēti attiecībā uz ūdens kvalitāti. Jaunais ES pētījums par ūdens kvalitāti Īrijā liecina, ka gandrīz divas trešdaļas iedzīvotāju saka, ka ūdens kvalitāte ir nopietna problēma, savukārt puse uzskata, ka kvalitāte kopš 2004. gada ir pasliktinājusies.

Astoņi procenti iedzīvotāju uzskata, ka pēdējo piecu gadu laikā mūsu upju, ezeru un piekrastes ūdeņu kvalitāte nav uzlabojusies. Komisija jau septiņus gadus izmeklē, vai Īrijas valdība pilda Eiropas Kopienas Tiesas 2002. gada lēmumu, saskaņā ar kuru Īrija ir pārkāpusi tiesību aktus par ūdens kvalitāti.

Mums jāatrod veidi, kā nodrošināt, lai dalībvalstis tiešam piemērotu tiesību aktus, kurus mēs pieņemam Eiropas pilsoņu interesēs. Komisijai, kura ir Savienības policists un policiste, jārikojas laikus, lai nodrošinātu šo ievērošanu.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Jaunajās dalībvalstīs grūtos laikos tiem, kuru rokās ir vara, joprojām liek sevi manīt vecie refleksi, kas ir nepieņemami no tiesiskuma viedokļa. Kad mums Ungārijā bija valsts svētki, Budapeštā notika nepieņemami politisko tiesību pārkāpumi. Teritorija ap svinīgo norišu vietām bija pilnībā slēgta, kā tas notika diktatūras laikā. Pirms dažām dienām prasības, lai valdība kļūtu atbildīgāka, un aicinājumi premjerministram atkāpties no amata atdūrās pret policijas iejaukšanos, kuras laikā cilvēki tika aizturēti un piedzīvoja necilvēcīgu, pazemojošu attieksmi.

Kopš nedēļas nogales mēs esam redzējuši, ka varasvīri ignorē arī demokrātiju, jo tie cenšas izvairīties no priekšlaicīgām vēlēšanām, mainoties ar vadošajiem posteņiem savā starpā. Šī nav tā demokrātiskā, tiesiskā valsts, par kuru mēs – komunistiskā režīma norieta jaunā paaudze – sapņojām; mūsaprāt, tieši tā sākas „maigā” diktatūra.

Tāpat par pagātnes refleksiem mums liek domāt Rumānijas iestāžu rīcība, jo Ungārijas Republikas prezidents pretēji Rumānijas iestāžu ieteikumiem apmeklēja šo valsti, lai piedalītos 15. marta svinībās kopā ar 1,5 miljonus cilvēku lielo Rumānijas ungāru kopienu, bet bija spiests doties turp ar auto, kā privātpersona. Tas notika tāpēc, ka Rumānija atsauca prezidenta lidmašīnas nosēšanās atļauju, kā pamatojumu minot izdomātu iemeslu, ka šī vizīte sabojāšot abu valstu partnerattiecības. Un tas notiek 2009. gadā divās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Pagājušajā nedēļā notikušā Eiropas Savienības samita laikā apstiprinājās pamatprincips, ko skaidri ir pavēstījis arī Eiropas Parlaments, proti, ka Eiropas Savienība nepacietīs protekcionismu un nepieļaus kopējā tirgus sasniegumu izjaukšanu. Es apsveicu priekšsēdētāju, jo viņš piedalījās Eiropas Padomes sanāksmē.

Tika pieņemti svarīgi lēmumi, tostarp lēmumi jautājumā, ko pirms gada ierosināja Ungārijas premjerministrs *Ferenc Gyurcsány* un kas tika atbalstīts Eiropas Parlamenta *P. N. Rasmussen* ziņojumā, proti, ka jāizveido finanšu tirgu un banku uzraudzības sistēma.. Samitā šajā jautājumā tika pieņemts principiāls lēmums, kas nozīmē ļoti svarīgu soli uz priekšu.

Tas ir svarīgs solis uz priekšu visai Eiropas Savienībai, bet it sevišķi Centrāleiropai, Austrumeiropai un Baltijas valstīm, jo bankas nevarēs pamest novārtā savas filiāles, kas atrodas šajā reģionā, bet tām būs jānodod saņemtā palīdzība tālāk.

Fakts, ka finansiālā palīdzība maksājumu bilancēm dalībvalstīm, kuras neietilpst euro zonā, ir dubultota no EUR 25 miljardiem līdz EUR 50 miljardiem, ir ļoti svarīga ES solidaritātes izpausme. Tas ir mūsu visu interesēs un, par laimi, tas ir visas Eiropas Savienības interesēs.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Mūsu pēdējā sanāksmē mēs pieņemām ļoti svarīgu kuģošanas tiesību aktu kopumu, kas ir uzlabojis procedūras, kuras jāveic jūras avāriju gadījumos.

Kā mēs zinām, jūra dod mums daudz labuma, bet tā arī ir saistīta ar risku. Kad notiek liela avārija, sekas uz savas ādas izjūt piekrastes iedzīvotāji. Tāpēc vislabākais rīcības veids ir profilakse, it sevišķi tāda profilakse, kas regulē jūras satiksmes apjomus un raksturu atbilstīgi šķērsojamo teritoriju jutīgumam.

Šā iemesla dēļ es nākošo jautājumu gribu uzdot Komisijai, jo īpaši komisāram *Tajani*, kura pārziņā ir transporta joma un kuru es uzrunāšu viņa dzimtajā itāļu valodā.

(IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, (...) kā šā jaunā likuma par drošību uz jūras mērķi saskan ar plāniem būvēt divus regazifikācijas termināļus metāna ražošanai Triestas līcī, teritorijā ar dzīvu kuģu satiksmi un augstu pilsētteritoriju koncentrāciju, kur jūra ir sekla, ne dziļāka par 20 metriem, un kur jūras dibenu nedrīkst aiztikt, jo tas ir piesūcies ar dzīvsudrabu. Ja šie termināļi tiktu uzcelti, katrs no tiem piesaistītu vienu metāna tankkuģi nedēļā. Mēs zinām, kādus draudus šie kuģi rada šādām vietām.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien es sevišķi gribētu pievērsties tam, kā Izraēlas armija mūsu acu priekšā cenšas iznīcināt palestīniešu tautu. Mēs nedrīkstam palikt vienaldzīgi pret šo problēmu.

Es klausos Izraēlas ziņu reportāžas neizpratnē, es klausos, kā karavīri stāsta, ka viņiem esot pavēlēts šaut uz civiliedzīvotājiem, arī uz vecām sievietēm. Laikraksts *Haarec* publicēja rakstisko pavēli, ko kāds armijas komandieris deva saviem padotajiem. Viņš pavēlēja saviem vīriem šaut uz cilvēkiem, kas palīdz ievainotajiem palestīniešiem. Visbeidzot, karavīri ir iemācījušies arī izrādīt pilnīgu nicinājumu pret palestīniešu dzīvībām. Par pierādījumu tam kalpo šausmas iedvesošs T-krekls, ko valkā izraēliešu kareivji, uz kura ir redzama arābu sieviete grūtniecības stāvoklī un sauklis „Viens šaviens, divi beigtī”.

Mums jāpārtrauc klusums, kas valda šajā sēžu zālē, kad runa ir par šo jautājumu. Neviena tauta nav labāka vai sliktāka par jebkuru citu. Šodien palestīniešu tautai ir vajadzīga mūsu palīdzība un atbalsts. Mums jāpieņem izaicinājums un jārisina šī problēma.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Pirms divām nedēļām, priekšsēdētāja kungs, jūs atnesāt mums ļoti skumju un šaušalīgu ziņu.. Vācijā kāds jauneklis nonāvēja 15 cilvēkus un pēc tam arī pats sevi. Viņš pastrādāja slepkavību un atnesa daudziem cilvēkiem, arī savai ģimenei, bēdas un izmisumu. Arī viņa vecāki zaudēja bērnu, un arī viņu pasaule ir sagriezusies kājām gaisā.

Ļaujiet man citēt Vācijas prezidenta vārdus, ko viņš teica upuru bērēs: „Mēs visi esam nolikti ļoti nopietna jautājuma priekšā. Vai mēs darām pietiekami daudz, lai aizsargātu sevi un savus bērnus? Vai mēs darām pietiekami daudz, lai pasargātu tos, kam draud briesmas? Vai mēs darām pietiekami daudz, lai mūsu zemēs valdītu miers? Mums jāpavaicā pašiem sev, ko mēs nākotnē varam izdarīt labāk un kādu mācību mēs varam gūt no šā notikuma. Palīdzēsim arī vecākiem un viņu bērniem nepakļaut sevi briesmām.”

Šā iemesla dēļ es gribu vēlreiz aicināt Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju atbalstīt Eiropas mēroga kampaņu „Vai tu zini, kur atrodas tavi bērni?” Kā es to jau esmu vairākkārt teikusi šajā Parlamentā, darīsim visu, lai nekās tāds vairs nekad neatkārtotos.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Savienība pirmām kārtām ir sociāla Eiropa. Mums ir vajadzīga ekonomiskā attīstība, bet tik pat lielā mērā mums ir vajadzīgas darbavietas, pieklājīgas algas un pensijas, pieejama veselības aprūpe un izglītība, turklāt tām jābūt arī labas kvalitātes.

Ekonomiskas krīzes laikā daudzi uzņēmumi nonāk grūtībās, un to darbinieki zaudē darbu.

Rumānijā tērauda kompānijas *Arcelor Mittal* rūpnīcās Galaži un Hunedoara pilsētās vairāki tūkstoši darbinieku principā kļūs par bezdarbniekiem rotācijas kārtībā, saņemot tikai 75% no savas algas, vai vienkārši kļūs lieki. Līdzīga situācija ir novērojama arī citās valstīs un citu rūpniecības nozaru uzņēmumos.

Es aicinu Komisiju apsvērt iespēju sagatavot Padomes lēmumu ar mērķi atjaunot kritērijus piekļuvei Eiropas Sociālajam fondam un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam. Tas jādara nozaru un uzņēmumu līmenī, ne tikai reģionālā un vietējā līmenī, lai fondus krīzes situācijā mobilizētu ātri un palīdzētu darba ņēmējiem.

Es ticu, ka Eiropa var darīt vairāk, un tai ir jādara vairāk grūtībās nonākušu darba ņēmēju labā.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Es gribu vērst uzmanību uz metodēm, ar kādām Slovērijas valdība apspiež minoritāšu valodas tiesības, pārkāpjot minoritāšu tiesības. Iepriekšējā nedēļā valdība pieņēma tiesību aktu grozījumu attiecībā uz valsts valodu, kas saskaņā ar valdības apgalvojumiem neietekmē minoritāšu valodu lietojumu; tomēr pats likumprojekts liecina par pretējo.

Es minēšu divus piemērus. Likumprojekta 8. punkta 4. daļa attiecas uz veselības aprūpes iestādēm un sabiedriskajām iestādēm, un tajā ir teikts, ka ir divas situācijas, kad personas, kas pieder kādai minoritāšu grupai, var lietot šajās iestādēs savu dzimto valodu: ja tās nezina valsts valodu vai ja attiecīgā iestāde atrodas apdzīvotā vietā, kur minoritāšu īpatsvars pārsniedz 20%. Tātad ārsts vispirms jautās pacientam, kādā valodā viņš vai viņa runā, un tikai pēc tam viņš drīkstēs vaicāt, kas pacientam kaiš, pretējā gadījumā saskaņā ar likumprojektu ārsts būs izdarījis likuma pārkāpumu, ko soda ar EUR 100 – 5000 lielu naudas sodu.

Situācija nav labāka arī informācijas sniegšanas jomā, jo radioprogrammas, – izņemot valsts dienestu radio – vispirms būs jāpārtrauc minoritātes valodā un pēc tam vēlreiz pilnībā pārtulkotā versijā.

– Priekšsēdētāja kungs, man ir tikai viens jautājums: vai minoritātes var rēķināties ar Eiropas atbalstu?

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Netālu no Itālijas un Slovēnijas robežas un Triestes pilsētas, Bazovicē, kopš 1945. gada septembra stāv piemineklis pirmajiem Eiropas antifašistiem. 1930. gadā Pirmajā Triestes tribunālā speciāli izveidots fašistu tribunāls piesprieda četriem slovēņu patriotiem *Ferdo Bidovec*, *Fran Marušič*, *Zvonimir Miloš* un *Alojzij Valenčič* nāvessodu.

Piemineklis līdz šim ir ticis bojāts un notraipīts ar krāsu sešpadsmit reizes, un pēdējo reizi tas notika tikai nedaudz vairāk nekā pirms nedēļas. Šis vandālisma akts ir viens no daudziem mēģinājumiem ar politiskiem, ekonomiskiem, kultūras un izglītības līdzekļiem izdarīt spiedienu uz etnisko slovēņu kopienu Itālijā un uz Slovēnijas Republiku.

Vesela virkne šādu aktu, tostarp slovēņu pieminekļu un slovēņu skolu sienu, kā arī slovēņu valodā sastopamo apdzīvoto vietu nosaukumu zīmju notraipīšana ar krāsu, ir dziļi aizskāruši slovēņu izcelsmes Itālijas pilsoņu un Slovēnijas Republikā dzīvojošo slovēņu jūtas.

Tomēr par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem vēl neviens nav ticis saukts pie atbildības. Man ir grūti noticēt, ka Itālijas policija ir bijusi tik nekompetenta, ka tai nav izdevies pārkāpējus atrast, vai ka trūkst politiskās gribas tos meklēt. Ja pārkāpējus nav iespējams notvert jau sešpadsmito reizes pēc kārtas, tas tiešām ir par daudz.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dāmas un kungi, pēdējās sesijas laikā saistībā ar pārrunām par Turciju tika runāts par Turcijas nevēlēšanos atzīt genocīdu pret armēņu tautu. Tomēr jūs nezināt vēl vienu turku neatzītu genocīdu, kas ilga vairāk nekā piecsimt gadus – genocīdu pret bulgāru tautu.

Es jūs iepazīstināšu ar nelielu daļu no tā visa, sniedzot ieskatu notikumos, kas risinājās četras dienas 1876. gada aprīlī, pēc amerikāņu žurnālista *MacGahan* vārdiem:

„Man ir vienalga, vai šī informācija ir objektīva vai nē, ja reiz ir apstiprinājies briesmīgais skaits – 15 000 nogalinātu cilvēku četru dienu laikā. Nekāda šā skaita precizēšana nepadarīs šo patiesi milzīgo apmēru šausalīgo nodarījumu vēl šausmīgāku, kad jūs uzzināsiet visas šā brutālā slaktiņa pretīgās detaļas. Franču konsuls pats savām ausīm dzirdēja, kā bašibazuki ar sajūsmu stāstīja saviem vērigajiem klausītājiem, kā viņi cirtuši bērniem galvas un pēc tam ar ziņkārību vērojuši, kā viņu mazie ķermenīši locījušies un ripojuši kā nokauti cāļi.

Šie daži teikumi atspoguļo tikai četras dienas no pieciem gadsimtiem, kuru laikā Osmaņu impērija izvērta atklātu genocīdu pret bulgāriem. Pirms tiek uzsāktas jebkāda veida sarunas par Turcijas dalību Eiropas Savienībā, mēs – deputāti no Uzbrukuma partijas – vēlamies dzirdēt šo faktu atzīšanu un atvainošanos.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, kopējā lauksaimniecības politika, kas ir lauksaimniecības politika un ekonomikas politika, pēc pārskatīšanas 2003. gadā un 2008. gadā tagad ir lielā mērā kļuvusi par sociālo politiku, un, manuprāt, pamatoti. Piemēram, tiek pastiprinātas pārtikas palīdzības programmas, īstenotas iniciatīvas par augļu un dārzeņu pārtikas ieviešanu skolās, kas arī, manuprāt, ir pamatoti, un īstenotas programmas, lai ieviestu platjoslas internetu un atdzīvinātu lauku novadus.

Tomēr, lai apmierinātu mūsdienu prasības, ir vajadzīga stingra lauksaimniecības politika, jo, pateicoties tai, lauksaimnieki saņem atbalstu un nepamet laukus. Tāpēc vienosimies prasībā, lai tiktu pārtraukta kopējās lauksaimniecības politikas resursu novirzīšana citām politikas jomām. Resursi lauksaimniecības politikai ir jāpalielina:

- ja mēs gribam, lai pārtika būtu nekaitīga, jo Eiropas pārtika var būt tikai nekaitīga pārtika, un tai jābūt nekaitīgai pārtikai;

- ja mēs gribam, lai pārtikas pietiktu, jo tikai tā mēs varam pārvarēt krīzi;

- ja mēs gribam aizsargātu vidi; tādā gadījumā pārtika būs jāaudzē saskaņā ar Eiropas praksi;

- ja mēs gribam, lai lauksaimnieki nepamestu laukus, mums viņiem jāpalīdz;

- ja mēs gribam, lai patērētāji būtu veselīgi, mums jānodrošina viņi ar Eiropas pārtiku.

Nobeigumā es gribētu aicināt Eiropas Savienību palielināt tās budžetu, jo tas dos Eiropai nākotni. Kā arī, ja mēs gribam spēcīgu lauksaimniecības sektoru, mums jāpalielina finansējums kopējai lauksaimniecības politikai.

Chris Davies (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, kopš jūsu vizītes Gazā ir pagājis jau vairāk nekā mēnesis, taču pēdējie dati, kas saņemti no Izraēlas valdības, liecina, ka nekas nav mainījies: joprojām cauri kontrolpunktiem netiek izlaisti materiāli, kas paredzēti atjaunošanas darbiem; nav materiālu skolām, nav materiālu rūpniecībai. Bombardēšana ir pārtraukta, taču blokāde turpinās.

Varbūt, ka šis ir piemērots brīdis, lai Parlaments pacenstos ietekmēt cilvēku viedokļus, sarīkojot viena deputāta jau pieminēto T kreklu izstādi – izliekot apskatei apģērbu, kas tiek ražots kareivjiem, tādiem kā snaiķis no *Givati* brigādes, apģērbu, uz kura ir attēlota palestīniešu grūtniece un sauklis: „Viens šāviens, divi beigtī”. Izraēliešu laikrakstos ir atrodamas ziņas par citiem attēliem, kas ir vēl rasistiskāki, ekstrēmāki un zemiskāki. Šāda izstāde varētu rosināt deputātus padomāt, vai pašreizējās apstākļos mums būtu vai nebūtu jāturpina darbs pie ES un Izraēlas sadarbības līguma.

Priekšsēdētājs. – *Davis* kungs, Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārā asambleja sanāksmē, kas notika pagājušajā trešdienā, pieņēma rezolūciju par traģisko situāciju Tuvajos Austrumos. Es vēlētos atgādināt jums šo faktu. Šo rezolūciju ir vērts ņemt vērā. Paldies jums par komentāriem.

Péter Olajos (PPE-DE). - (*HU*) Šī nav pirmā reize, kad es esmu spiests izteikties saistībā ar milzīgo ogļu elektrostaciju, kuru plānots celt Slovērijas pilsētā *Töketerebes* (*Trebišova*) un kas saskaņā ar prognozēm gadā radīs 4 miljonus tonnu oglekļa dioksīda emisiju.. Pret šo elektrostaciju ir bijuši vērsti vienlīdz plaši protesti gan Slovērijā, gan Ungārijā, taču par spīti tam iesaistītās puses ir atsākušas atļauju piešķiršanas procesu šai elektrostacijai.

Otrpus robežai Ungārijas valdība ir izsludinājusi „Krīzes pārvarēšanas un izaugsmes stratēģiju”, ar kuru saskaņā, pamatojoties uz krīzes pārvarēšanu, Ungārija tagad ir iecerējusi ar jaunu 440 megavatu lignītu bloku paplašināt lielāko oglekļa dioksīda emisiju radītāju – Mātras elektrostaciju –, kas gadā izlaiž atmosfērā vairāk par 6 miljoniem tonnu piesārņotājvielu. Ir lieki piebilst, ka neviena no šīm elektrostacijām neizmanto CCS.

Pagājušā gada beigās Eiropas Savienība pieņēma klimata paketi, un pagājušajā nedēļā notikušajā ES samītā tā apstiprināja klimata kompensācijas shēmas finansējumu jaunattīstības valstīm. Turklāt mēs pilnā sparā gatavojamies klimata konferencei, kas decembrī notiks Kopenhāgenā. Pa to laiku divas dalībvalstis, Slovēkija un Ungārija, – kaut arī jāatzīst, ka pēdējā no sava nodoma tikko atteicās –, turpina, it kā nekas nebūtu noticis, finansēt klimata pārmaiņas no nodokļu maksātāju kabatām, neņemot vērā pēdējo iebildumus. Es ceru, ka Eiropas Savienība to neatbalstīs ne politiski, ne materiāli.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – (*IT*) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, laikā kad Austrumjeruzālemē joprojām tiek nopostīti tūkstošiem palestīniešu mājokļu, Izraēlas policija uzbrūk pat palestīniešu kultūrai. Skumji, ka daži izraēliešu karavīri ir izgatavojuši T kreklus, uz kuriem redzama grūta palestīniešu sievietē un šautenes optiskais tēmēklis ar saukli – „1 šāviens, 2 beigtī”.

Arābu kultūra ir pakļauta uzbrukumam. Palestīniešu pašpārvalde kopā ar Arābu tautām ir izvēlējusies Austrumjeruzālemi – nevis Jeruzālemi – par 2009. gada Arābu kultūras galvaspilsētu. Izraēla ir arestējusi 20 aktivistus, tostarp starptautiskos aktivistus, kas vienkārši rīkoja pasākumu par godu palestīniešu kultūrai. Tas ir mēģinājums likvidēt jebkādu palestīniešu klātbūtni Austrumjeruzālemē.

Tāpēc es vaicāju sev, vai starptautiskā sabiedrība var darīt kaut ko, lai šis pasākums būtu veiksmīgs un lai Jeruzāleme tiešām būtu kopīga galvaspilsēta. Rīkosimies, lai tā notiktu!

Alojz Peterle (PPE-DE). - (*SL*) Nedēļas nogalē Slovēnijā un jo īpaši Lejas Krainas reģionā satraukumu izraisīja *Renault* lēmums pārceļt modeļa *Clio* ražošanu no Novo Mesto uz Franciju.

Man gribētos ticēt oficiālajam izskaidrojumam, ka iemesls šāda lēmuma pieņemšanai bija pieaugošais pieprasījums pēc *Clio* un *Twingo* modeļiem, nevis protekcionisms, ko izraisījušas grūtības automobiļu ražošanas nozarē.

Dāmas un kungi, kam pieder *Revoz* automobiļu ražotne Novo Mesto pilsētā? Slovēnijai? Francijai? Atbilde ir skaidra: slovēņu rūpnīca, kas ražo franču automašīnas, pilnīgi noteikti ir Eiropas ražotne.

Es esmu stingri pārliecināts, ka mums jāaizsargā automobiļu ražošanas nozare ar Eiropas risinājumu palīdzību, nevis ar risinājumiem, kas pieņemti dalībvalstu līmenī. Pretējā gadījumā mēs attālināsimies no četrpamatbrīvību ievērošanas, kas veido Eiropas Kopējā tirgus kodolu.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (*DE*) Priekšsēdētāja kungs, marta sākumā politiskie ieslodzītie *Mikhail Khodorkowski* un *Platon Lebedev* tika pārvesti no Čitas Sibīrijā uz Maskavu, lai viņiem vēlreiz tiktu izvirzītas

nepārliecinošas apsūdzības. Pirmā publiskā uzklauššana ir iēplānota 31. martā. Tajā pašā dienā bija plānota ES un Krievijas apspriežu par cilvēktiesībām piektā kārtā. Krievi tagad ir atlikušas šīs svarīgās sarunas uz nenoteiktu laiku.

Šādā veidā Krievija pierāda, cik zemu tā vērtē cilvēktiesības. Tā vietā, lai spriestu taisnīgu tiesu, tieslietu sistēma turpina kalpot režīma pretinieku likvidēšanas nolūkam, maldinot ES.

Richard Seiber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos izteikt Komisijai kritisku piezīmi, kas arī tika iesniegta rakstveidā pagājušajā nedēļā, attiecībā uz lēmumu aizliegt parasto spuldzi. Es pilnībā atbalstu energoefektivitātes prasības un mērķus klimata jomā, kurus esam noteikuši kopīgi ar Padomi un Komisiju. Šajā jautājumā nepareiza bija tikai pieeja. Ir skaidrs, ka pilsoņi nejūtas, ka būtu iesaistīti, ja lēmumi tiek pieņemti aiz slēgtām durvīm, izmantojot komitoloģijas procedūras. Tāpēc Komisija noteikti ir pelnījusi kritiku par Eiropas Parlamenta neiesaistīšanu lēmuma pieņemšanas procesā un standarta procedūras neievērošanu.

Otrkārt, bija acīmredzams saziņas trūkums. Iedzīvotāji bija ļoti uztraukti, jo attiecībā uz šiem pasākumiem netika veikts vispusīgs ietekmes novērtējums, īpaši tāpēc, ka mēs zinām, ka šo spuldžu sastāvā ir dzīvsudrabs, kas apdraud cilvēku, īpaši bērnu, veselību.

Treškārt, būtu bijis saprātīgi padomāt par nākotni un jaunas tehnoloģijas sekmēšanu. Tāpēc es vēlos lūgt Komisiju iesniegt jaunu priekšlikumu.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Igaņņi, latvieši un lietuvieši vēlas izteikt sirsnīgu pateicību par to, ka paudāt savu solidaritāti sakarā ar 60 gadiem kopš 1949. gada Baltijas valstu iedzīvotāju deportācijām, kas visur tiek atzītas par noziegumu pret cilvēci, kurš nodarīts miera laikā, četrus gadus pēc kara beigām. Divas trešdaļas deportēto bija sievietes un bērni, kurus izraidīja uz Sibīriju uz aptuveni 10 gadiem. Proporcioniāli rēķinot, deportēto personu skaits būtu pusmiljons, ja šīs deportācijas būtu notikušas trīs Skandināvijas valstīs – Zviedrijā, Dānijā un Norvēģijā

Tomēr šodien ir skaidrs, ka ar ekonomisku un politisku Eiropas paplašināšanu nepietiek, lai Eiropa kļūtu patiešām vienota kā „vērtību kopiena”. Mums nepieciešams jauns paplašināšanās vilnis: Eiropas iedzīvotāju apziņas jomā. Mums ir liela nepieciešamība panākt Eiropas mēroga apzināšanos un gribu atzīt šos noziegumus un aizspriedumus par mūsu kopējās vēstures neatņemamu sastāvdaļu.

Marīa Petre (PPE-DE). – (RO) Šodien daudzi no mums ir izteikušies par solidaritātes nepieciešamību, un es vēlos turpināt šo tēmu.

Eiropas Savienības atkarība enerģijas jomā un dalībvalstu solidaritāte šajā lietā ir nepieciešama vairāk nekā jebkad. Mūsu rīcībai jābūt vienotai un saskaņotai, ņemot vērā ne vien risku, bet arī vajadzību dažādot mūsu resursus.

Es apsveicu Eiropadomi ar vienošanos, kuru tā panāca saistībā ar Ekonomikas atveseļošanas plānu, kā arī ar uzsvāru, kas likts uz enerģētikas sektoru un *Nabucco* projekta finansēšanu.

Es mudīnu Eiropas Komisiju ātri un efektīvi atklāt metodes, ar kuru palīdzību tiks garantēta finanšu efektivitāte un nodrošināti nepieciešamie rezultāti enerģētikas sektorā un, jo īpaši ekonomikas sektorā, ko būtiski ietekmē un apdraud protekcionisms.

Protekcionisma politika ir sliktākais, kas var notikt gan attīstītās, gan jaunās tirgus ekonomikas valstīs.

Marīe Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ir pagājis gads, kopš nolēma pārskatīt Eiropas Parlamenta reglamentu; šis lēmums apgrūtināja sadarbības grupu darbu, jo tika nolemts, ka tām jāstrādā ceturtdienu pēcpusdienās. Faktiski ar šo lēmumu tika likvidētas sadarbības grupas, kas bija pamats ideju pasniegšanai, parasti par jautājumiem, kuri galvenokārt neskar Eiropas politiku, piemēram ģimenes jautājumiem.

Es vadu sadarbības grupu, kas nodarbojas ar ģimenes un bērnu aizsardzības jautājumiem, un man ir jāizsaka jums dziļa nožēla par ģimeņu apvienībām pilsoniskā sabiedrībā un par to, ka vienkārši Eiropas pilsoņi vairs nevar izteikties ar šīs sadarbības grupas starpniecību.

Par reglamenta pārskatīšanu atbildīgā grupa nav mūs informējusi, vai tā ir izvērtējusi sadarbības grupu darbu, un nav piedāvājusi mums risinājumu nākotnei. Kā var tās aizstāt?

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos runāt par ļoti svarīgu jautājumu, saistītu ar Eiropas literatūras balvu. Balvu finansē Eiropas Savienības Kultūras programma, un tās mērķis ir pievērst uzmanību jaunradei mūsdienu daiļliteratūrā. Es uzskatu, ka šī ir ļoti laba iniciatīva, taču man ir bažas par tās īstenošanu.

Ar mani ir sazinājušās manas valsts kultūras organizācijas, kas nav apmierinātas, jo Rumānija šogad nav iekļauta programmā. Patiešām, no 34 valstīm, kurām ir tiesības piedalīties, tikai 12 katru gadu tiek iekļautas programmā. Šobrīd pamatots ir jautājums, kā pārējās valstis, tostarp Rumānija, var aktīvi piedalīties, ja tās vispār nav iekļautas programmā. Tāpēc es vēlos vērst jūsu uzmanību uz šo problēmu un ceru, ka mēs kopīgi ar Eiropas Komisiju atradīsim piemērotu veidu, kā atrisināt šo problēmu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šis gads Eiropai būs ļoti grūts. Mūsu priekšā ir problēmas, kurām Eiropas vēsturē nav precedenta.

Mums jācīnās pret finanšu un ekonomisko krīzi, pret enerģētikas krīzi, klimata izmaiņām un terorismu, kas apdraud visu, ko līdz šim esam panākuši. Tieši tāpēc tagad svarīgāk nekā jebkad ir būt vienotiem.

Mums ir jāstājas pretī antieuropeiskām sarunām, ultranacionālistiskiem elementiem, kas ir destruktīvi un bīstami. Pašreizējos apstākļos ar pilsoņiem, kas ir neapmierināti ar krīzi, kura padziļinās, nerunājot par citām problēmām, var viegli manipulēt ultranacionālisti, kas izmanto šos nelabvēlīgos vispārējos apstākļus saviem uzbrukumiem vienotajai Eiropai. Vēlos jums atgādināt, ka bez Eiropas Savienības un eirozonas pašreizējās krīzes sekas būtu katastrofālas.

Es aicinu tos Eiropas politiķus, kas ir iesaistīti vēlēšanu kampaņās, stingri nostāties pret antieuropeiskām runām. Es aicinu viņus neizmantojot ultranacionālistiskus un šovinistiskus elementus vai oficiālās runas, tikai lai iegūtu dažas papildu balsis. Paldies!

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Saskaņā ar oficiālajām sarunām globālās ekonomiskās krīzes dēļ steidzami jāatjauno uzticība starptautiskajai finanšu sistēmai. Šodien atslēgas vārds ir „uzticība”, kas arī atspoguļots Eiropas Savienības dokumentos.

Es vēlos ieteikt vēl vienu atslēgas vārdu Tomēr vēlos jautāt, vai mēs, tie, kas atrodamies ārpus eirozonas, varam runāt par solidaritāti, ja mums iesaka paaugstināt nodokļus un iemaksas, nevis izmantot ES krīzes fondu un tā mehānismus, jo saskaņā ar solidaritātes principu šis fonds ir paredzēts ES lietošanai.

Vai Centrāleiropas un Austrumeiropas dalībvalstu pilsoņiem ir jāzaudē cerība pietiekami drīz sasniegt ES dzīves standartu?

Es domāju, ka nav. Esmu pārliecināts, ka Eiropas pozīcija, kuru ES proklamē, tuvojoties gaidāmajai G20 augstākā līmeņa sanāksmei, būs mums visiem pieņemama.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Ungārijas kopienas piecās ES dalībvalstīs nesen pieminēja Ungārijas revolūciju un 1948.-1949. gada Neatkarības karu, kad ungāri plecu pie pleca ar poļiem, serbiem, horvātiem, švābiem, vāciešiem, austriešiem, armēņiem un rumāņiem cīnījās par savu un pasaules brīvību pret divām tā laika lielākajām Eiropas armijām.

Mēs šo notikumu atzīmējam ik gadu martā, un to darīja arī divu citu valstu prezidenti. Rumānijas iestādes negodīgi, ES valstij necienīgā veidā mēģināja liegt Ungārijas Republikas prezidentam *László Sólyom* ieeļot Rumānijā. Kas būtu noticis, ja tās būtu mēģinājušas to liegt Amerikas Savienoto Valstu prezidentam Barakam Obamam, kas arī ir atzinis un parādījis cieņu 1848. gada Ungārijas neatkarības karam, ja viņš būtu vēlējis ierasties Rumānijā?

Būtu labi, ja mēs beidzot visi varētu aptvert, ka dzīvojam Eiropā, kur varam cienīt viens otra pagātņi un vēsturi, kā arī cits cita valsts svētkus.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es atbalstu Serbijas integrāciju un pievienošanos Eiropas Savienībai. Šajā sakarībā es aicinu Eiropas Komisiju pieņemt īpašus, efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu Timokas ielejā dzīvojošās rumāņu etniskās minoritātes pārstāvju tiesības.

Timokas ielejā, Serbijas austrumu apgabalos Krainā, Morāvā, *Pojarevač* un Timokā efektīvi jāpiemēro Nacionālo mazākumtautību aizsardzības pamatkonvencija, Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu harta. Ir 2009. gads, un es uzskatu, ka ir pienācis laiks nodrošināt tradicionālajai rumāņu etniskajai kopienai Timokas ielejā samērīgas pārstāvības tiesības, kā arī tiesības lietot dzimto rumāņu valodu baznīcās un skolās. Paldies!

SĒDI VADA: G. ONESTA*Priekšsēdētāja vietnieks*

Priekšsēdētājs. - Šis darba kārtības punkts tiek slēgts.

14. EK un CARIFORUM ekonomisko partnerattiecību nolīgums – Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Kotdivuāru – Partnerattiecību nolīgums starp EK un CARIFORUM valstīm – Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Kotdivuāru – Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Ganu, no otras puses – Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses – Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Dienvidāfrikas Attīstības kopienas (DAK) EPN valstīm – Ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm – Ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm – Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālāfriku, no otras puses (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējas debātes par partnerattiecību nolīgumiem:

– *David Martin* ieteikums (A6-0117/2009) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (05211/2009 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC)), un

— *Erika Mann* ieteikums (A6-0144/2009) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (05535/2009 – C6-0064/2009 – 2008/0136 (AVC)),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *David Martin*, par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (O-0033/2009 – B6-0203/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *David Martin*, par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (O-0034/2009 – B6-0204/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Erika Mann*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kotdivuāru, no otras puses (O-0047/2009 – B6-0217/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Erika Mann*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kotdivuāru, no otras puses (O-0048/2009 – B6-0218/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Christofer Fjellner*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Ganu, no otras puses (O-0035/2009 – B6-0205/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Christofer Fjellner*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Ganu, no otras puses (O-0036/2009 – B6-0206/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Glyn Ford*, par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (O-0037/2009 – B6-0207/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Glyn Ford*, par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) starp Eiropas Kopieni, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (O-0038/2009 – B6-0208/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Robert Sturdy*, par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Attīstības kopienas (DAK) EPN valstīm, no otras puses (O-0039/2009 – B6-0209/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Robert Sturdy*, par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas Attīstības kopienas (DAK) EPN valstīm, no otras puses (O-0040/2009 – B6-0210/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Daniel Caspary*, par pagaidu nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no otras puses (O-0041/2009 – B6-0211/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Daniel Caspary*, par pagaidu nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no otras puses (O-0042/2009 – B6-0212/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov*, par nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm, no otras puses (O-0043/2009 – B6-0213/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov*, par nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm, no otras puses (O-0044/2009 – B6-0214/2009),

– jautājums Padomei, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Kader Arif*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālāfriku, no otras puses (O-0045/2009 – B6-0215/2009),

– jautājums Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā iesniedza *Helmuth Markov* un *Kader Arif*, par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālāfriku, no otras puses (O-0046/2009 – B6-0216/2009),

David Martin, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs! Ja esam tieši iesaistīti kādā jautājumā, mums parasti ir tendence pārspīlēt tā nozīmīgumu, taču konkrēti šajā gadījumā nedomāju, ka ir iespējams pārspīlēt jautājuma svarīgumu. Šovakar mums ir darīšana ar virkni nolīgumu, kas, nepārspīlējot, var ietekmēt miljoniem jaunattīstības valstu iedzīvotāju dzīvi, dzīves kvalitāti un veselību.

Pirms pievērsīšos sava ziņojuma būtībai, vēlos izteikt cieņu savai kolēģei *Glenys Kinnock*, kas, būdama ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāja, ir ļoti aktīvi propagandējusi ekonomisko partnerattiecību nolīgumus (EPN) un ĀKK intereses ne tikai šajā Parlamentā, bet visā pasaulē. Kā daudzi no jums jau zina, *Glenys Kinnock* beidz darbu Parlamentā, un es domāju, ka mums ļoti pietrūks viņas darba ĀKK un jo īpaši EPN jomā.

EPN šajā Parlamentā ir bijusi sarežģīta attīstība. Starp tirdzniecības un attīstības mērķiem ir pastāvējusi liela spriedze. Daļu no šīs spriedzes varēja novērst, taču daļa no tās, atklāti runājot, pieder nolīgumu būtībai.

Pirmkārt, tie tika noteikti ar PTO nolēmumu, un nav viegli vienoties par vienpusēju liberalizāciju, kas būtībā bija nepieciešams EPN.

Otrkārt, nereālais termiņš, kas tika noteikts pilnīgai un pagaidu EPN noslēgšanai, nozīmēja, ka sarunas, kas bija jārisina ar vienādiem noteikumiem, patiesībā nenoritēja ar vienādiem noteikumiem, jo ĀKK puse būtu zaudētāja, ja termiņš tiktu nokavēts.

Es nevēlos kritizēt tirdzniecības speciālistus, kas piedalījās sarunās, bet gan pašu sarunu būtību. Tirdzniecības speciālisti būtībā mēģina noslēgt Eiropas Savienībai izdevīgāko darījumu. Viņu mērķis nav obligāti nodrošināt labākos attīstības rezultātus. Es atkārtotāju: es viņus nekritizēju, viņi ir apmācīti tā rīkoties. Taču tā ir sarunu realitāte.

Mēs kā Parlaments kopš sarunu noslēgšanās esam mēģinājuši līdzsvarot tirdzniecību un attīstību.

Kā referents vēlos komentēt CARIFORUM valstu EPN, kas, protams, šobrīd ir vienīgais pilnīgais ekonomisko partnerattiecību nolīgums. Tā kā šis EPN ir parakstīts, mēs nevaram grozīt tekstu, mums tikai ir iespēja pateikt tam „jā” vai „nē”. Es uzskatu, ja Komisija un komisāre var sniegt noteiktas garantijas un teksta interpretācijas, mums varētu būt iespēja šonedēļ apstiprināt CARIFORUM valstu EPN.

Autors Lūiss Kerols liek savas grāmatas personāžam Oliņam-Boliņam nicīgā tonī teikt: „Kad es lietoju kādu vārdu, šī vārda nozīme ir tāda, kādu es tam izvēlos, ne vairāk un ne mazāk”. Atklāti sakot, līdz nesenam laikam mēģinājumi saprast dažus CARIFORUM valstu EPN izmantotos vārdus, ir bijuši nedaudz līdzīgi: ne vienmēr ir bijis viegli tikt skaidrībā, ko teksts īsti nozīmē.

Es vēlētos šodien dzirdēt komisāri apstiprinām vairākus punktus.

Pirmkārt, to, ka nolīguma pārskatīšanas klauzula ir īsta un ka Komisija to uztvers nopietni: ka mēs izskatīsim tādas attīstības prioritātes kā nabadzības mazināšana, ilgtspējīga attīstība, ekonomiskā dažādošana un darbs, lai, noslēdzoties piegādei, sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, lai nodrošinātu, ka EPN nevis kavē, bet sekmē visu iepriekšminēto.

Otrkārt, es vēlētos dzirdēt komisāri atkārtoti apstiprinām EPN finanšu stāvokli. Saskaņā ar aprēķiniem, no EAF un citām finanšu iestādēm laikposmā līdz 2013. gadam CARIFORUM valstīm ir pieejami 580 miljoni EUR. Pēc manām domām – bet, protams, neesmu speciālists šajā jomā – ar to vajadzētu pietikt EPN izdevumu segšanai, ja tie tiek pareizi plānoti un ja tiek ievērotas Karību jūras reģiona valstu prioritātes attiecībā uz naudas ieguldīšanas jomām. Bez tam mums ir jānodrošina, lai dalībvalstis iemaksātu savu daļu no 2 miljardiem EUR, kas ir absolūti tirdzniecības sekmēšanai attīstības valstīs. Mums arī ir jāparedz stāvoklis pēc 2013. gada; Komisija nevar mums to garantēt, jo par to ir atbildīgs Parlaments un Padome, bet mums ir jāapzinās, ka nauda beidzas, bet saistības beigsies tikai 2013. gadā.

Trešā garantija, kuru vēlos saņemt, ir par vislielākā labvēlības režīma statusu. Esmu komisārei iepriekš teicis, ka es pilnībā saprotu, ka Eiropas Savienībai jāuzstāj uz tieši tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, kādus Karību jūras reģiona valstis nodrošina Amerikas Savienotajām valstīm vai citām attīstītām lielvarām. Taču mums nevajadzētu piesaukt pantu par vislielāko labvēlības režīmu, ja Karību jūras reģiona valstis noslēdz izdevīgu darījumu, piemēram, ar Āfrikas valstu grupu.

Ceturtkārt, un es jau tuvojos noslēgumam, par zāļu pieejamību, mums ir vajadzīgas garantijas, ka neviens CARIFORUM nolīguma punkts neapdraud TRIPS mehānisma piemērošanu – mehānisms ir noteikti jālieto.

Es vēlos no komisāres saņemt šīs garantijas, taču pat pirms esmu tās saņēmis, vēlos noslēgt savu runu, apliecinot patiesu savu uzskatu, ka komisāre ir mainījusi ar EPN saistītās diskusijas toni un raksturu, un izsaku viņai cieņu par darbu, ko viņa ir paveikusi šajā jomā.

Erika Mann, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Mums tagad ir jābalso par nolīguma ar Kotdivuāru apstiprināšanu. Mēs varam tikai izvēlēties balsot par vai pret. Es ceru, ka kādu dienu šī situācija mainīsies un arī Parlaments varēs piedalīties sarunās par mandātu.

Tas padara stāvokli nedaudz grūtāku. Attiecībā uz CARIFORUM nolīgumu pastāv divas atšķirības. Pirmkārt, mums ir darīšana ar valdību, kas nav demokrātiski ievēlēta. Otrkārt, mēs apskatām pagaidu nolīgumu, kas ir sākotnēji paredzēts tikai tādēļ, lai nodrošinātu, ka tiek saglabātas iepriekšējās preferences. Sarunas par galīgo nolīgumu kādu laiku netiks sāktas.

Tas, ko es vēlētos dzirdēt no komisāres *Cathy Ashton*, ir garantijas par vairākiem jautājumiem, par kuriem man ir zināms, ka tie būs ļoti svarīgi Kotdivuārai. Pagājušajā nedēļas nogalē es atkal piedalījos sarunās, no kurām kļuva ļoti skaidrs, ka Komisijai jāsniedz garantijas, kas ir pilnīgi līdzvērtīgas garantijām, ko komisāre sniedza DAK gadījumā. Tādēļ, lūdzu, ļaujiet man nosaukt dažus no svarīgākajiem punktiem.

Pirmais punkts ir saistīts ar būtisku elastību. Šī elastība jāpiemēro turpmākajiem punktiem. Pirmkārt, jāiekļauj pārskatīšanas klauzula, kas arī būs elastīga, paredzot ne piecu gadu periodu, bet tādu, lai varētu īsā laikā un bieži izvērtēt EPN no jauna. Otrkārt, jutīgi jautājumi jāapspriež tikai tad, ja valsts nepārprotami izrāda vēlmi

to darīt. Jo īpaši tas attiecas uz Singapūras jautājumu, bet, protams, arī uz jautājumu, kā integrēt TRIPS, un līdzīgiem jautājumiem.

Treškārt, pastāv problēma ar reģionālu atšķirību pieņemšanu, notiekot turpmākām sarunām, lai panāktu reģionālu vienošanos. Kotdivuāra ir saskārusies ar konkrētu problēmu, kuras pamatā ir fakts, ka pašlaik notiek sarunas par nolīgumu, un tas tiks parakstīts atsevišķi, kamēr turpmākais mērķis ir vest sarunas par reģionālu nolīgumu.

Ceturtkārt, būtu ļoti svarīgi nodrošināt, lai jebkurā jaunu sarunu posmā varētu ierosināt jautājumus, kas jārisina dotajā posmā un lai šos jautājumus varētu apstiprināt Komisija.

Šajā sakarībā, komisāre, jums ir tikai jāizrāda pieļāvība attiecībā uz Kotdivuāru, ko izrādījat DĀAK gadījumā. Šādi rīkojoties, tiks palielināta iespējamība saņemt atbilstošu pozitīvu atbildi no Parlamenta. Mēs vienkārši mazliet raizējamies, un šīs raizes ir paudušas daudzas nevalstiskas organizācijas, ka īpaši Kotdivuāras gadījumā Komisija sākotnēji izrādīja salīdzinoši nelielu elastīgumu, un šī iemesla dēļ iepriekšminētie jautājumi, veicot pāreju no pagaidu nolīguma uz galīgo, netika ņemti vērā. Tādējādi pieļāvība būtu ļoti noderīga un ļautu mums apstiprināt nolīgumu.

Bez tam, apspriežoties ar Kotdivuāras pārstāvjiem, es sapratu, ka viņi ir ļoti uztraukti par to, ka tehniskās palīdzības plūsma nebūs pietiekami ātra un ka arī šajā jautājumā nav ņemtas vērā visas viņu intereses. Kā es saprotu, viņi ir īpaši ieinteresēti, lai Komisija un starptautiskās organizācijas, kas tiem palīdz, nodrošinātu MVU piekļuvi tirgum, lai tās varētu patiešām izmantot piekļuvi Eiropas tirgum. Viņi ir ārkārtīgi piesardzīgi, kad sarunu gaitā tiek pieminēti Singapūras jautājumi, pat kad tie tiek apspriesti, un ļoti vēlas, lai mēs palīdzētu tiem saprast, kā sabiedrības vajadzībām var izmantot sabiedriskā labuma preces. Bez tam viņi ir īpaši ieinteresēti, lai mēs viņiem palīdzētu ar tehniskajiem standartiem saistītos jautājumos, jo tie viņiem bieži rada grūti pārvaramus šķēršļus tirdzniecībā.

Mans pēdējais komentārs attiecas uz punktu, kas skar Parlamentu. Kā jau minēju iepriekš, mums ir tikai iespēja pateikt „jā” vai „nē”, un tas acīmredzot relatīvi ierobežo pakāpi, kādā Parlaments var sadarboties, lai ietekmētu balsojumu. Es vēlos jums atgādināt, un to jūs arī redzēsiet atspoguļot mūsu tekstos, ka mūsu apstiprinājums pagaidu nolīgumam nenozīmē, ka mēs noteikti automātiski balsosim arī par galīgo nolīgumu. Faktiski, piedaloties uzraudzības procedūrā, mēs noteikti vēlamies, lai mūs iesaista notiekošajās sarunās, lai mēs noteiktā mērā, ciktāl tas ir mūsu spēkos, varētu piedalīties tikko minēto jautājumu risināšanā.

Visbeidzot es vēlētos jūs lūgt dažos vārdos mums pastāstīt, cik lielā mērā neveiksmīgā Dohas vienošanās negatīvi ietekmēs Kotdivuāru, īpaši attiecībā uz banāniem.

Helmuth Markov, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Solana kungs, šajās debatēs mēs apspriežam ne tikai sešpadsmit jautājumus Padomei un Komisijai, uz kuriem jāatbild mutiski, astoņas rezolūcijas un divus ziņojumus saskaņā ar koplēmuma procedūru, bet arī 79 attīstības valstis, ar kurām ES atjauno savas tirdzniecības attiecības un savstarpējo sadarbību. Tirdzniecība un sadarbība ir nozīmīgi līdzekļi cīņā pret nabadzību, kā arī ekonomiski un sociāli stabilākas valstu ekonomikas veidošanai. Galvenokārt šis process ietver atbalsta sniegšanu infrastruktūras izveidei, veselības aprūpei, nodrošinātībai ar pārtiku, funkcionējošai sociālajai sistēmai, izglītībai un kultūras apmaiņai.

Pagātnē mūsu tirdzniecības attiecības ar ĀKK valstīm pamatojās uz vienaspusēju tirdzniecības preferenču sistēmu, kurā lielākā daļa ĀKK ražoto preču bija nodrošināta beznodokļu piekļuve kopējam tirgum. 2000. gadā tika nolemts līdz 2007. gada beigām izstrādāt jaunu partnerattiecību nolīgumu. Saskaņā ar šo jauno nolīgumu bija paredzēts vienaspusējās tirdzniecības preferences aizstāt ar nolīgumiem, kas būtu saderīgi ar PTO prasībām; ar mērķi samazināt un visbeidzot likvidēt nabadzību, kā arī sekmēt ilgtspējīgu attīstību, reģiona integrāciju, ekonomisko sadarbību un labu pārvaldību, palīdzot ĀKK valstīm attīstīt savu ekonomisko potenciālu un pakāpeniski integrējot tās pasaules ekonomikā. Bez tam bija paredzēts paplašināt šo valstu ražotspēju un veikt pasākumus, lai sekmētu privāto uzņēmējdarbību un investīcijas.

Ekonomiskie nolīgumi, ko mēs aplūkojam, īpaši tā dēvētie pagaidu EPN jeb nolīgumi „tikai par precēm”, ir galvenokārt tirdzniecības nolīgumi, jo 90 % vai pat lielāka to daļa attiecas uz jautājumiem par piekļuvi tirgum un citiem tirdzniecības jautājumiem. Mērķis ir ES un partneru reģionu vai atsevišķu valstu savstarpējās tirdzniecības pakāpeniska liberalizācija.

Kādām problēmām esam pievērsuši uzmanību sarunu gaitā?

Pirmkārt, ir apšaubāms, vai ir pietiekams atvēlētais termiņš. Protams, Komisija ir labā pozīcijā. Tā varēja vadīt sarunas, ierosināt balsojumu un iesaistīt dalībvalstis. Tomēr iedomājieties, ka esat kāds no otras puses

sarunu partneriem. Vai sarunas tiešām notiek vienā līmenī, lai varētu veikt apspriedes starp pilsonisko sabiedrību un šo valstu parlamentiem?

Attiecībā uz saturu bija ļoti daudz kritikas. Pirmkārt, kaut arī pastāvēja arī citi speciālistu viedokļi, Komisijas izpratnē atbilstība PTO prasībām nozīmēja 80 % muitas nodokļu samazinājumu nākamā 15 gadu laikā. Pat ja liberalizācijas saistības sākotnēji ir nevienmērīgas, runājot par soļiem, kas sperti liberalizācijas virzienā, rezultāts būs atvērti tirgi abās pusēs, ko ES var viegli atļauties. Eksports no ĀKK valstīm sastādīs tikai nelielu daļu no šo valstu importa.

ĀKK valstīm muitas nodokļu atcelšana nozīmētu no šiem nodokļiem gūto ieņēmumu zaudējumu, kā arī finansējuma zaudējumu steidzami nepieciešamajam valsts ieguldījumam infrastruktūrā, sociālajā jomā, ekonomiskās attīstības un administratīvās veiktspējas uzlabošanai. Turklāt tas nozīmē valsts ekonomiskās izaugsmes palēnināšanu un tādējādi arī turpmāku atkarību no industrializēto valstu eksporta. Tas attiecas kā uz pārtikas produktiem, tā uz rūpniecības precēm un galu galā noved pie burvju loka. Šo seku nenoliedzams pierādījums ir pieaugošās pārtikas preču cenas ĀKK valstīs. Esmu bieži uzdevis šādu jautājumu: ja 50 gadu laikā ar vienpusējām tirdzniecības attiecībām nav pat ne tuvu sekmēta pienācīga attīstība, kā gan to var panākt ar abpusēju tirgu atvēršanu?

Vēl viena nopietna problēma, kuru saasinās piedāvātais nolīgums, ir attiecības starp partneru reģioniem un valstīm. Austrumāfrikas kopienā, un es esmu personīgi atbildīgs par rezolūcijas priekšlikumu šajā jautājumā, iekšējo tarifu problēma var būt mazāk būtiska, jo pastāv muitas savienība, bet tirdzniecības attiecības starp kaimiņvalstīm dažādu liberalizācijas pakāpju rezultātā var kļūt sarežģītākas. Protams, šajā gadījumā pastāv daudz ar izcelsmes valsts noteikumiem saistītu problēmu. Pastāv nopietnas bažas attiecībā uz sarunām par visaptverošiem EPN. Tās atspoguļo zināmus konfliktus bloķētajā Dohas sarunu kārtā. Daudzas valstis neuzskata, ka var atcelt pakalpojumu, investīciju un publisko iepirkumu tirgu noteikumus un atvērt tos globālai konkurencei. Tas pat nav pilnībā iedomājams vai vēlams pašas Eiropas Kopienas gadījumā. Pietiek ar to, ka minēsim finanšu tirgu kontroles mehānismu trūkumu, nav nepieciešams to pamatot sīkāk.

Barga kritika bija un joprojām tiek pausta attiecībā uz pašu sarunu pārredzamību, proti, uz pakāpi, kādā šajā procesā ir iesaistīti valstu parlamenti un pilsoniskā sabiedrība. Visbeidzot jāmin, ka pastāv arī ar Ceturto režīmu saistītie jautājumi. Ja ir atļauta brīva preču kustība, vai nevajadzētu atļaut to arī cilvēkiem? Šajā sakarā mūsu komiteja ir formulējusi jautājumus, kas, neraugoties uz to izcelsmi, vienmēr skar vienas un tās pašas problēmas.

Kādi finanšu, tehniskā un administratīvā atbalsta pasākumi ir paredzēti tirdzniecības un attīstības partnerattiecību atjaunošanas sistēmā? Vai Komisija turpmāko sarunu laikā būs elastīga un ņems vērā partneru reģionu vajadzības, īpaši attiecībā uz eksporta nodokļu sekmēšanu attīstības nolūkā, jaunas un ātri augošas rūpniecības aizsardzību, darbinieku brīvas pārvietošanās nodrošināšanu un īpašu publisko iepirkumu sistēmas aizsardzību? Papildus iepriekšminētajam, vai Komisija ir gatava pārdomāt savu nostāju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības jomā, nodrošinot bioloģiskās daudzveidības un zināšanu nodošanas saglabāšanu un medicīniskās aprūpes garantēšanu par pieņemamu cenu nabadzīgākajās valstīs? Vai Padome un Komisija ir gatavas sniegt Parlamentam un pilsoniskajai sabiedrībai pienācīgu informāciju par piedalīšanās iespējām? Visbeidzot, vai pastāv gatavība mainīt noslēgto nolīgumu, ja izrādītos, ka noteiktiem punktiem ir negatīva ietekme uz attīstību ĀKK valstīs?

Visbeidzot ļaujiet man izteikt īsu personisku komentāru. Esmu bijis Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētājs divarpus gadus. Tā kā es vairs nepieteikšos šim amatam, vēlos izmantot šo izdevību un ļoti, ļoti pateikties savam sekretariātam, *Alberto Rodas* un īpaši *Donatella Pribaz* par viņu lielisko atbalstu, kā arī izteikt pateicību saviem kolēģiem. Sadarbība bija lieliska, un es uzskatu, ka mēs esam ļoti daudz sasnieguši. Būtu brīnišķīgi, ja mēs gūtu panākumus arī ar EPN. Es vēlos novēlēt visiem palikušajiem veiksmīgu nākamā Parlamenta pilnvaru laiku. Man ir lielas cerības, ka tirdzniecībai Parlamentā tiks pievērsta arvien lielāka uzmanība. Liels paldies!

Christofer Fjellner, *autors*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti priecīgs, ka varam šodien piedalīties debatēs. Šajā pieaugoša protekcionisma laikā, nabadzībai nevis mazinoties, bet izplatoties, ir īpaši svarīgi uzturēt brīvu tirdzniecību starp Eiropu un dažām no pasaules nabadzīgākajām valstīm. Principā tā ir pagaidu nolīgumu būtība. Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu mērķis ir garantēt ilgstošu tirdzniecību un attīstību dažās no pasaules visnabadzīgākajām valstīm.

Pastāv risks, ka šīs valstis saņems vissmagākos globālās lejupslīdes viļņa triecienus laikā, kad protekcionisms kļūst intensīvāks. Tāpēc es nevaru saprast daļu izteiktās kritikas. Daži apgalvo, ka šie nolīgumi ir pārāk plaši un visaptveroši. Daži kritizētāji labprātāk piemin zudušus muitas ieņēmumus, nevis jaunas tirdzniecības

iespējas. Es uzskatu, ka mums, gluži pretēji, vajadzētu būt apmierinātiem, ka esam sasnieguši tik daudz. Es neuzskatu, ka pastāv būtisks konflikts starp tirdzniecību un attīstību, kā apgalvo daži runātāji. Gluži pretēji: tirdzniecība rada attīstību, nodokļi — nabadzību.

Es biju atbildīgs par pagaidu nolīgumu ar Ganu. Pirmkārt, es apstiprinu, ka tajā ir dažas nepilnības, piemēram, turpināšana pārejas periodā piemērot ES nodokļus rīsiem un cukuram, taču kopumā tas ir ļoti labs nolīgums. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs pēc iespējas ātrāk panāktu tā parakstīšanu. Iepriekš šķēršļus radīja Ganas prezidenta vēlēšanas, taču tagad es vēlos aicināt valsts jauno prezidentu *John Atta Mills* parakstīt pagaidu nolīgumu. Tāpat es ceru, ka mēs – ES – parakstīsim sastādīto nolīgumu. Nav pieņemami, ka tas aizņem tik ilgu laiku, jo īpaši tāpēc, ka Padomes tulkošanas dienests pienācīgi neveic savas funkcijas.

Es gribētu izmantot šo izdevību, lai aicinātu jūs visus atbalstīt nolīgumu. Šajā šaubīgajā laikā pasaulei vairāk par visu ir vajadzīga tirdzniecība.

Daniel Caspary, *autors*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! No mana viedokļa nolīgumi, ko parakstījuši ekonomiskie partneri, ir būtiski, lai nodrošinātu tirdzniecības attiecības ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm. Sadarbība ir gan Eiropas Savienības, gan šo valstu interesēs. Mums ir steidzami jāatsakās no palīdzības sniegšanas Āfrikas valstu attīstībai, ko mēs esam snieguši vismaz 50 vai 60 gadus. Mums ir beidzot jāļauj šīm valstīm būt brīvām arī garīgi, lai tās varētu ņemt savu nākotni pašas savās rokās un lai tās varētu kļūt bagātas ar saviem spēkiem, kā to dažās pēdējās desmitgadēs darījuši citi pasaules reģioni.

Šajā gadījumā tirdzniecība var dot lielisku ieguldījumu. Es ar to domāju, no vienas puses, tirdzniecību starp Eiropas Savienību un šīm valstīm, bet es arī galvenokārt ar to domāju tirdzniecību pašu šo valstu starpā, proti, ar citām jaunattīstības valstīm. Esmu gluži pārliecināts, ka mums droši vien vajadzēs izdarīt nelielu spiedienu uz valdībām un valstīm, lai tās daudzās jomās atceļ savus ārkārtīgi augstos muitas tarifus, tādējādi radot nepieciešamos priekšnoteikumus šī reģiona ekonomiskajai izaugsmei.

Kādēļ mums tas ir jādara? Šīm valstīm steidzami ir vajadzīgi pamatnoteikumi, kas ļaus cilvēkiem radīt pašiem savu bagātību. Pārrunās ar šo valstu pārstāvjiem man bieži radās iespaids, ka viņi ir pateicīgi par to ka mēs kā Eiropas Savienība izdarām spiedienu vairākās jomās, un ka viņi ir pateicīgi, ka mēs daudzās jomās izvirzām prasības un piespiežam šo valstu valdības panākt ekonomikā nelielu progresu.

Es priecātos, ja nākamajās nedēļās un mēnešos mēs šo viedokli neaizmirstu, jo īpaši sarunu laikā, tā lai vērā tiktu ņemtas ne tikai valdību likumīgās vēlmes, bet reizēm arī mūsu likumīgas prasības tiktu izpildītas, kā arī neaizmirstu to, ka mēs pārstāvam šo valstu iedzīvotāju likumīgās prasības.

Es ceru, ka šajā ziņā mūsu sarunas būs auglīgas.

Kader Arif, *autors*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šajās ilgajās debatēs šodien es vēlos veltīt dažus brīžus, ja jūs man to atļausit, lai atskatītos uz ceļu, ko esam nogājuši līdz šim.

Atcerēsimies dažu Parlamenta deputātu sākotnējo nostāju, ņemot vērā pieaugošās bažas Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīs, ņemot vērā demonstrācijas pret Ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN), ņemot vērā NVO brīdinošos signālus gan no ziemeļiem, gan dienvidiem, lai gan mēs pieprasījām, lai prioritāti šajos nolīgumos piešķir attīstībai, un šodien tas šķiet pašsaprotami, jo Komisija to pastāvīgi uzsver. Tomēr *Mandelson* kungs toreiz gandrīz neuzdrīkstējās mums atbildēt, jo viņam šie nolīgumi nozīmēja tirdzniecības stimulēšanu, it kā muitas šķēršļu mazināšana varētu brīnumainā veidā novest pie attīstības.

Cilvēki mūs sauca par ideālistiem, ar kuriem manipulē NVO, un apvainojās, kad mēs pieprasījām no valsts iestādēm garantijas, regulējumu un intervenci, bet kas notika? Izrādījās, ka mēs neesam bezatbildīgi. Nē, ĀKK valstu valdības nevēlējās turpināt sarunas spiediena un draudu gaisotnē. Nē, tirdzniecības liberalizācijas risks nav iedomu auglis, tas ir reāls, un tam būs reālas un tūlītējas sekas: zaudējot muitas ienākumus, samazināsies budžeti, jaunā rūpniecība lauksaimniecības nozarē vājināsies, un apdraudēts būs arī viņu iedzīvotāju pārtikas nekaitīgums.

Mēs par šīm bažām runājam pirms ilga laika, pirms bada radītiem nemieriem vai finanšu krīzes. Ko varam teikt par situāciju šodien? Starptautiskais Valūtas fonds, Pasaules Banka un Apvienoto Nāciju Organizācija atzīst, ka jaunattīstības valstīs, pretstatā tam, ko teica sākumā, globālā lejupslīde nopietni ietekmēs.

Jacques Diouf, Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas ģenerāldirektors, to nesen uzsvēra, vaicādams, vai mēs iedrošināsimies teikt tiem, ko saucam par saviem partneriem, ka mēs esam gatavi tērēt miljardus, lai glābtu pasaules banku sistēmu, bet ne, lai glābtu viņu cilvēkus, kas mirst no bada.

Es gribu būt pilnīgi godīgs, komisāre, un es vēlos, lai tas būtu skaidrs. Ja jūs stingri un skaidri Komisijas vārdā neapņemsities mums garantēt, ka EPN būs vērstas uz attīstību, es nebalsošu par piekrišanu. Ar vārdiem vien nepietiks, nedz arī ar nodomu deklarācijām, mēs esam pārāk bieži tās dzirdējuši. Mēs vēlamies īpašas saistības, un es gribu tās uzskaitīt vienu pēc otras. EPN nebūs apmierinoši nolīgumi, ja tie neveicinās reģionālo integrāciju un nedos ieguldījumu ĀKK valstu attīstībā un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā.

Kad mēs aicinām veicināt reģionālo integrāciju, ir jādomā, kā to praktiski izdarīt. Piemēram, Centrālāfrikā Kamerūnu kritizē, lai neteiktu, ka to nosoda kaimiņvalstis par to, ka tā ir parakstījusi pagaidu nolīgumu ar Eiropas Savienību. Es uzsveru, ka no astoņām šī reģiona valstīm piecas ir vismazāk attīstītas valstis, tas ir, valstis, kam saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem ir automātiski brīva piekļuve Eiropas tirgum, pretī nepieprasot nekādas tirdzniecības koncesijas. Es varu saprast viņu bažas, kad Komisija pieprasa viņiem atvērt tirgu līdz 80 % Eiropas eksporta.

Tāpēc, ja Komisija uzņemas saistības veicināt reģionālo integrāciju, ja tā uzņemas saistības ieviest lielāku elastību, ņemot vērā mūsu partneru dažādos attīstības līmeņus, varbūt Komisija var paskaidrot mums, kāpēc tā nepieņem 71 % liberalizācijas, ko piedāvā Gana?

Nākamais svarīgais temats, uz kuru mēs gaidām atbildi, attiecas uz Singapūras jautājumu. To sarunās nevar uzspiest pret partnervalstu gribu. Šajā jautājumā es īpaši vēlos uzsvērt publisko iepirkumu. Protams, ir jābūt pārredzamībai – es to vienmēr aizstāvēšu –, bet vai, atbalstot viņu rūpniecību un vietējos pakalpojumus un uzspiežot publiskā iepirkuma liberalizāciju, mēs neriskējam atņemt mūsu ĀKK partneriem būtisku suverenitātes instrumentu?

Trešais punkts ir pakalpojumi. Diskutējot par EPN ar Kamerūnu, Komisija vairākkārt uzsvēra, ka mūsu partneri vēlas vest sarunas par pakalpojumiem. Tas varbūt ir taisnība, bet tomēr sargieties no tiem, kas izmanto šo argumentu, lai uzspiestu pakalpojumu liberalizāciju visiem reģioniem un visām valstīm, jo īpaši, lai attaisnotu sabiedrisko pakalpojumu liberalizāciju. Komisāre, es gaidu no jums stingras saistības, ka sabiedriskie pakalpojumi netiks iekļauti sarunās nevienā reģionā. Mēs zinām, ka muitas ieņēmumu zaudējumi izsauks mūsu partneru budžetu samazināšanos. Ja ieņēmumi samazināsies, pirmās nozares, kas cietīs no tā, būs izglītība, veselības aprūpe vai pētniecība. Tāpēc ĀKK valstu valdībām nav pieņemams kontroles zaudējums pār sabiedriskiem pakalpojumiem, un es aicinu komisāri dot mums stingras garantijas šajos jautājumos.

Ceturtais punkts, kas jau bija pieminēts, attiecas uz pārtikas nekaitīguma garantijas. Tas attiecas ne tikai uz garantiju ieviešanu, bet arī uz atļauju mūsu partneriem atbalstīt eksportu, lai saglabātu konkurētspēju pasaules tirgos. Es zinu, ka šajā ziņā ir bijuši daži pozitīvi pasākumi Dienvidāfrikas Attīstības kopienas reģionā. Vai Komisija ir sagatavojusi priekšlikumus līdzīgiem pasākumiem citos reģionos?

Pēdējais punkts ir par to, ka mēs zinām, ka ĀKK valstu ekonomikas uzlabošana prasīs milzīgas finansiālas saistības no Eiropas Savienības puses, gan lai aizsargātu jauno rūpniecību no liberalizācijas negatīvās ietekmes, gan lai veicinātu mūsu partneru ekonomikas konkurētspēju. Diemžēl par spīti mūsu politiskās grupas atkārtotiem ieteikumiem par galveno EPN finansēšanas avotu tiks izmantots Eiropas Attīstības fonds. Mēs zinām, ka iepriekš Komisija nav visai veiksmīgi izmantojusi šo fondu, un tāpēc man jāuzsver, cik svarīgi ir nekavējoties likt šos fondus lietā atbilstoši mūsu partneru prioritātēm.

Visbeidzot, komisāre, šie nolīgumi pārējai pasaulei simbolizēs Eiropas Savienību, tie simbolizēs Eiropas Savienību visnabadzīgākajām valstīm pasaulē.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Glyn Ford, *autors*. – Priekšsēdētājas kundze! Vai vispirms drīkstu atvainoties komisārei un citiem referentiem par to, ka nokavēju debates un ierados pirms piecām minūtēm? Mani aizkavēja, un es ierados pēdējā minūtē. Es ceru, ka neatkārtošu to, ko teica citi, vismaz ne pārāk daudz, un vai drīkstu lūgt, lai viņi patur prātā. manu atvainošanos par to?

Es faktiski runāšu par diviem jautājumiem: es runāšu kā referents par Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar Klusā okeāna reģiona valstīm un kā ēnu referents Sociālistu grupas vārdā par Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar Austrumāfriku un Dienvidāfriku.

Debates, kas mums notiek šovakar, neaizsāka ne Eiropas Komisija, ne Eiropas Savienība, vēloties nodibināt jaunas tirdzniecības attiecības ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona valstīm, bet Pasaules Tirdzniecības organizācija ar lēmumu – pirms desmit vai vairāk gadiem – par to, ka mēs netaisnīgi

diskriminējam dažas jaunattīstības valstis uz citu valstu rēķina. Daži cilvēki teica, ka galvenais jautājums ir attīstība – un es arī to visnotaļ atbalstu –, bet mums ir jāatceras, ka viena no galvenajām prasībām ir, lai mūsu nolīgumi ar šīm valstīm atbilstu PTO prasībām. Tāpēc mums tas ir jāievēro pirmām kārtām.

Papildus atbilstības nodrošināšanai PTO noteikumiem mums ir jādara viss iespējamais, lai uzlabotu situāciju dažādajās reģionālajās grupās, un jācenšas atrisināt īpašo situāciju, ar ko tās faktiski saskaras. Runājot par Klusā okeāna reģionu, par kuru man jāsniedz ziņojums, ir jāpiemin, ka tajā ir 14 – plus vēl viena, ja iekļaujam Austrumtimoru – ļoti mazas nacionālas valstis. Viena no tām, Nauru, faktiski ir vismazākā valsts pasaulē, kuras iedzīvotāju skaits ir tieši vienu miljonu reižu mazāks nekā Ķīnas iedzīvotāju skaits. Taču pat lielākās no tām ir patiesībā salīdzinoši mazas, un mums tas ir jāņem vērā, izvirzot viņiem prasības un pretenzijas. Mums ir jānodrošina pienācīgs pārejas periods maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo, atklāti runājot, izņemot dažus kalnrūpniecības uzņēmumus Papua-Jaungvinejā, pārējie ir mazi un vidēji uzņēmumi. Mums jādara viss iespējamais reģionālās tirdzniecības jomā un jo īpaši jāņem vērā šo Klusā okeāna reģiona valstu īpašās attiecības ar Austrāliju un Jaunzēlandi.

Tikai 14 no šīm valstīm ir pieteikušās pagaidu nolīgumam. Pēdējās ĀKK sanāksmes laikā, apmeklējot Portmorsbiju, es uzzināju, ka ir arī citas Klusā okeāna reģiona valstis, kas vēlas parakstīt galīgo nolīgumu, ja tas atbildīs viņu prasībām, un tāpēc es personīgi atbalstu pagaidu nolīgumu. Tādas ziņas es ieguvu no Papua-Jaungvinejas un Fidži valdībām. Nav jau tā, ka viņus viss apmierinātu – ir jautājumi, par kuriem tie vēlas vēl vest sarunas –, bet viņi risinājumu saskata pagaidu nolīguma parakstīšanā un pieņemšanā, kas novestu pie galīgā nolīguma, kurš lielākā mērā atbalstītu attīstību un palīdzētu iesaistīt vēl vairāk Klusā okeāna reģionu valstu.

Mums ir jāaplūko vēl vairāki īpaši jautājumi, kas jo sevišķi attiecas uz Papua-Jaungvineju un Fidži, kā arī uz citām Klusā okeāna reģiona valstīm, bet var attiekties arī uz dažiem citiem no šiem nolīgumiem. Mums jāpievēršas sarunām par intelektuālā īpašuma tiesībām, un tas attiecas ne tikai uz Rietumu tehnoloģijas izstrādājumiem, bet arī uz tradicionālajām zināšanām. Mums jānodrošina publisko iepirkumu pārredzamība un piekļuve līgumiem ar Eiropu, kas jānoslēdz, ievērojot Klusā okeāna reģiona nacionālo valstu vajadzības. Mums ir jo īpaši jāatrisina jautājums par Klusā okeāna salu pilsoņu piekļuvi darba vīzām Eiropas Savienībā vismaz uz 24 mēnešiem, lai tie varētu strādāt varbūt ne profesijās, kas prasa augstu kvalifikāciju, bet kā aprūpētāji un līdzīgās profesijās.

Vai es varu teikt, ka daudzi no šiem jautājumiem attiecas uz Austrumāfriku un Dienvidāfriku? Es jo īpaši vēlos pateikties *Caspary* kungam par viņa darbu kopā ar mani šajā jomā un *Audy* kungam – par darbu, risinot Klusā okeāna reģiona problēmas.

Taču attiecībā uz ADĀ mums jo īpaši jā rūpējas par labas pārvaldības jautājumiem. Tas attiecas arī uz Zimbabvi. Es neesmu pret pagaidu nolīgumu, bet, manuprāt, Parlamentam būs grūti pieņemt galīgo nolīgumu, ja Zimbabves gadījumā nebūs skaidra plāna, kā tajā nodibināt īstu demokrātisku režīmu, kas atrisinātu grūtības, kurās tā pašlaik atrodas.

Pēdējais komentārs attiecībā uz ADĀ, ko vēlos izteikt papildus ierosinājumam apstiprināt *Caspary* kunga ziņojumu ar dažiem grozījumiem. Es to vēlos tāpēc, ka es iesniedzu grozījumu, kuru pieņēma. Parasti šāda veida strīdos mēs apspriežamies ar kaimiņvalstīm un blakus esošām teritorijām. Čagosas arhipelāgs atrodas šī reģiona vidusdaļā. Seišeļu Salas, Maurīcija, Madagaskara. Šie cilvēki pašlaik ir bēgļi Seišeļu Salās, un es ceru apspriesties ar viņiem pirms galīgā nolīguma noslēgšanas par to, kā tas ietekmēs viņus un viņu teritoriju, ja viņi iegūs tiesības atgriezties.

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Es vēlos sākt ar pateicību Parlamentam par atļauju šajā izšķirošajā brīdī vērsties pie sēdes dalībniekiem tādā neapšaubāmi jutīgā jautājumā kā ekonomisko partnerattiecību nolīgumi.

Es vēlos arī izteikt atzinību Parlamentam par ļoti pozitīvo lomu, kāda tam ir bijusi politiskajās debatēs sarunu gaitā. Es jo īpaši vēlos uzslavēt Starptautiskās tirdzniecības komiteju un Attīstības komiteju par nenogurstošu darbu un pateikties tām par neatslābstošo interesi, ar kādu tās iesaistījās diskusijās.

EPN vienmēr ir bijusi liela prioritāte attīstības ministriju sanāksmēs Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē. Pēdējos gados gandrīz visās šajās sanāksmēs ir bijušas diskusijas ar Komisiju par Padomes mandāta īstenošanu attiecībā uz EPN, kas bieži beidzās ar slēdzienu pieņemšanu. Kad Čehijas prezidentvalsts janvārī iesniedza savu programmu Parlamentam, mēs teicām, ka šis ir izšķirošs brīdis, un apsolvījām pielikt vislielākās pūles, lai nodrošinātu turpmāko progresu. Mēs izmantojām izdevību atbildēt uz daudziem dažādiem jautājumiem,

un mēs esam veltījuši daudz pūļu veselai virknei tematu. Mēs vēl arvien uzskatām sadarbību un konstruktīvas iestāžu pārrunas par vislabāko veidu, kā izstrādāt pareizo politiku.

Attīstītās un jaunattīstības valstis ir saskārušās ar vēl nepieredzētu finanšu un ekonomisko krīzi, kas ir aptvērusi visu pasauli. Ja jaunattīstības valstīm jautā, kā krīze ietekmē to ekonomiku, tās atbild, ka tā ir izraisījusi tirdzniecības apjoma samazināšanos, kas novedis pie ekonomiskās izaugsmes palēnināšanās, produkcijas izlaides ierobežojumiem un bezdarba līmeņa paaugstināšanās. Tirdzniecības apjoma samazināšanās un to eksporta tirgu zaudējums, kas bija izveidoti daudzgadīgu pūļu rezultātā, ļoti sāpīgi ietekmē jaunattīstības valstu ekonomiku, kā arī iedzīvotāju dzīves apstākļus un labklājību.

Šajos apstākļos, meklējot izeju no globālās ekonomiskās krīzes, mums ir jāizmanto katra iespēja vērst tirdzniecību ilgtspējīgas attīstības dzinējspēkā. EPN kalpo šim nolūkam. Ar pakāpeniskas reģionālās integrācijas palīdzību tie nodrošina reģionālās tirdzniecības iespējas un paplašina beznodokļu un bezkvotu piekļuvi mūsu plašajam tirgum, palielinot tirdzniecības apjomu ar ES. EPN tādejādi darbojas, nepārkāpjot PTO noteikumus. Šis faktors ir svarīgs juridisks aspekts, kas atšķir EPN no iepriekšējām komerciālajām preferencēm, kuras īstenoja saskaņā ar Kotonū konvenciju un kuras kavēja tirdzniecību ĀKK valstu starpā un radīja lielu nenoteiktību.

Nenoteiktība ir uzticēšanās pretmets. Nenoteiktība aizbaida investīcijas, bet uzticēšanās tās piesaista. Mēs visi zinām, ka kopš pašreizējās krīzes sākuma jaunattīstības valstis ir pieredzējušas dramatisku investīciju kritumu. Šodienas nedrošajā pasaulē EPN spēj sniegt kaut nedaudz tiesiskās noteiktības un uzticēšanos, kas veicinās ekonomikas atjaunošanu. Šie nolīgumi nav brīnumlīdzeklis, bet tie ir pozitīvs instruments, ko ir iespējams apvienot ar citiem instrumentiem.

Pēdējos mēnešos ir publicēta virkne saistošu ziņojumu, kuros aprakstīts, kādā veidā krīze daudzos reģionos var aizkavēt virzību uz Tūkstošgades mērķu sasniegšanu. Mums par to būtu jāsatraucas. EPN izmanto elastību, ko pieļauj PTO noteikumi, lai atbalstītu attīstību. Tie nodrošina mūsu partneriem no ĀKK valstīm tūlītējas un pakāpeniskas tirgus atvēršanas iespējas ar ilgiem pārejas periodiem, atbrīvojumiem un regulāru uzraudzību. Tajos ir arī formulētas saistības veikt politiskas reformas. Tajā pašā laikā ES ir apņēmusies nepamest savus partnerus vienus, pildot šos uzdevumus. Šo nolīgumu īstenošanai mēs arī sniedzam īpaši pielāgotu finansiālu atbalstu.

Es priecājos, ka nesen ir atjaunojusies interese par intensīvāku dialogu attiecībā uz EPN gan ES, gan ĀKK valstīs. Es vēlos izmantot iespēju pateikties komisārei *Ashton* par viņas pūlēm un par to, ka viņa piešķir lielu nozīmi mūsu ĀKK valstu partneru uzklaušanai. Pēc tam, kad viņa pagājušā gada oktobrī Parlamentā un novembrī Padomē izklāstīja savu nostādni attiecībā uz EPN, pastiprinājās kontakti ar mūsu politiskajiem kolēģiem dažādos ĀKK reģionos. Ir panākts ievērojams progress sarunās ar dažādiem reģioniem. Katram reģionam ir savas īpatnības, un katrs no tiem attīstās savā tempā. Nākamajos mēnešos mums jāiegūst skaidrāks priekšstats par visām šīm sarunām.

Man šķiet, ka Parlaments atbalstīs EPN ar CARIFORUM valstīm un pagaidu EPN ar Kotdivuāru. Tas dos pamudinošu signālu visām ĀKK valstīm. Tas kalpos tām par pierādījumu, ka pacietība un sarunas dod abām pusēm pieņemamus un labvēlīgus rezultātus. Tas parādīs arī to, ka ES un ĀKK valstu partnerattiecības nodrošina spēju reaģēt uz jauniem uzdevumiem, gan tiesiskiem, gan ekonomiskiem, gan politiskiem. Šajos nemierīgajos laikos ikviens jauns starptautisks nolīgums rada ciešākas partnerattiecības un jaunas nākotnes cerības. Nolīgumu parakstīšana būs vērtīgs politisks signāls, kas, iespējams, dos ieguldījumu gaidāmajā abu ES un ĀKK valstu kopīgo organizāciju sanāksmē: Apvienotās parlamentārās asamblejas sanāksmē, kas aprīļa sākumā notiks Prāgā, un Apvienotās ministru padomes sanāksmē, kas maija beigās notiks Briselē.

ES ir jāturpina atbalstīt savus partnerus ne tikai CARIFORUM reģionā, kas ir parādījis citām valstīm ceļu, parakstot pirmo visaptverošo EPN, bet arī tajās valstīs un reģionos, kuri vēl tikai sper pirmos soļus un kuri ir jāpamudina doties tālāk. Starp šīm valstīm ir Kotdivuāra, kuras pagaidu EPN arī gaida Parlamenta apstiprinājumu. Tiek gatavoti nākamie EPN. Komisija cītīgi strādā, lai radītu partnervalstīm apstākļus, kas tām ļautu sapulcēties, lai plānotu turpmāko rīcību visaptverošu reģionālo nolīgumu noslēgšanai. Padome ir vienmēr uzsvērusi Komisijai un partneriem, ka šie nolīgumi ir attīstības instruments un ka attīstības priekšrocības var pilnībā izmantot tikai ar visaptverošu reģionālo nolīgumu palīdzību.

Vispārējais politiskais un ekonomiskais konteksts, kurā Parlamentu lūdza apstiprināt CARIFORUM EPN un pagaidu EPN ar Kotdivuāru, ir svarīgs, bet Parlaments tomēr lūdza Padomi un Komisiju sniegt vairākus konkrētus paskaidrojumus. Šis solis ir būtiska un pamatota šī procesa daļa, un es cenšos pēc iespējas pilnīgāk atbildēt uz jautājumiem, kas attiecas uz manu atbildības jomu. Es zinu, ka ir radušies arī citi jautājumi, kurus komisāre *Ashton* ir gatava atbildēt. Es vēlos sākt ar dažiem pieminētajiem tematiem.

Viens no jautājumiem, ko ierosinājāt, ir: vai, kad un cik lielā apjomā notiks EPN pārbaudes kopā ar CARIFORUM valstīm. Gan Padome, gan ĀKK valstu grupa ir nobažījušās par šo jautājumu. Es varu apstiprināt, ka visaptverošas EPN pārbaudes notiks ne vēlāk kā piecus gadus pēc to parakstīšanas pagājušā gada oktobrī. Pārbaudes, protams notiks papildus parastajai šo nolīgumu izpildes uzraudzībai, kā noteikts 5. pantā. Šīs pārbaudes ir obligātas saskaņā ar nolīgumu noteikumiem, un tās ir kopējo iestāžu uzdevums. Pārbaūžu laikā notiks ietekmes novērtējumi, ietverot nolīgumu īstenošanas izmaksas un rezultātus. Ja EPN tiek grozīts vai groza tā īstenošanas veidu, parlamentu iesaistīsianās ir garantēta vai nu saskaņā ar EPN parakstītāju tiesību aktiem, vai arī parlamentārājās komitejās, kas izveidotas uz EPN pamata.

Otrais jautājums, par ko interesējas Parlaments, attiecas uz finansiāliem papildu pasākumiem, ko pieprasījuši ĀKK reģioni, un jo īpaši uz mūsu pasākumiem tirdzniecības atbalstam. Kā jūs zināt, 2007. gada oktobrī Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis uzņēmās saistības palielināt atbalstu tirdzniecībai līdz EUR 1 miljardu līdz 2010. gadam saskaņā ar ES palīdzības tirdzniecībai stratēģiju. Gandrīz 50 % no šīs palielinātās summas būs pieejami ĀKK valstu prioritārajām vajadzībām, tostarp vajadzībām, kas saistītas ar EPN pārvaldību. Visas dalībvalstu saistības atbalstīt tirdzniecību ir paredzētas papildus palīdzībai no Eiropas Attīstības fonda, un mūsu saistības ir stingras.

Treškārt, es vēlos vēlreiz pārliecināt Parlamentu svarīgajā jautājumā par piekļuvi zālēm. Šajā sakarībā es varu skaidri paziņot, ka neviens no nolīgumu pantiem nevar vājināt CARIFORUM valstu iespējas atbalstīt piekļuvi zālēm Mēs nevaram veikt šeit detalizētu juridisku analīzi, bet no politiskā viedokļa es varu jums apgalvot, ka šajos nolīgumos nav tāda nodoma.

Ņemot vērā tuvo integrācijas procesu CARIFORUM valstīs, ir tikai dabīgi, ka jūs pievērsāt uzmanību šo nolīgumu savienojamībai ar citām reģionālajām programmām, tādām kā vienotai tirgus un CARICOM ekonomiskā telpa. Bez atbalsta attīstībai un pakāpeniskas ĀKK valstu integrācijas pasaules ekonomikā EPN galvenais mērķis ir tieši atbalsts reģionālajai integrācijai.

EPN 4. pants skaidri deklarē, ka, īstenojot nolīgumus, pienācīgi ņems vērā CARIFORUM valstu integrācijas procesu, tostarp vienoto tirgu un ekonomisko telpu. Īpašu uzmanību veltīs reģionālo integrācijas programmu uzlabošanai un to ilgtspējīgas darbības nodrošināšanai. Sarunās ar CARIFORUM valstīm jau ir panākts, ka visi uzdevumi, kas saistīti ar EPN, būs pilnīgi savienojami ar reģionālajiem uzdevumiem, ko pieņēmušas Karību jūras reģiona valstis savās reģionālajās integrācijas programmās.

Tomēr EPN savienojamība ar reģionālajiem integrācijas procesiem ir svarīga arī visiem pārējiem reģioniem, kas pašlaik ved sarunas par visaptverošiem EPN. Kā piemēru mēs varam minēt visaptverošo EPN, kas paredzēts Rietumāfrikas ekonomikā. Visaptverošs reģionālais EPN stiprinātu reģionālo integrāciju, sekmētu konkurētspēju un dotu ieguldījumu reģiona attīstībā. Pats sarunu process jau ir stimulējis lielākus centienus attīstīt reģionālo integrāciju, jo kopīgo ārējo tarifu skalas izveidi Rietumāfrikas valstu ekonomiskajai kopienai uzskata par EPN sarunu pabeigšanas būtisku priekšnoteikumu. To pašu var arī teikt par pārējiem reģioniem, ņemot vērā to īpašās vajadzības integrācijas procesos.

Reģionālā integrācija tiks neapšaubāmi stiprināta, tiklīdz visi reģioni parakstīs visaptverošus nolīgumus, kas būs pielāgoti viņu īpašajām prasībām. Parlaments ir vairākkārt aicinājis pieņemt elastīgu pieeju pārejas periodā no pagaidu uz visaptverošiem nolīgumiem. Es varu apliecināt, ka šajā jautājumā Padomei ir tāds pats viedoklis, un uzsvērt vajadzību pēc elastīgas pieejas. Kad vairāki grūti jautājumi sarunās netika atrisināti, mēs aicinājām Komisiju pagājušā gada maijā būt elastīgai un piemērot individuālu pieeju, kas savienojama ar PTO noteikumiem, lai ņemtu vērā ĀKK valstu un reģionu dažādās vajadzības un dažādos attīstības līmeņus. Turklāt bez jau minētā mēs izmantojām vēl citu pieeju. Padome paziņoja, ka ĀKK valstis un reģioni pēc savas vēlēšanās var atteikties no noteikumiem, par ko EPN sarunās vienojušās citas valstis un reģioni.

Ir noteikta vajadzība saglabāt kohēziju starp atsevišķiem EPN, jo īpaši Āfrikas valstīs. Tomēr katram reģionam ir specifiskas īpatnības, kas jāņem vērā. EPN, kas parakstīts ar CARIFORUM valstīm var kalpot par piemēru, bet noteikti ne par veidni.

Es ceru, ka mani komentāri par šiem īpašajiem jautājumiem ir palīdzējuši ieviest skaidrību un pārliecinājuši jūs attiecībā uz dažiem jautājumiem, ko skāra šeit Parlamentā. Esmu pārliecināts, ka komisāre, kas kopā ar saviem kolēģiem ir vedusi sarunas par šiem jautājumiem tieši ar CARIFORUM valstu un citu ĀKK reģionu politiskajiem pārstāvjiem, vēlēšies pieskarties vairākiem jautājumiem sīkāk.

Pašlaik, 2009. gada martā, kad mēs piedzīvojam vislielāko ekonomisko satricinājumu mūsu paaudzes laikā, es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir atzinīgi novērtēt sekmīgus rezultātus politikas jomā. Laikā, kad notiek tirdzniecības lejupslīde un arvien biežāk tiek veikti protekcionistiski pasākumi, laikā, kad pastāv draudi, ka

progress, kas sasniegts Tūkstošgades attīstības mērķu piepildīšanā, dažos reģionos tiks zaudēts, Eiropas Parlamenta apstiprinājums EPN ar CARIFORUM valstīm un pagaidu EPN ar Kotdivuāru dos pozitīvu signālu, atbalstot reģionālo integrāciju un tirdzniecību, kas savukārt veicinās attīstību. Mums ir jāreaģē uz pašreizējo krīzi, izveidojot partnerattiecības, nevis ierobežojot tās. Eiropas Parlamenta apstiprinājums EPN ar CARIFORUM valstīm dos cerības un pamudinājumu arī citiem reģioniem, ar kurām sarunas ir nobeiguma stadijā un kuriem ir vajadzīga uzticības izjūta un stipras partnerattiecības, ko šie nolīgumi var sniegt.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Ir liels prieks uzrunāt Parlamentu plenārsēdē par jautājumu – kā *David Martin* to raksturoja –, kam ir būtiska nozīme Eiropas Savienības attiecībās ar Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstu tautām.

Pirms es saku vēl kaut ko, es vēlos paskaidrot vienu lietu: mani pavisam neinteresē sarunas par nolīgumiem ar ĀKK valstīm, kas varētu padarīt šīs valstis vēl nabadzīgākas. Es zinu, ka tas ir pašsaprotams apgalvojums, bet mana pieredze rāda, ka man tas ir noteikti jādara zināms, jo es nevaru uzskatīt, ka tas ir plaši saprasts. Kad vēlāk godājamie deputāti nāks balsot, es, ceru, ka tas notiks, pamatojoties uz diskusijām, kas mums šodien notika, un uz argumentiem, kas tika izklāstīti, un nevis uz jūsu iepriekšējiem pieņēmumiem.

Es uzskatu, ka šodienas plenārsēde ir svarīgs solis pretī Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) noslēgšanai. Jums lūgs piekrišanu pilniem EPN ar Karību jūras reģiona valstīm un pagaidu EPN ar Kotdivuāru. Jūs esat iesnieguši ne mazāk kā astoņus rezolūcijas projektu kopumus un mutiskus jautājumus, kas, manuprāt, atspoguļo Parlamenta līdzdalības spēku un tā viedokli attiecībā uz EPN. Es vēlos parādīt cieņu – un gribu, lai to protokolē – Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas lielajām pūlēm, ko tās ieguldījušas debatēs par šo jautājumu.

Vairākus mēnešus es esmu rūpīgi uzklusējusi izteiktos viedokļus, un mans mērķis ir izskaidrot EPN un izklaidēt mītus, kas ar tiem saistīti, lai ikviens deputāts, kad pienāks laiks, varētu balsot, pamatojoties uz iegūto informāciju. Es uzskatu, ka mūsu priekšā ir labi nolīgumi, kas atbalsta ekonomikas attīstību un integrāciju ĀKK valstīs un nodrošina stabilitāti šajos ekonomiski vētrainajos laikos. Tie ir partnerattiecību nolīgumi, kas pamatojas uz kopīgiem attīstības mērķiem, liekot tirdzniecībai kalpot šiem mērķiem, un nevis otrādi. Bet galvenokārt tie ir nolīgumi, kas dod ĀKK valstīm iespēju glābt savus pilsoņus no nabadzības, radot viņos pašcieņu, pamatojoties uz viņu darbu un viņu talantīgajām idejām.

Pastāv uzskats, ka ar EPN palīdzību Eiropas Savienība šķiras no pagātnes un vienpusēji cenšas no jauna formulēt ES un ĀKK partnerattiecības. Protams, ir taisnība, ka EPN atšķiras no Lomes un Kotonū konvencijām, kas iemiesa Eiropas Savienības un ĀKK valstu attiecības 30 gadu garumā, bet vienpusējās priekšrocības, kas raksturo šīs konvencijas, Pasaules Tirdzniecības organizācijā apstrīdēja citas jaunattīstības valstis. Problēma, ar ko saskāramies, bija, kā aizsargāt ĀKK valstu attīstības prasības, tajā pašā laikā ievērojot starptautiskos noteikumus, un es vēlos piebilst, morālos pienākumus.

Atbilde bija divējāda: „Viss, izņemot ieročus” vismazāk attīstītajām valstīm un ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ĀKK jaunattīstības valstīm. Kopējais temats, kas aizsākās ar pirmo Lomes konvenciju, bija tirdzniecība. Tirdzniecība ir vienmēr bijusi noteicošais faktors ES un ĀKK valstu attiecībās, un to, kas reiz agrīnajās Lomes dienās aprobežojās ar vienpusējām tirdzniecības preferencēm precēm un izejvielām, tagad 21 gadsimtā ir aizstājusi daudzveidīgāka tirdzniecība ar rūpnieciski ražotām precēm, pakalpojumiem un idejām.

EPN piedāvā ĀKK valstīm visu laiku labāko piekļuvi ES tirgiem un saskaņā ar mūsu saistībām turpina nodrošināt tām ekonomiskās attīstības iespējas. Reģionālā integrācija ĀKK valstu tirgos un to starpā arī ir bijusi viens no šī procesa galvenajiem mērķiem un temats, kas ir piesaistījis – un tas nepārsteidz – daudz uzmanības mutiskos jautājumos. Globālā ekonomika nozīmē, ka apjomam ir lielāka nozīme, tā ir mācība, ko esam guvuši Eiropas Savienībā. Vienkāršojot tirdzniecības noteikumus un aizvietojojot divpusējo nolīgumu sarežģīto labirintu ar nedaudzām starpreģionu tirdzniecības attiecībām, ĀKK valstis var izveidot lielākus reģionālos tirgus, kas ir pievilcīgāki investīcijām, kuras tirgiem, kas attīstās, ir vajadzīgas, lai radītu darbavietas un veicinātu izaugsmi.

Nolīgumi, protams, ir divpakāpju process: pagaidu nolīgumi, lai nodrošinātos pret PTO prasībām un iegūtu atelpu, sagatavojoties otrajai pakāpei, sarunām par pilniem EPN. Tuvojoties 2007. gada decembrim, kas ir gala termiņš pagaidu EPN, rodas sajūta, ka uz ĀKK valstu interesēm tiek izdarīts spiediens, bet es vēlos nomierināt Parlamentu, apgalvojot, ka šie pagaidu nolīgumi ir tikai īslaicīgs risinājums, lai garantētu un atvieglotu ĀKK valstu piekļuvi Eiropas Savienības tirgiem.

Es ieguvu šo uzdevumu mantojumā, kad sarunas bija jau krietni pavirzījušas uz priekšu. Kopš tā laika EPN procesā esmu tikusies ar lielu skaitu ĀKK valstu ministru un pārstāvju, un citu ieinteresēto personu. Esmu dzirdējusi, ko viņi saka, un esmu viņus uzklāvis. Viena lieta ir skaidra: visi par galveno EPN tematu izvēlas ĀKK valstu attīstību. Var teikt, ka EPN ir vieta, kur satiekas tirdzniecība ar attīstību. Un tas nozīmē, ka attīstībai jābūt pamatā mūsu tirdzniecības attiecībām, kurām jābalstās uz vaļsirdīgu un atklātu dialogu.

Es nelokāmi ticu, ka šīs partnerattiecības būs sekmīgas tikai tad, ja tās sakņosies noturīgās partnerattiecībās, kas pamatojas uz uzticēšanos un savstarpēju cieņu. Galvenais pārbaudījums šīm partnerattiecībām ir tas, vai mums un mūsu ĀKK valstu partneriem ir kopīgs nākotnes redzējums. Dienvidāfrikā es redzu reģionu, kas sāka ar konfliktu par EPN un izvērtā to dialogā, un tagad mēs esam vienojušies par galvenajiem mūs interesējošiem jautājumiem, tādiem kā eksporta nodokļi, jaunās rūpniecības aizsardzība un pārtikas nekaitīgums. Karību jūras baseins ir reģions, kas ir atteicies no savas godkāres par labu ekonomikai, kas balstās uz jauninājumiem. Rietumāfrikā es redzu strauji pieaugošu piekļuvi reģionālajiem tirgiem, ko daudzi uzskatīja par neiespējamu, un Austrumāfrikā es redzu parādāmius muitas savienību, kuras vēl nebija, kad sarunas sākās, un tā virzās uz EPN, vadoties pēc saviem integrācijas plāniem. Tas viss, man šķiet, ir sekmīgu partnerattiecību sākums.

Virzoties uz priekšu, mans pilnu EPN noslēgšanas sarunu redzējums saistās ar to, ka jebkurām sarunām ir jāatspoguļo un jāņem vērā nolīgumu slēdzēju pušu reģionu īpatnības, kas ir elastīgs process. Tas nozīmē, ka jāņem vērā gan saturs – jo EPN ir jādarbojas tā parakstītāju labā – , gan sarunu temps. Tas nozīmē arī to, ka EPN jābūt nevis statiskiem, bet dinamiskiem, spējīgiem reaģēt uz turpmākajiem notikumiem un atbilst dažādām reģionālajām interesēm un vajadzībām. Šajā procesā Komisija patiešām turpinās pārredzamā veidā iesaistīt Eiropas Parlamentu.

Lai gan mums jābūt tālejošiem mērķiem, mēs nedrīkstam nevienam uzspiest dialogu, un tāpēc tādi jautājumi kā publiskais iepirkums dažās sarunās nav vairs iekļauti, un Singapūras jautājumi tiek iekļauti tikai tad, ja attiecīgās valstis to vēlas. Mēs arī veltīsim laiku reģionālā un valsts regulējuma ieviešanas atbalstam, kas ir turpmāko sarunu priekšnoteikums, un tirdzniecības atbalstam, kā arī tehniskajai palīdzībai šajā ziņā būs ierādīta galvenā loma. Es varu garantēt, ka netiks ieviesti sabiedriskie pakalpojumi, nedz uzspiesta privatizācija. ĀKK valstu skaidri definētās tiesības regulēt pašām savus tirgus tiks atzītas, un piekļuve vajadzīgajām zālēm tāpat kā sēklu ievākšana netiks ierobežota. Faktiski mēs vēlamies nevis ierobežot, bet gan drīzāk paplašināt ĀKK valstu tiesības un iespējas šajās jomās.

Tas viss pamatojas uz mūsu solījumu, ka ĀKK reģioni var izmantot noteikumus, par kuriem ir vienošanās citos EPN, tā lai ikviens reģions varētu attīstīties, apzinoties, ka to nenostādīs neizdevīgā situācijā. Tādējādi Kotdivuāra var tiešā veidā pieprasīt un iegūt jebko, kas tai ir svarīgs, ja par to pastāv vienošanās, kas panākta DĀAK sarunās un diskusijās vai arī jebkurās citās sarunās. Tas ir elastības galvenais aspekts, ko jūs lūdzāt nodrošināt, kā arī tas, ka visos EPN ir atļauts aizstāt visu ĀKK valstu tirdzniecības režīmu ar tādu režīmu, kas meklē reģionālus risinājumus reģionālajām vajadzībām, nekaitējot ĀKK valstu solidaritātei.

Pašreizējā krīze ir parādījusi vajadzību pēc dinamiskiem un nevis statiskiem EPN. Mēs sākām sarunas par EPN vēl nepieredzētā investīciju, preču un pakalpojumu tirdzniecības paplašināšanās un strauji augošu patēriņa preču cenu periodā. Maz bija cilvēku, kas paredzēja, ka pēc dažiem gadiem globālā ekonomika piedzīvos lejupslīdi ar dramatisku cenu krišanos, ar valūtas maiņas kursa un tirgus svārstībām un kredītu nepietiekamību, kas nožņaus tirdzniecības finanses, kuras vajadzīgas eksportētājiem un importētājiem.

Mums nav vajadzīgs nemainīgs darījums, kas kļūst lieks, tikko tinte ir nožuvusi uz papīra. Mums ir vajadzīgs nolīgums, kas iedibina tādas attiecības, kurām iestādes un uzraudzība var palīdzēt konstatēt un risināt problēmas, tikko tās rodas.

Īpašā banānu problēma, par kuru man jautāja *Erika Mann*, ir ietverta pagaidu EPN – šajā gadījumā beznodokļu, bezkvotu piekļuves garantijā.

Kad parādās šādas problēmas, mums jāiekļauj aizsardzības pasākumi un klauzulas, kas ļautu ĀKK valstīm tikt galā ar jebkuru importa pieplūdumu, pārtikas preču cenu spiedienu un fiskālām krīzēm: pārskatīšanas klauzulas īpašiem jautājumiem, parastās pārskatīšanas klauzulas un, kā tas ir Karību jūras reģiona valstu EPN – sava vieta ierādīta Parlamenta kontrolei un uzraudzībai.

Atgriežoties pie tā, ar ko sāku, Parlamentam ir vēsturiska iespēja dot piekrišanu pirmajiem jaunās paaudzes nolīgumu paraugiem, kas garantē mums īpašas attiecības ar ĀKK; nolīgumi, kas balstās uz patiesām partnerattiecībām nevis uz paternālismu, kurš iegrožo tirdzniecību, attīstības dzinēj spēku; nolīgumi, kas sekmē un nodrošina reģionālo integrāciju, kura palīdzēs ĀKK valstīm zelt un ziedēt globalizētā pasaulē,

nolīgumi, kas ir elastīgi saturā, ievēro tradīcijas un ir jaunākā ilgstošo tirdzniecības attiecību izpausme, kura pamatojas uz cieņu pret suverenām valstīm. Īsi sakot, tiem pieder nākotne, un es ceru, ka, pamatojoties uz to, deputāti tiem dos savu piekrišanu.

SĒDI VADA: MAREK SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Robert Sturdy, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs! Atvainojiet, ka nokavēju, un es pateicos personālam par manas uzstāšanās pārvešanu uz vēlāku laiku darba kārtībā. Komisāre *Ashton*! Jūs būtībā pateicāt gandrīz visu, ko gatavojos teikt, tāpēc es tikai atkārtosu vienu vai divas lietas Parlamenta zināšanai.

Pagaidu nolīgumi ir preču nolīgumi, kuru mērķis ir novērst pārtraukumus ĀKK valstu tirdzniecībā un veicināt pakāpenisku integrāciju. Tie dod ĀKK valstīm iespēju izkļūt no nabadzības ar tirdzniecības palīdzību, un es uzskatu, ka šo nolīgumu atzīšana ietver vairākus strīdīgus jautājumus: pakalpojumu, vislielākās labvēlības režīma (VLR) izcelsmes noteikumus, kuriem pievērst uzmanību man likts vairākkārt. Tiem jums vajadzēs pievērsties, es patiešām atvainojos, ja jūs par to jau iepriekš runājāt un es to nedzirdēju.

Piekrišanas procedūra *CARIFORUM* valstīm un *Kotdivuārai* ir izšķiroša, lai realizētu šo reformu potenciālu. Parakstīto nolīgumu apstiprināšana ļaus virzīt uz priekšu oficiālo sarunu procedūru. Tā nodrošinās likumības līmeni, kas ir būtisks, lai aizsargātu ĀKK valstu tirgus un radītu stabilāku vidi. Attiecībā uz rezolūcijām par *CARIFORUM* – vienīgo pilno Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) – es aicinu deputātus atbalstīt Starptautiskās tirdzniecības komitejas sākotnējo tekstu. Tas sniedz līdzsvarotāku pieeju tirdzniecībai un attīstībai un paredz atbalstīt vairākus kompromisus, ko ierosināja referents. Manuprāt, šīs rezolūcijas uzsver gan iespējas, gan izaicinājumus, kas gaida sarunās iesaistītās puses, un nozīmē izšķirošu soli, lai nodrošinātu parlamentāro uzraudzību un atbalstītu attiecības ar ĀKK valstīm.

Komisāre, jūs pašā sākumā minējāt, ka tirdzniecība ir ļoti svarīga, es jums pilnīgi piekritu. Mēs arī teicām, ka esam sevišķi grūtā finansiālā situācijā. Tas ir kaut kas tāds, ko, manuprāt, jūs esat ņēmuši pie sirds un pie kā jūs ārkārtīgi daudz strādājat. Es apsveicu jūs par to, kā esat šo jautājumu risinājuši, lai jums darbs iet no rokas, kā mēs sakām Apvienotajā Karalistē.

Mēs esam grūtā posmā, un tirdzniecība būs ne tikai šo valstu, bet arī pārējās pasaules vienīgā izvēle. Tas ir tik svarīgi. Pateicos par to, kā esat mainījusies, jūs pārņēmtāt līdz galam nepadarītu darbu grūtos laikos. Apsveicu jūs un vēlreiz vēlu, lai darbs iet no rokas.

Jürgen Schröder, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungļi! Es arī vēlos jums, komisāre *Ashton*, pateikties par jūsu vārdiem, kurus mēs, protams, atcerēsimies ilgu laiku.

Pirms dažām nedēļām es apmeklēju pēdējo reģionālo ĀKK valstu augstākā līmeņa sanākumi Gajānā. Pārsvārā esošais viedoklis manu Karību jūras reģiona valstu kolēģu starpā bija, ka pienācis laiks nedomāt vairs par izlieto ūdeni, ko nesasmelsim, bet par nākotni un vienprātīgi īstenot ekonomisko partnerattiecību nolīgumus.

Lai nodrošinātu sekmīgu nolīgumu īstenošanu, ir svarīgi, lai parlamenti kontrolētu šo procesu, izmantojot parlamentāro uzraudzību. Tikai tad, ja parlamenti spēs pārbaudīt, vai jaunā regulējuma sistēma var panākt to, kam tā paredzēta, Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi varēs darboties kā attīstības dzinējspēks. Tikai tad, ja parlamenti uzņemsies šo uzraudzības funkciju, mēs varēsim nodrošināt, ka finansiālais atbalsts sasniedz jomas, kurās tas ir vajadzīgs. Tas attiecas uz Karību jūras reģiona valstu parlamenti tikpat lielā mērā, kā uz Eiropas Parlamentu.

Visās rezolūcijās, kas ir mūsu priekšā un attiecas uz Ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, ir iekļauti punkti, kuri risina parlamentārās kontroles jautājumu. Tomēr šīs atsauces nav konsekventas. Teksts, kas iekļauts Dienvidāfrikas Attīstības kopienas (DĀAK) EPN rezolūcijā, ir labs kompromiss. Tas nodrošina Eiropas Parlamenta Starptautiskās Tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas, ka arī ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās komitejas iesaistīšanu šajā procesā. Tā kā es uzskatu šo kompromisu par veiksmīgu, es kopā ar savu kolēģi *Sturdy* kungu esam iesnieguši vairākus grozījumus ar mērķi standartizēt šos punktus visās EPN rezolūcijās. Es ļoti vēlētos jūsu atbalstu šai iniciatīvai.

Johan Van Hecke, *Attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Kā Attīstības komitejas atzinuma referents par pagaidu EPN ar *Kotdivuāru* es vēlos pateikties mūsu kolēģei *Erika Mann* par to, ka viņa ņēma vērā dažus jautājumus, ko ierosināja šajā komitejā, tādus kā neatliekamā vajadzība pēc demokrātiski

ievēlētās valdības Kotdivuārā un vajadzība, lai šī valsts saņemtu pienācīgu daļu ES palīdzības, kas saistīta ar tirdzniecību.

Vispārēji runājot, es priecājos, ka Starptautiskās tirdzniecības komiteja un Attīstības komiteja panāca kompromisu jautājumā par uzraudzības iestādi, kas ļautu Apvienotajai parlamentārajai asamblejai (APA) ieņemt vietu, kas tai galvenokārt pienākas.

Ir svarīgi paturēt prātā, ka šis EPN ir pagaidu nolīgums, kas nozīmē, ka tas ir tikai īslaicīgs risinājums.

Lai tirdzniecības liberalizācijai būtu ievērojama pozitīva ietekme visā reģionā, ir svarīgi, lai Rietumāfrikas valstu ekonomiskā kopiena (ECOWAS) paraksta pilnu EPN.

Šajā sakarībā Attīstības komiteja ierosina, lai Parlaments dod piekrišanu, un pēc tam Kotdivuārai jāratificē pagaidu EPN.

Alain Hutchinson, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisāre, dāmas un kungi! Es biju sagatavojis dažas rakstiskas piezīmes, bet es tās nolikšu malā un runāšu, neskatoties piezīmēs, ja atļausit, jo daudzas lietas jau ir minētas, un es nevēlos atkārtot savu kolēģu teikto..

Mēs esam svarīgu vēlēšanu priekšvakarā, ārkārtīgi svarīgu, gandrīz vai vēsturisku vēlēšanu priekšvakarā, jo mēs šonedēļ balsosim par pirmo Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu šajā Parlamentā. Mēs esam par to runājuši jau vairākus gadus, un mūsu diskusijas ir bijušas bieži vien karstu debašu priekšmets, un darba gaitā ne vienmēr ir panākta vienošanās vai vienprātība.

Mēs, protams, šodien varam priecāties par to, kā notikumi attīstījušies. Jūsu sniegtie ziņojumi, kā arī prezidentvalsts ziņojumi rāda, ka notikumi šajā jautājumā ir attīstījušies ļoti pozitīvi, jāsaka, ka jo īpaši kopš jūsu ierašanās, komisāre.

Diemžēl man ir bažas, ka dažiem no mums vēl arvien ir problēmas, jautājumi un raizes attiecībā uz ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem.

Vispirms mums ir jāatzīst, ka šodien mums ir tikai viens pilns Ekonomisko partnerattiecību nolīgums. Citi vēl nav noslēgti, mēs esam pagaidu nolīgumu posmā, bet galvenā pieeja ir reģionālā integrācija. Ir tikai viena valsts, kas atbilst šim kritērijam, un pat tad viena no galvenajām valstīm Karību jūras reģionā, Haiti, nav parakstījusi nolīgumu, kas, protams, daudz ko izsaka.

Otrkārt, tirdzniecības jomā, kā jūs norādījāt, mums ir vēsturiskas saiknes. Ilgu laiku ir notikusi tirdzniecība starp ziemeļiem un dienvidiem, bet palūkosimies, kā tā notiek. Mēs visu izlaupām un sagrābjam visas bagātības. Protams, mēs pārdodam koltanu, ko mūsu uzņēmumi ir izrakuši Kivu, lai pārdotu to ziemeļos, bet paskatīties, uz postošajām sekām, kādas tam ir cilvēkiem dienvidos, un nevienlīdzīgo peļņas sadalījumu, saudzīgi izsakoties, ko mēs tur redzam.

Bez tam, jūs pievienojat attīstības politiku, ko esam izmantojuši jau 40 gadus, apgalvojot, ka eiropieši ir pasaulē lielākie finansētāji, bet šī politika pašlaik ir neveiksmīga, un tā ir jāpārskata. Vairākums visnabadzīgāko valstu pasaulē dzīvo slikti, tikpat slikti kā pirms 40 gadiem, ja ne sliktāk. Tas tāpēc ir mūsu bažu un mūsu jautājumu iemesls. Kādas mums ir garantijas attiecībā uz to? Es neatkārtošu to, ko teica Arif kungs, bet es pievienojos viņam, un mēs vēlamies, lai jūs Komisijas vārdā sniegtu paziņojumu par jautājumu sarakstu, ko viņš skaidri izklāstīja, un nobeidzot es vēlos runāt par valstu parlamentiem.

Kā Eiropas Parlamenta deputātiem mums lūdza pieņemt lēmumu par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, kuru sekas būs traģiskas cilvēkiem dienvidos, ja sarunas par tiem būs neveiksmīgas, bet ne jau mums. Nevien Eiropas pilsonis necietīs, ja ekonomisko partnerattiecību nolīgumi būs neveiksmīgi. No otras puses, dienvidos varbūt ir pilsoņi, kam klāsies vēl sliktāk. Es beigšu, vienkārši sakot, komisār, mēs vēlamies, lai partnervalstu parlamentiem arī būtu kāda teikšana, jo tie pārstāv dienvidu iedzīvotājus šajā jautājumā, ne tikai mūs.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Kā jau citi teica, šīs debates ir nenoliedzami svarīgas, patiešām, tās tikko nosauca par vēsturiskām, cita starpā arī to daudzo stundu dēļ, kas šim darbam vēlītas un politisko debašu dēļ, kas pie tā novedušas.

Manuprāt, tā ir laba lieta visā tajā kņadā, kas valdīja pirms debatēm un zināmā mērā turpinās vēl tagad. Es saku „kņada”, lai gan es augstu vērtēju pilsoniskās sabiedrības, NVO un valstu parlamentu ieguldījumu, kas arī ir iesaistīti. Visā šajā kņadā ir svarīgi saprast, kāpēc un kā esam nonākuši tur, kur esam šodien.

Mums jāsaprot, ka, sarunas par šiem asociācijas nolīgumiem ar ĀKK valstīm nav politisks lēmums, ko Eiropas Savienība pieņēmusi pēc savas gribas, it kā tai būtu bijusi liela izvēle un tā būtu izvēlējusies tieši šo variantu no visiem citiem. Būtībā tā ir likumīga prasība, kas pamatojas uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas tiesību aktos paredzētajiem noteikumiem.

Tā ir nepieciešamība, ko radījuši apstākļi, kas saistās ar mūsu iepriekšējo tiesisko regulējumu tirdzniecībai ar ĀKK valstu zonu. Pašlaik ir jāatceras arī tas, ka valstis, kas nosodīja Eiropas Savienības attiecības ar ĀKK valstīm, bija tieši tās jaunattīstības valstis, kurām bija pamatotas prasības pēc piekļuves mūsu tirgiem, bet kuras bija apietas tikai tāpēc, ka tās nebija pašreizējo ES dalībvalstu bijušās kolonijas.

Tādējādi Eiropas Savienībai bija un vēl arvien zināmā mērā ir divas mērauklas: viena tās bijušām kolonijām un otra – citām valstīm ar līdzīgu attīstības līmeni, kas nav ietvertas šajā sistēmā. To vairs nevarēja uzturēt, un to šīs valstis uzskatīja par savu uzdevumu uzsvērt Pasaules Tirdzniecības organizācijā.

Neatkarīgi no visa cita mums jāuzskata, ka sistēma, ko gatavojamies nomainīt, vispirms Lomes Konvencija un tad režīms, kas pamatojas uz Kotonū nolīgumu, nekādā ziņā nesasniedza vēlamos rezultātus. Nevienam nevar apgalvot, ka Kotonū sistēma bija pilnīgi apmierinoša. Ja tā būtu bijusi apmierinoša, skaitļi – ES tirdzniecības apjoms ar šīm valstīm – būtu daudz augstāki, nekā tie ir šodien. Tāpēc mēs nedrīkstam apgalvot arī to, ka mēs gatavojamies aizvietot kaut ko tādu, kas ir devis rezultātus, jo tā nav taisnība.

Visu šo iemeslu dēļ šie ekonomisko partnerattiecību nolīgumi jāuztver kā liela iespēja, jo īpaši visiem tiem, kas uzskata, ka šo valstu attīstība un izaugsme nevar balstīties vienīgi uz ārēju palīdzību. Es, protams, to īpaši attiecinu uz tām valstīm, kas ir līgumslēdzējas puses šajos nolīgumos, bet nepieder pie vismazāk attīstītajām valstīm. Šajā ziņā īpašuma jēdziens, likteņa ņemšana savās rokās, nepaļaujoties vienīgi uz ārēju palīdzību, ir politiski – un es teiktu filozofiski – pamatā šiem partnerattiecību nolīgumiem.

Tāpēc mana grupa principā pilnīgi atbalsta Eiropas Savienības sarunas par šiem nolīgumiem un to, ka tiem jābūt visaptverošiem un pilnīgiem, iekļaujot ne tikai preces, bet arī pakalpojumus un konkurences noteikumus, kā arī to, ka par tiem jāvienojas kopumā.

Vēl viens jautājums, kas jāapsver, ir, protams, tas, kā šīs sarunas un īpašie apspriežamie temati tiek risināti. Attiecībā uz šo tematu es atsaukšos uz to, ko katrs no referentiem teica par dažādajām jomām, jo mēs runājam par visaptverošu pieeju, lai gan patiesībā katras sarunas tika risinātas atsevišķi.

Ir daži neatrisināti jautājumi un pastāv bažas – minot tikai vienu piemēru, situāciju visattālākajos reģionos, kas CARIFORUM gadījumā pelna īpašu uzmanību – bet vispār – politiskā ziņā – mēs pilnīgi atbalstām šīs sarunas un vajadzību, lai tas turpinātos un lai Parlaments efektīvi uzraudzītu šīs sarunas.

Viens no vairākiem grozījumiem, ko iesniedzām, nosaka, ka Parlamentam jāuzrauga šis jautājums vienveidīgi un nevis dažādos veidos atkarībā no attiecīgās valsts.

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šīs debates, kas mums dod iespēju vēlreiz vērst uzmanību uz vajadzību iekļaut noteikumus par bērnu darbu visos ES tirdzniecības nolīgumos un ievērot tos.

Ar to es domāju ne tikai vārdos atzīt cīņu pret bērnu darbu vai paviršu un virspusēju uzraudzības sistēmu izveidi. Visas ES valstis un iepriecinoši arvien lielāks skaits citu valstu ir parakstījušas Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas par minimālo vecumu, no kura persona drīkst būt nodarbināta un par smagāko bērnu darbu veidu aizliegšanu.

Izpildīsim tagad savas saistības gan tirdzniecības nolīgumos, gan nolīgumos par Vispārējo preferenču sistēmu, gan publisko iepirkumu politikā. Tas nozīmē, ka uzņēmumi, kas darbojas ES, neizmanto bērnu darbu.

Neizmantojot bērnu darbu nozīmē ne tikai to, ka bērnu darbu neizmanto „mātes uzņēmumā” vai ka to neizmanto tiešie piegādātāji: uzņēmumam, kas atrodas piegādes ķēdes augšgalā, ir jāuzņemas atbildība nodrošināt, ka nevienā piegādes ķēdes posmā netiek izmantots bērnu darbs.

Šodien, iespējams, pāri par 200 miljoniem pasaules bērnu strādā nelegāli, un tas laupa viņiem izglītību un bērību, apdraudot viņu fizisko un garīgo veselību.

Ir jāpiešķir prioritāte bērnu darba problēmām visos mūsu tirdzniecības nolīgumos.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Margrete Auken, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Šīs debates ir svarīgas, jo mūsu darbā vēlēšanu dēļ drīz būs ilgāks pārtraukums. Mums tāpēc jānodrošina, lai Tirdzniecības ģenerāldirektorāts ņem vērā mūsu ilgstošo ekonomisko partnerattiecību nolīgumu kritiku, jo īpaši tāpēc, ka Direktorāts drīz parakstīs šos nolīgumus. Šajā sakarībā mums jāuzsver, cik svarīgi ir tas, ka šie nolīgumi ir atdoti atpakaļ Parlamentam, lai iegūtu mūsu piekrišanu.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es vēlos paskaidrot, ka mēs visvairāk apšaubām veidu, kādā tika noslēgti šie nolīgumi. Kad notika sarunas ar ĀKK valstīm, attīstības jautājumu neņēma vērā.

Tāpēc man ir pāris īpašu komentāru attiecībā uz diviem nolīgumiem, ko Parlaments gatavojas noslēgt trešdien, un es paskaidrošu, kāpēc Zaļo grupa tos neatbalsta. Attiecībā uz nolīgumu ar CARIFORUM Ārvalstu attīstības institūta analīze rāda, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi ar Karību jūras reģiona valstīm vismazāk stimulē attīstību no visiem nolīgumiem, par kuriem līdz šim ir vestas sarunas. Tas būs neveiksmīgs paraugs citiem reģionālajiem nolīgumiem, kad par tiem tiks vestas sarunas, jo īpaši runājot par attīstības aspektu. Protams, mēs nevaram zināt, vai mūsu bažas ir pamatotas, jo CARIFORUM valstu valdības pašas atbalsta šos nolīgumus, bet būtu ļoti labi, ja atsevišķu valstu parlamenti pieprasītu, lai tām atļauj balsot par šiem nolīgumiem, pirms Eiropas Parlaments ir tos apstiprinājis.

Tomēr mūsu bažas attiecībā uz nolīgumiem ar CARIFORUM, par ko mēs runājam šeit ES, ir katrā ziņā pamatotas. Pašreiz, kad ir liela vajadzība kontrolēt naudas apriti finanšu tirgos, mēs uzskatām, ka galīgi nepieņemams ir tas, ka CARIFORUM nolīgumi pieļauj pilnīgu finanšu pakalpojumu liberalizāciju un astoņu nodokļu oāžu pastāvēšanu, kas pašlaik veido daļu no CARIFORM. Ja jūs man neticat, ielūkojieties savos dokumentos, pirms jūs trešdien balsosit. Šajos dokumentos jūs varat izlasīt par finanšu pakalpojumu brīvu apriti bez jebkādiem ierobežojumiem, citiem vārdiem, par to, ko sauc par „neregistrētiem atvasinātiem spekulatīviem instrumentiem”. Jūs varat izlasīt arī par tiesībām izveidot fondus atsevišķiem iedzīvotājiem. Tas viss ienāk ES caur mūsu nodokļu oāzēm, piemēram, Maltu un Kipru. Tas var notikt tik ilgi, kamēr nav uzraudzības vai regulējuma visā ES, un tāpēc nav īstais laiks aizsargāt šīs struktūras, kas ir lielā mērā vainīgas pie mūsu ekonomikas sabrukuma.

Attiecībā uz nolīgumu ar Kotdivuāru jāsaka, ka tur, protams, ir iekšēji konflikti, un tāpēc nav īstais laiks noslēgt šo nolīgumu.

Madeleine Jouye de Grandmaison, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre! Es esmu no Martinikas un esmu vienmēr dzīvojusi Karību jūras reģionā.

Ticiet man, priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi, Ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstu reģiona Karību jūras baseina forumu un Eiropas Savienību man ir ļoti svarīgs.

Martinika, Gvadelupa un Gajāna ir no Eiropas attāli reģioni, un tāpēc Karību jūras reģions kā tāds nav ņemts vērā. Manuprāt, sarunas par šo nolīgumu ir galvenokārt vestas tirdzniecības nolūkos, un Tūkstošgades attīstības mērķiem atkal ir atvēlēta otrā vieta. Tāpēc Karību jūras reģiona valstu uzdevums būs kompensēt muitas ieņēmumu zaudējumus, palielinot tirdzniecības apjomu ar Eiropas Savienību.

Šajā globālās lejupslīdes laikā tas nebūs viegli izdarāms. Fakti nav noliedzami, un sarunas par šiem nolīgumiem galvenokārt ir vedis Tirdzniecības ģenerāldirektorāts, un Parlamentā Attīstības komitejai ir bijusi otršķirīga nozīme.

Šajā nolīgumā paziņotie mērķi attiecībā uz attīstību un integrāciju reģionālajā līmenī nesaskan ar pasākumiem, kas paredzēti to sasniegšanai. Šie pasākumi attiecas galvenokārt uz tirdzniecību un konkurētspēju. Attiecībā uz reģionālo integrāciju arī pastāv neatbilstība starp paredzētajiem mērķiem un izmantotajiem resursiem.

Tagad es runāšu īpaši par reģionālo integrāciju un Karību jūras baseina visattālākajiem reģioniem (VR) un to vidi. VR atrodas „dzīva baseina” pašā vidū. Viena no Gajānas galvenajām robežām ir ar Surinamu. VR ir pāri par 35 miljoniem iedzīvotāju, kas dzīvo vairāk nekā 40 valstīs, kuru platība ir lielāka par diviem miljoniem kvadrātkilometru. Tas ir milzīgs potenciāls tirgus.

Šis nolīgums deva iespēju mazināt dažu tā saukto strukturālo kavēkļu ietekmi, tādu kā, piemēram, atrašanās nomalē, par labu tuvajam attālumam starp mūsu salām. Kāpēc mēs atteicāmies no sarunām par īpašu starpreģionālo tirgu starp Eiropas Savienības un CARIFORUM visattālākajiem reģioniem? Laikā, kad Eiropas Komisija vēlas risināt Karību jūras reģiona valstu atpalcības problēmu un noslēgt EPN ar šo valstu grupu, lai atvērtu tirgus un sekmētu reģionālo integrāciju, Karību jūras baseina visattālāko reģionu ņem vērā tikai

tāpēc, lai tas kļūtu par daļu no CARIFORUM atvērtā tirgus, un tam piemēro tos pašus tirgus principus, par kuriem sarunas tika vestas visā Eiropas Savienībā. Šie principi var nostādīt mūs neizdevīgā stāvoklī.

Šī bija iespēja veicināt dialogu starp kultūrām, veidot sadarbību, apmainīties pakalpojumiem un novest visattālākos reģionus...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi zinām, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) ir daudz kritizēti. Es piekrītu daļai šīs kritikas. Es piekrītu, ka EPN nevajadzētu izmantot tikai kā metodi agresīvai tirgu atvēršanai ES uzņēmumiem: tiem vajadzētu dot labumu arī uzņēmējiem un patērētājiem nabadzīgajās valstīs. Es piekrītu *Erika Mann* bažām par uzskatu, ka viena pieeja der visiem EPN gadījumiem, neņemot vērā atšķirības starp reģioniem un valstīm šajos reģionos. Es atzinīgi vērtēju to, ka mēs faktiski esam noslēguši pagaidu nolīgumus tikai ar tām valstīm, kas ir izrādījušas interesi parakstīt šādus nolīgumus.

Es raizējos arī par viedokli, ko pirms dažiem mēnešiem Starptautiskās tirdzniecības komitejas (INTA) sanāksmē izteica kāda Komisijas amatpersona, ka EPN nav paredzēti tikai tirdzniecībai un attīstībai, ka tās paredzētas arī reģionālajai politiskajai integrācijai. Kā daudzi mani kolēģi Parlamentā es uzskatu, ka šis lēmums ir jāatstāj minēto valstu ziņā, jo īpaši to valstu, kas ir demokrātiskas un nevēlas sēdēt vienā reģionālajā asamblejā ar valstīm no tā paša reģionā, kurās valda diktatūra.

Neraugoties uz šīm bažām, mēs atzinīgi vērtētu INTA komitejas piekrišanu. Kādu brīdi es bažījos par dažiem izteikumiem no sociālistu puses, kas bija vērsti pret tirdzniecību, kad viņi balsoja pret vai atturējās komitejā. EPN varbūt nav nevainojami, bet daudziem no maniem draugiem un ģimenēm nabadzīgākās valstīs ir apnicis piekļuves trūkums precēm un pakalpojumiem un tas, ka viņi ir spiesti paļauties uz valsts monopoliem vai uzņēmumiem, kuriem ir sakari ar korumpētiem politiķiem. Tas, ka sociālisti vēlas saglabāt šo kārtību, arī izsauc bažas. Neaizmirsīsim, ka bieži ievedmuitas nodokļi nozīmē to, ka nabadzīgiem pilsoņiem jāmaksā vairāk par ievesto pārtiku un zālēm.

Es vēlos pateikties komisārei par viņas apņēmību turpināt sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem. Tie nav nevainojami, bet mums ir jāpalīdz uzņēmējiem un patērētājiem nabadzīgākajās valstīs baudīt piekļuvi precēm un pakalpojumiem, ko mēs ES pašlaik baudām.

Glenys Kinnock (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es apstiprinu, kā to darījuši arī citi, ka kopš tā laika, kad *Cathy Ashton* kļuva par komisāri, viss ir pilnīgi pārmainījies ne tikai stilā un gaisotnē, bet arī leksikā un tagad arvien vairāk būtībā.

Es esmu pārliecināta, ka komisāre piekritīs man un daudziem no mums šajā telpā, ka mūs vēl arvien gaida grūts uzdevums, cenšoties iegūt un no jauna atgūt uzticību pēc daudziem sarunu gadiem, kas ir radījuši milzīgu spriedzi un pārmetumus.

Gandrīz tieši 10 gadus, kopš parakstīts Kotonū nolīgums, mums ir sev jāatgādina, kas bija teikts nolīgumos par tirdzniecības izredzēm starp ĀKK un ES. Formulējums bija šāds: „jauns tiesiskais regulējums tirdzniecībai, kas atbilst pašreizējai situācijai un PTO noteikumiem”. Mums ir patiešām daudz jāstrādā, lai sasniegtu šos mērķus.

Politika, kas atbalsta atsevišķus darījumus ar atsevišķām valstīm, ir novedusi pie nopietna konsekvences trūkuma, un es varu apliecināt tiem, kas nepazīst Apvienoto parlamentāro asambleju (APA) un kam nav tik cieša saskarsme ar ĀKK parlamentāriešiem kā man un citiem šajā sēžu zālē, ka šī politika ir radījusi ļoti grūtas situācijas un stipri kaitējusi kohēzīvai, kas agrāk valdīja ĀKK valstu starpā. Es zinu, ka pirms dažām nedēļām jaunais Ganas prezidents uzrakstīja vēstuli ES prezidentvalstij, un viņš apgalvoja, ka EPN process turpina apdraudēt dažu reģionālās integrācijas grupējumu pastāvēšanu. Tas ir jaunā prezidenta nesens komentārs.

Ikvienā mūsu sanāksmē ĀKK valstu parlamentārieši apgalvo, ka ar viņiem kontakts nav meklēts gandrīz nemaz, un maz ir bijis apspriežu ar viņiem. Es vēlos, lai komisāre mums pasaka, kas turpmāk būtu jā dara šajā lietā.

Es priecājos redzēt to, kas notika sarunās ar Dienvidāfrikas Attīstības kopienu (DĀAK), bet Dienvidāfrikas Attīstības kopienā tagad katrs var izvēlēties skaidri izteiktas saistības attiecībā uz tekstu grozījumiem, pārejas periodiem tarifu noregulēšanā, aizsardzības pasākumiem, izcelsmes noteikumiem utt., un, cerams, jūs apstiprināsiet, ka tās izvēlēties varēs visas ĀKK valstis, kas turpinās sarunas.

Vai jūs mums, lūdzu, komisāre, teiksit, ka jūs EPN pieprasīsiet precīzas saistības attiecībā uz attīstības programmām un ka tirdzniecības liberalizācija būs saistīta ar attīstības kritērijiem? Ja tas notiks, kā jūs to panāksit?

Vai jūs gādāsiet, lai EPN iekļauj juridiskas saistības attiecībā uz savlaicīgu un paredzamu finansējumu?

Komisāre, manuprāt, ĀKK valstīs, kā jūs mums iepriekš teicāt, ir iestājies lēnākas izaugsmes periods, un pirmo reizi 25 gados tiek pabeigti centieni samazināt nabadzību. Man ir tikai divi īsi pēdējie jautājumi, viens par CARIFORUM EPN: tas nav nevainojams iznākums, bet tam ir vajadzīgi aizsardzības pasākumi.

Par Kotdivuāru, mums ir vajadzīgi apliecinājumi, kurus pieprasīja *Erika Mann* un kurus pieprasīja *Van Hecke* kungs. Tas mums šķiet ļoti svarīgi.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Ja mēs palūkojamies atpakaļ uz EPN procesa sākumu, Kotonū nolīgums 2000. gadā noteica, ka ES ir juridisks pienākums ņemt vērā jaunattīstības valstu intereses visās politikas jomās, kas tās varētu ietekmēt. 2005. gadā Komisija paziņoja, ka politika, kas vērsta uz attīstību, ir galvenais noteikums, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus.

Es nožēloju strīdu starp Starptautisko tirdzniecības komiteju un Attīstības komiteju par to, kam ir galvenā loma attiecībā uz EPN, jo Parlaments pats būtu varējis reaģēt loģiskāk laikā, kad notika sarunas par EPN, bet tas aizmirsa solījumu, ka tie ir attīstības instrumenti.

Visbeidzot, es priecājos, ka Komisija pieminēja pakalpojumus, jo mani īpaši interesē banku atvēršana. Rietumu valstīm neizdevās pienācīgi regulēt lielās starptautiskās bankas, kas darbojās to teritorijā, tāpēc ir jājautā, vai mēs rīkojamies gudri, atverot banku sektoru valstīs, kurās ir daudz mazāk regulējoša režīma, un pie kam PTO noteikumi neprasa šādu rīcību. Banku sektora atvēršana var palīdzēt lielajiem uzņēmumiem, bet tā var piespiest vietējās bankas dzīties pēc bagātākajiem klientiem, ignorējot mazos uzņēmumus, dodot tiem vēl mazāk iespēju piekļūt kredītiem nekā iepriekš.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, *Kohout* kungs, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi! Vispirms man jāapsveic mans kolēģis *Ford* kungs par viņa ziņojuma augsto kvalitāti un par viņa gatavību uz kompromisiem. Mēs varējām strādāt pie šī jautājuma Papua-Jaungvinejā Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu un Eiropas Savienības Apvienotās parlamentārās asamblejas laikā. Es redzēju viņu strādājam kopā ar valstu parlamentu deputātiem, un es par to tāpēc priecājos.

Komisāre, es vēlos pievienoties apsveikumiem, kas adresēti jums par šiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, par kuriem tika vestas sarunas, lai novērstu visus traucējumus tirdzniecībā starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību. Šīs sarunas vainagojās ar Pagaidu partnerattiecību nolīgumu ar Fidži Republiku un Papua-Jaungvineju, vienīgajām valstīm Klusā okeāna reģiona valstu grupā, kas piekrita pagaidu nolīgumam, un mēs apzināmies, cik daudz darba prasa pilnu reģionālo nolīgumu noslēgšana.

Šis nolīgums ietver visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu brīvās tirdzniecības zonu. Šajā rezolūcijā ir uzsvērts, ka Ekonomisko partnerattiecību nolīgumam jādod ieguldījums ekonomiskās izaugsmes, reģionālās integrācijas, ekonomiskās dažādošanas sekmēšanā un nabadzības mazināšanā. Ir svarīgi atcerēties, ka pienācīgs reģionālais tirgus ir būtisks pamats veiksmīgai Pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma īstenošanai un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir būtiska Klusā okeāna reģiona valstu sociālajai un ekonomiskajai attīstībai.

Šis nolīgums rada iespēju dot jaunu stimulu tirdzniecības attiecībām un garantē piekļuvi Eiropas tirgum, atbrīvojot no muitas nodokļiem un atceļot kvotas vairākumam preču. Es vēlos pastāvēt uz to, lai līdz 2010. gadam tiktu sniegts atbalsts EUR 2 miljardu apmērā, un nobeigumā es vēlos piebilst, ka ir ļoti svarīgi, lai arī ekonomiskā līmenī netiktu pārkāptas patentu tiesības un intelektuālā īpašuma tiesības, kas ietekmē tirdzniecību. Runājot par cilvēktiesībām, mani pārsteidz tas, ka mums ir darījumi ar Papua-Jaungvineju, jo šajā valstī vēl arvien soda par netradicionālu seksuālo orientāciju. Visbeidzot, politiskā ziņā mums ir svarīgi, lai Pasaules Tirdzniecības organizācijā pastāvētu savienība ar ĀKK valstīm.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Sekmīga sarunu pabeigšana par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu noslēgšanu starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm ir Eiropas tirdzniecības un attīstības politikas svarīgākais uzdevums.

Mums ir vajadzīgi nolīgumi, kas atbilst Eiropas Savienības starptautiskajām saistībām, ņemot vērā to, ka vienpusējo preferenču režīmu, ko Eiropas Savienība ir piešķirusi ĀKK valstīm, salīdzinot tās ar citām jaunattīstības valstīm, atzina par neatbilstošu PTO noteikumiem.

Tomēr papildus juridiskajam jautājumam uzdevums ir galvenokārt panākt nolīgumus, kas sekmētu attiecīgo valstu attīstību, stiprinot to tirdzniecības iespējas, dažādojot to ekonomiskos pamatus un veicinot reģionālo integrāciju.

Jaunajam tirdzniecības režīmam, kas pārvaldīs attiecības starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm, jānodrošina, lai šīs valstis būtu integrētas starptautiskajā tirdzniecības sistēmā, globālajā ekonomikā, ekonomikā, kas piedzīvo nepieredzētu krīzi, kura ietekmē gan attīstītās, gan jaunattīstības valstis, gan valstis ar strauji augošu ekonomiku.

Mēs visi esam vienprātīgi, ka Eiropas Savienības atvēršanai ĀKK valstīm ir jābūt nevienādei un pakāpeniskai, pienācīgi elastīgai attiecībā uz kvotām jutīgās nozarēs un uz efektīvām aizsardzības klauzulām. Kā jūs zināt, sarunu mērķis bija apspriest tādas nozares kā pakalpojumus, investīcijas, intelektuālā īpašuma tiesības, un pastiprināt darbu pie tirdzniecības jautājumiem, kā arī pie piekļuves preču tirgum.

Mēs tāpēc atbalstām nolīgumu piemērošanas jomas paplašināšanu līdz tādām mērogam, kādu ĀKK valstis pašas uzskata par izdevīgu. Ir absolūti būtiski iekļaut ekonomisko partnerattiecību nolīgumos attīstības noteikumus un nodrošināt adekvātu atbalstu tirdzniecībai.

Glenys Kinnock (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es tikai vēlos pieskarties diviem jautājumiem, jo runa ir par piekrišanu. Es pieminēju CARIFORUM. Visi ir optimistiski un apmierināti ar CARIFORUM nolīgumu, bet, protams, ir vajadzīgi konkrēti aizsardzības pasākumi. Protams, nesenajā sanāksmē Gajānā to pavisam skaidri pateica prezidents un citi no šīs valsts, kā arī parlamenta deputāti.

Tika ierosināts banānu jautājums. Baronese *Ashton*! Jūs teicāt, ka būs beznodokļu un bezkvotu piekļuve, kas ir ļoti jauki, bet problēma ir tāda, ka nolīgumi, kas parakstīti ar Centrālameriku un pēc tam ar *Mercosur* un Andu Pakta valstīm, samazinās viņu tarifus, un, lai ko mēs arī darītu, tas nedos iespēju banānu ražotājiem ĀKK valstīs saglabāt konkurētspēju. Tas ir izšķirošs jautājums, un vienošanās tika panākta, pirms vēl tinte bija nožuvusi uz CARIFORUM nolīguma.

Karību jūras reģiona valstīs pastāv arī lielas bažas par īstenošanas vienībām, kas vēl nav izveidotas. Ir arī vēl problēmas, ko rada saspīlējums, kas izveidojies starp dažādām Karību jūras reģiona valstīm. Pastāv arī Haiti jautājums. Donorvalstu konference nedeva tik apmierinošus rezultātus, kādus mēs būtu vēlējušies, un pastāv bažas, vai par EPN var pilnībā vienoties un strādāt pie tiem, ja Haiti nav pievienojusies.

Attiecībā uz Kotdivuāru mēs vēlamies skaidras garantijas. Tā ir valsts, kurā daudz gadu garumā ir bijis daudz nemieru, nenoteiktības, nestabilitātes, un ir ļoti svarīgi, ka mēs dodam savu piekrišanu, bet arī ka mums ir garantijas, kuras jūs norādīsiet vēstulē sarunu dalībniekiem Kotdivuārā un Kotdivuāras valdībai, ka mēs paliekam uzticīgi godprātīgām sarunām, lai iegūtu apmierinošus rezultātus šīs valsts iedzīvotāju labā.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Kohout* kungs, *Ashton* kundze! Es noklausījos, ko jūs teicāt.

Kohout kungs, jūs runājat par ekonomisko ilgtspējību. Es šodien jautāju sev, ko tas nozīmē, neskaitot vārdus. Patiešām, ko tas nozīmē ekonomiskas, finanšu un vides krīzes laikā? Kādas garantijas mēs varam dot? Par spīti komisāres mierinošajiem vārdiem un tam, ka šos nolīgumus apsprieda citā pasaulē, es vaicāju, vai projekts, ko piedāvājam saviem Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna reģiona partnervalstīm, ir pašreizējā situācijā vēl arvien lietderīgs?

Es personīgi tā nedomāju. Mēs tiekamies ar NVO, mēs tiekamies ar MVU. Nesen mēs bijām Gajānā, kuras prezidents mums teica: „Jūs prasāt, lai mēs dažādojam ražošanu, bet pasakiet mums, kādas preces mūsu mazā valsts var ražot, lai mēs spētu konkurēt ar Brazīliju un Venecuēlu?”

Tāpēc šodien, manuprāt, mēs nedrīkstam aizvērt acis. No vienas puses, jūs runājat par elastību, bet no otras puses, par PTO noteikumiem. Piedodiet, bet šie divi termini ir pilnīgi pretrunīgi, jo tie prasa pārstrukturēšanu, un mēs ļoti labi zinām, ka pārstrukturēšana izraisa vēl lielāku nabadzību šajās valstīs.

Tāpēc es domāju, ka tas, ko mēs ierosinām šodien, un tas, ko mēs ierosinājām agrāk, nav nepavisam lietderīgs. Vai jūs esat palūkojušies uz tā attīstības modeļa rezultātiem, ko esat izveidojuši pēdējo 40 gadu laikā? Tas ir izgāzies, un, manuprāt, tas jau ir konstatēts. Šī neveiksme, manuprāt, turpināsies, situācija ar šiem

partnerattiecību nolīgumiem pasliktināsies, jo tie pilnīgi neatbilst globālajai ekonomiskajai, sociālajai un vides situācijai.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Komisāre! Pēc komentāriem, ko sniedza abi iepriekšējie runātāji, es vēlos uzdot jums jautājumu. Vai jūs piekrītat, ka pasaulē ir valstis, kam pēdējo divdesmit gadu laikā ir izdevies ievērojami uzlabot labklājības līmeni bez EPN, un varbūt EPN varētu nozīmēt iespējas šīm valstīm?

Jan Kohout, Padomes priekšsēdētājs. - (CS) Pateicos, priekšsēdētāja kungs! Un pirmām kārtām pateicos Eiropas Parlamenta deputātiem par konstruktīvajām un interesantajām diskusijām. Ļaujiet man atbildēt uz diviem jautājumiem, kas tika ierosināti. Pirmais jautājums attiecas uz elastību. Es secināju no dažu Parlamenta deputātu runām, ka, vedot sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem, ir vēlēšanās nodrošināt vajadzīgo elastību.

Es vēlos uzsvērt, ka Padome uztver elastību divos svarīgos līmeņos. Pirmais no tiem attiecas uz elastību kā uz iespēju visā pilnībā izmantot nesimetrisku risinājumu, grafiku un aizsardzības pasākumu izvēli, ievērojot Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus. Es tāpēc nevaru piekrist viedoklim vai pārsteidzīgajam secinājumam, ka 40 gadi atbalsta jaunattīstības valstīm ir bijuši katastrofāli. Manuprāt, situācija būtu bijusi daudz sliktāka bez ES un citu valstu palīdzības. Tajā pašā laikā es uzskatu, ka mūsu noteikumi pieļauj tādu elastības pakāpi, ka ikvienai no šīm valstīm – un šajā ziņā es uzticos Komisijai un komisārei – būtu jāspēj rast risinājumu, kas atbilst tās vajadzībām un interesēm.

Otrais elastības veids ir tas, ko mēs piedāvājam pārejas posmā no EPN pagaidu noteikumiem uz pilniem reģionālajiem nolīgumiem, lai atbalstītu reģionālo sadarbību. Otrais debašu jautājums, uz ko es vēlos atbildēt, attiecas uz EPN attīstības dimensiju. Es nešaubos, ka šie nolīgumi nav parastie tirdzniecības nolīgumi, jo tiem raksturīga ir spēcīga attīstības dimensija. Nolīgumos ir noteikti gari, līdz 25 gadiem ilgi pārejas režīmi, kas ietver arī izņēmumus – līdz 20 % preču, kas nāk no ĀKK valstīm, ir iespējams atbrīvot no liberalizācijas. Nolīgumi paredz uzraudzību un pārskatīšanu, kas iesaistīs Parlamentu. To īstenošanā iesaistīs finanšu paketi, kas paredzēta atbalstam tirdzniecībai. Es uzskatu, ka tas viss ir pierādījums šo nolīgumu attīstības aspektam.

Tajā pašā laikā es vēlos Čehijas prezidentvalsts un Padomes vārdā teikt, ka mēs cieši uzraudzīsim sarunu par EPN virzību, un es vēlos izteikt atzinību Komisijai un komisārei *Ashton* par viņas pūlēm izpildīt pilnvaras, ko Padome viņai piešķīra. Čehijas prezidentūras laikā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes maija sanāksmē, iesaistot attīstības sadarbības ministrus, mēs galveno uzmanību pievēršīsim EPN. Ja tiks panākta vienošanās starp mums un mūsu partneriem ministriem no ĀKK valstīm, tad šis jautājums būs iekļauts diskusiju darba kārtībā ĀKK valstu un ES Ministru Padomes apvienotajā sanāksmē maijā. Čehijas prezidentūras laikā Padome atzinīgi vērtē ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju aprīļa sākumā, kas notiks pēc dažām dienām Prāgā. Esmu pārliecināts, ka EPN būs viens no galvenajiem diskusiju tematiem un ka diskusijas izrādīsies ļoti svarīgas tieši tāpēc, ka tās norisināsies parlamentārajā asamblejā.

Es ar nepacietību un personīgu interesi gaidu jūsu rītdienas balsojumu. Manuprāt, tas ir galvenais brīdis EPN attīstībā. Kā jau dzirdējām, daudzos reģionos sarunas vēl turpinās, bet Karību jūras reģionā ir jau sasniegti ievērojami un labi rezultāti. Runājot par Kotdivuāru, mēs esam sasnieguši galveno pagrieziena punktu attiecībā uz turpmāko progresu. Daudz valstu gaida Eiropas Parlamenta apstiprinājumu un līdz ar to ilggadīgu grūtu sarunu kulmināciju, un es nešaubīgi ticu, ka Parlaments dos pasaulei pozitīvu signālu, kas pašreizējā laikā ir ļoti vajadzīgs. Es ticu un esmu pārliecināts, pat pašreizējās krīzes laikā, kuru vairākkārt šeit pieminēja, ka tas ir instruments, kas patiešām palīdzēs, pat šajā lielajā nenoteiktībā, kuru mēs visi izjūtam. Mēs visi zinām, ka tas palīdzēs šīm valstīm attīstīties.

Catherine Ashton, Komisijas locekle. - Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man tikai atbildēt uz dažiem komentāriem, ko šeit izteica.

Guardans Cambó kungs, *Hutchinson* kungs un *Hall* kundze! Jūs visi dažādos veidos runājat par pagātni un vajadzību uzlabot darbu. Es tam piekrītu. Es ne vienmēr piekrītu analīzei, bet es piekrītu, ka šī ir iespēja raudzīties nākotnē, un daļa no šīs nākotnes ir ne tikai Parlamenta iesaistīšanās, bet arī visu ĀKK valstu parlamentu iesaistīšanās. Protams, tas, kā atsevišķas valstīs iesaista savus parlamentus, ir atkarīgs no tām pašām. Mums jābūt ļoti uzmanīgiem – un es zinu, ka godājamie deputāti vēlas, lai es tāda būtu –, lai neuzspiestu savus uzskatus nevienai citai valstij. Ļaujiet man teikt *Kinnock* kundzei, ka es ar nepacietību gaidu tikšanos ar Apvienoto parlamentāro asambleju (APA).

Martin kungs jo īpaši, bet arī citi runāja par pārskatu vajadzību, un es atkal piekrītu, jo īpaši šajā ekonomiskajā situācijā ir pilnīgi būtiski, lai mēs uzraudzītu un pārskatītu. Es būšu ļoti ieinteresēta turpināt dialogu ar godāmajiem deputātiem par to, kā tajā iesaistīt Parlamentu, bet mani interesē arī jūsu idejas, kā padarīt

uzraudzību un pārskatīšanu patiešām efektīvu, un kā likt valstīm, kas strādā kopā ar mums, pieņemt pozitīvu attieksmi pret to.

Sturdy kungs un *Martin* kungs! „Vislielākās labvēlības režīms”, kā jau teikts, ir paredzēts, lai savā ziņā iesaistītu tās lielās valstis, kas nav atbalstījušas procesu, kurā mēs visi esam bijuši iesaistīti. Runa nav par kaitēšanu dienvidu-dienvidu tirdzniecībai vai kaitēšanu jebkādā veidā, veidolā un formā to valstu iespējām un suverenitātei, kas vēlas uzsākt tirdzniecību. Tāpēc mums ir noteikta augšējā robeža pasaules tirdzniecības apjomam, kurā valsts var iesaistīties, pirms šis īpašais noteikums stājas spēkā. Man jums jāsaprot, ka mēs vienmēr meklējam elastības iespējas arī šajā jautājumā.

Attiecībā uz muitas ieņēmumiem: *Arif* kungs un *Jouye de Grandmaison* kundze, līdz 2013. gadam tos segs Eiropas Attīstības fonds (EAF), un mēs esam ieinteresēti nodrošināt, ka ekonomiskā izaugsme un fiskālās pārmaiņas palīdz valstīm, tā lai tām nebūtu jāpaļaujas vienīgi uz šiem ieņēmumiem, bet lai tās atrastu jaunus veidus, kā stimulēt ekonomiku.

Lai kas notiktu ar banāniem, preferences šīm valstīm būs izdevīgākas nekā citām. Bet mēs ņemam vērā preferenču eroziju, un, izpētot nolīgumus, kurus mēs jau daudzus gadus esam centušies nokārtot, mums šim jautājumam ir jāpievēršas, un es esmu nolēmusi to darīt.

Van Hecke kungs, *Mann* kundze un *Kinnock* kundze: ko dabū viens, to dabū arī otrs. Ļaujiet man paskaidrot: Es ar prieku uzrakstīšu vēstuli ikvienam jebkur, un katrā ziņā uz Kotdivuāru, lai pateiktu, ka elastība, kuru esam apsprieduši ar Dienvidāfrikas Attīstības kopienu (DĀAK), attieksies uz viņiem, tāpēc ka ir pāris lietas, kuras ir raksturīgas tikai šim reģionam un kuras tie nevēlas, bet tās, kuras tie vēlas, tie var dabūt. Es ar prieku to rakstiski apliecināšu jebkur, jebkad un jebkuram. Tāpēc, lūdzu, pasakiet man tikai, ko jūs vēlaties, lai daru.

Ford kungs un *Fjellner* kungs runāja vispārīgi par tirdzniecības lielo nozīmi, un es šai analīzei pilnīgi piekrītu. Man šķiet, *Fjellner* kungs teica, ka mums šajā ekonomiskajā situācijā ir vajadzīgs nevis mazāks, bet lielāks tirdzniecības apjoms, un es tam pilnīgi piekrītu.

Caspary kungs, brīvība izvēlēties savu nākotni, ņemt to savās rokās – es tam pilnīgi piekrītu. Un no tām valstīm, kas ir ekonomiski attīstījušās bez EPN – divi piemēri, manuprāt, ir Indija un Ķīna.

Kamall kungs arī atkātoja šo tematu, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs, ka mēs ļaujam nācijām attīstīties un augt, un to darām, attīstot to ekonomiku un atbalstot tās ar attīstības un ar to savienotās tirdzniecības palīdzību.

Kinnock kundze, saistība ar attīstību ir ļoti svarīga, bet obligātās palīdzības saistības ir ietvertas Kotonū nolīgumā – tās jau tur ir. Ko tas mums nozīmē? To, ka mēs izmantojam EPN, lai kopīgi izmantotu attīstības priekšrocības un prioritātes, kas ir ļoti svarīgas.

Visbeidzot, es vēlos darīt to, ko man reti kad ir izdevība darīt, kas ir parādīt cieņu grupai, kas strādāja kopā ar mani. Mūsu galvenais sarunu vedējs sēž man aiz muguras. Viņš ir darījis visus darbus, kas saistīti ar DĀAK. Mani kolēģi ir šeit, un es tikai vēlējos panākt, lai jūs atzītu, ka viņi ir ārkārtīgi izpalīdzīgi un pilnīgi nodevušies darba kārtībai, ko es viņiem izskaidroju.

Kas attiecas uz mani, es ceru, ka jūs balsosit tādā pašā garā, kāda es jums izskaidroju, ko cenšos paveikt. Es no visas sirds solos turpināt šo darbu, bet es patiešām ceru iegūt jūsu atbalstu, lai virzītu uz priekšu darbu, ko jums aprakstīju. Man tas būtu ārkārtīgi svarīgi, un es ceru, ka jūs to šovakar spēsit izdarīt.

David Martin, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man vispirms teikt, ka šīs bija ļoti labas debātes. Mēs ieguvām ļoti pozitīvu ieguldījumu gan no Padomes, gan no Komisijas.

Es jo īpaši vēlos turpināt to, ko Padome teica par CARIFORUM, ka tas kalpo par piemēru, bet ne par veidni citiem EPN. Es pilnīgi tam piekrītu. Tas varētu būt par pamatu citiem, bet katram EPN ir jābūt savām individuālām īpašībām, un mums ir jāgūst mācība arī no CARIFORUM sarunām.

Otrkārt, es priecājos par to, ka Padome spēja uzņemties saistības attiecībā uz palīdzību tirdzniecībai vienādā apmērā ar to, ko dalībvalstis ir paredzējušas piešķirt šai palīdzībai.

Es priecājos par to, ka gan Padome, gan Komisija vēlreiz apliecināja mums, ka piekļuve zālēm būs nodrošināta, un par to, ka gan Padome, gan Komisija vēlreiz apliecināja mums, ka piecu gadu pārskats būs patiess pārskats, kurā būs novērtēti attīstības mērķi, lai nodrošinātu to sasniegšanu.

Es priecājos par komisāres teikto, ka viņa uzskata, ka vispirms ir jābūt regulējumam un tikai tad liberalizācijai un finanšu pakalpojumu atvēršanai. Dažiem no mums šajā plenārsēžu zālē tas arī šķiet ārkārtīgi svarīgi. Viņa

norādīja – kā jau mēs zinājām, bet bija svarīgi, lai tas būtu protokolēts – , ka šie nolīgumi nespēj privatizēt pakalpojumus nevienā no Karību jūras reģiona valstīm un ka neviens negaida, ka pēc šo nolīgumu noslēgšanas notiks sabiedrisko pakalpojumu privatizācija. Es priecājos arī par to, ka viņa uzņēmās saistības attiecībā uz vislielākās labvēlības statusu.

Pamatojoties uz to, ka viss, ko teica Komisija un ko teica Padome, ir tagad protokolēts Parlamentā, es kā referents ar prieku ieteiktu Parlamentam dot piekrišanu Karību jūras reģiona valstu EPN.

Ļaujiet man pievērsties atsevišķam jautājumam par rezolūciju. Daži no maniem konservatīvajiem EPP kolēģiem ir to komentējuši. Sociālistiem rezolūcija pašreizējā redakcijā nav pieņemama, jo tas ir pavisam kas cits nekā piekrišanas balsojums. Patiesībā tas viss, par ko Padome un Komisija ir uzņēmušās saistības, mums nav pieņemams. Tādējādi, ja Parlaments atbalsta Padomi un Komisiju, es neredzu iemesla, kāpēc tas nevarētu atbalstīt mūsu kompromisus un kompromisa tekstu un ietvert tos Parlamenta rezolūcijā.

Es ceru, ka dienas beigās mēs varēsim balsot gan par piekrišanu, gan par vienprātīgu rezolūciju, kas pavērs ceļu tirdzniecībai un atbalstīs stingras attīstības saistības.

Erika Mann, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties komisārei un Padomei. Jūs šodien esat devuši Kotdivuārai to, ko Parlaments ir prasījis jau ilgu laiku, un, manuprāt, šī valsts par to ļoti priecāsies. Komisāre, vai jūs, lūdzu, nevarētu parūpēties, lai kādu nosūta – vai arī dodieties pati – uz Kotdivuāru, cik drīz vien iespējams, lai nodotu šo ļoti pozitīvo ziņu un pēc iespējas ātrāk apstiprinātu to vēstulē? Šis ir nolīgums, kas patiešām izpilda to, ko mēs lūdzam.

Es vēlos sniegt dažus komentārus par jautājumiem, kurus jūs neesat visos sīkumos apsprieduši. Mēs vēlētos redzēt uzraudzību. Es zinu, ka tas ir sarežģīti un ka mums būs vajadzīga Padomes palīdzība. Mēs vēlētos redzēt uzraudzību gan Eiropas Parlamentā, gan Padomē un Komisijā periodā no pagaidu līdz pilniem nolīgumiem. Tas ir vienīgais veids saprast, par ko jūs vedīsiet sarunas. Citādi jūs šī perioda beigās atsūtīsiet tikai projektu, kam mums būs jāpiekrīt vai kas būs jānoraida. To mēs nevēlamies piedzīvot. Mēs nevēlamies piedalīties sarunu procesā, bet mēs vēlētos uzraudzīt to, ko jūs darāt. Tas jums nav jādara šodien – lai gan tas mums palīdzētu, ja jūs savu piekrišanu dotu šodien – , bet es priecājos kopā ar savu kolēģi, ka varu pārrunāt šo procesu ar jums. Mēs esam to darījuši jau iepriekš ar dažādiem nolīgumiem un dažādos apstākļos, bet es esmu pārliecināta – ja Padome tam piekrīt – , ka mēs atradīsim par ko vienoties.

Mans pēdējais punkts, ar ko griežos pie komisāres un arī Padomes, ir lūgums pēc apliecinājuma, ka tie darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu sasniegumus, par kuriem vienojās Dohas sarunu kārtā. Tas attiecas uz banāniem un kokvilnu citās valstīs. Tas skar arī citus aspektus, kas ir svarīgi jaunattīstības valstīm. Es zinu, ka jūs šodien nevarat teikt „jā”, bet, lūdzu, aplieciniet mums, ka jūs darīsiet visu, lai nodrošinātu šāda veida nolīgumus.

Beigās gribu pateikties diviem kolēģiem, pirmkārt, *Glenys Kinnock*, jo viņa bija ļoti izpalīdzīga, un es ļoti priecājos dzirdēt, ka viņa ierosināja piekrišanu Kotdivuāras gadījumā. Es zinu, cik tas ir sarežģīti, un es esmu ļoti pateicīga, ka viņa man palīdz šajā jautājumā. Es vēlos pateikties arī savam kolēģim *Syed Kamall*, jo viņš arī man palīdzēja, cik vien spēja, attiecībā uz rezolūciju. Es zinu, ka dažkārt tas ir pretrunā ar viņa uzskatiem par tirdzniecību. Viņš ir par brīvo tirdzniecību, tāpēc viņam nav viegli vienoties. Tāpēc es priecājos, ka varu pateikties abiem kolēģiem, un pateicos vēlreiz Komisijai un Padomei.

Priekšsēdētājs. - Esmu saņēmis deviņus rezolūcijas priekšlikumu projektus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu.

Sēde tiek slēgta.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 25. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Starptautiskajai ekonomiskajai krīzei vajadzētu mūs mudināt pārskatīt un mainīt ES liberalizācijas un deregulācijas politiku ne tikai ES, bet arī attiecībā uz attīstības valstīm.

Taču Parlamenta skatītie ekonomisko partnerattiecību nolīgumi tā vietā ierosina intensificēt iepriekšējo neizdevušos pieeju.

(1) **Sk. protokolu.**

ES apsprieda šos nolīgumus, izdarot lielu spiedienu uz attīstības valstu valdībām un neņemot vērā šo valstu iedzīvotāju viedokli, taču viņi būs tie, kas visvairāk cietīs no to īstenošanas.

Neskaidrie solījumi īstenot šos nolīgumus elastīgi nevar aizstāt konkrētas saistības.

15. Kosmētikas līdzekļi (pārstrādāta redakcija) (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir *Roth-Behrendt* kundzes ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD)) (A6-0484/2008).

Dagmar Roth-Behrendt, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es droši vien neizmantošu man piešķirtās četras minūtes debašu uzsākšanai, jo šodien apspriežamais jautājums ir patiešām ļoti vienkāršs un patīkams. Mēs apspriežam Kosmētikas direktīvas jauno versiju, kas tagad ir regula. Faktiski šī regula tiks atjaunināta, un mēs ļoti vēlamies to pilnveidot, uzlabot un padarīt saskanīgāku.

Mums ir padomā trīs nelieli uzlabojumi. No vienas puses, regula nodrošina, ka kancerogēno vielu izmantošana kosmētikā patiešām ir aizliegta, taču mums ir jāsiglabā samērīguma princips, lai tās vielas, kas ir atļautas izmantošanai pārtikā, netiktu aizliegtas izmantošanai kosmētikā, piemēram, vitamīns A un alkohols. To Komisija ir atzinusi un ņēmusi vērā savā priekšlikumā.

Komisija ir arī pamatoti atzinusi, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš jaunajām tehnoloģijām, piemēram, nanotehnoloģijai, un īpaši tas attiecas uz mikroskopiskajām daļiņām, kas var izkļūt cauri ādas slāņiem. Mēs vienkārši vēlamies nodrošināt, ka tās nerada draudus. Pricējies, ka arī šajā jautājumā mēs esam panākuši kompromisu, ko es varu no visas sirds atbalstīt.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ir vēl kaut kas, ko mums jārisina, proti, produktu norādes. Mums jāpārbauda un jāatjaunina arī tās. Ja mēs te šodien atsteidzāties un ja uzraksts uz mūsu dezodoranta šorīt solīja, ka mēs nesvīdīsim 14 stundas, tomēr vakarā mūs klāj sviedri, tad mēs droši vien esam ļoti pārsteigti un sakām, ka norāde uz produkta mūs pilnībā maldina. Norādes, kas atbilst tam, ko tās sola, ir neatņemama godīga, uzticama produkta daļa. Mums ir tiesību akti, kas nodrošina produktu nekaitīgumu un vienlaicīgi nodrošina īstus un tīrus produktus.

Es esmu ļoti pateicīga par lielisko sadarbību ar Čehijas prezidentūru. Īpaši es vēlētos pateikties *Popadičová* kundzei, kas šodien nevarēja ierasties un kas patiešām izdarīja visu nepieciešamo, ko ne vienmēr ir viegli panākt šajā Padomē.

Es arī vēlos izteikt īpašu pateicību Komisijai, ar kuru sadarbība izvērtās ļoti konstruktīva un veiksmīga. Arī tā ne vienmēr notiek Parlamentā. Turklāt es vēlos pateikties saviem kolēģiem, proti, savām kolēģēm sievietēm, kas ir ilgstoši strādājušas pie šī jautājuma. Es vēlos pateikties par sadarbību *Françoise Grossetête*, *Margret Auker*, *Hiltrud Breyer*, kā arī *Frédérique Ries*, kas šodien nevarēja ierasties. Mēs ne vienmēr bijām vienprātīgi jautājumos par sniegto informāciju attiecībā uz nanotehnoloģiju un to, kas jā dara ar marķējumu, taču mēs spējam nonākt pie lieliska kompromisa. Es par to ļoti priecājos.

Es vēlos teikt kaut ko par marķēšanas jautājumu. Es uzskatu, ka dažām delegācijām, iespējams, pat manai delegācijai un manai dalībvalstij, ir jāievēro dažas lietas. Marķēšanai nav nekādas saistības ar brīdinājuma zīmēm. Marķējums ļauj patērētājiem izdarīt brīvu un uz informāciju balstītu izvēli. Patērētājiem ir tiesības būt informētiem par nanotehnoloģiju un zināt, ka kāda viela satur īpaši mazas, pat mikroskopiskas daļiņas. Viņiem ir tiesības lemt, vai viņi paši vēlas izmantot sauļošanās losjonu un vai viņi vēlas izmantot sauļošanās losjonu saviem bērniem. Patērētājiem ir tiesības izlemt. Es pati priecājos par šādu iespēju un priecājos, ja varētu šādus produktus izmantot. Kāds cits tos nevēlētos izmantot. Tomēr mums ir svarīgi nodrošināt to, ka ikvienam cilvēkam ir iespēja izdarīt šādu izvēli.

Es zinu, ka jūs, komisār *Verheugen*, šodien gatavojaties sniegt paziņojumu par zāļu viltošanas apkarošanu. Esmu par to ļoti pateicīga un ceru, ka jūs risināt arī jautājumu par draudiem, ko rada tirdzniecība internetā. Ja jūs to darīsiet, tad rītdiena, kad mēs balsosim par kompromisa variantu, par ko Padome jau balsoja pagājušajā nedēļā, izvērtīsies par labāku dienu dažiem maniem kolēģiem, kas kopumā atbalsta šo kompromisu, taču vēlas ieviest kādu papildu nodrošinājumu. Liels paldies.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos sirsnīgi pateikties referentei *Roth-Behrendt* kundzei un viņas abām ēnu referentēm *Ries* kundzei un *Grossetête* kundzei par konstruktīvo un aktīvo sadarbību, kas palīdzēja panākt vienošanos jau pirmajā lasījumā.

Šī regula rada trīs būtiskas sekas un sper trīs svarīgus soļus uz priekšu. Mēs nodrošinām lielāku drošību un lielāku pārredzamību patērētājiem, un mēs esam panākuši esošo tiesību aktu ievērojamu vienkāršošanu. Īpaši jautājums par drošību ir mūsu darba pamatā.

Es gribētu pievērsties tikai dažiem jautājumiem. Tagad mēs pirmo reizi patiešām radām sistēmu, ko es vēlētos aprakstīt kā „kosmētikas sargsuni”, proti, nepārtrauktu kosmētikas līdzekļu kontroli. Tāda jau mums ir attiecībā uz farmācijas produktiem. Mēs palielinām dalībvalstu tirgus uzraudzības līmeni un radām sistēmu, lai nodrošinātu kosmētikas līdzekļu obligātu izsekojamību. Šī sistēma attiecas uz visiem ražotājiem, sākot no amatieriem līdz vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, citiem vārdiem sakot, visām iesaistītajām pusēm visā preču izplatīšanas ķēdē.

Roth-Behrendt kundze jau runāja par nanotehnoloģiju. Šajā gadījumā mēs esam atraduši risinājumu, ko es gribētu dēvēt par paraugrisinājumu, jo šonedēļ šis risinājums tiks izmantots atkārtoti attiecībā uz citiem svarīgiem tiesību aktiem. Īpašie nosacījumi attiecībā uz nanomateriāliem, ko izmanto kosmētikā, ievieš sistēmu nepieciešamās informācijas sniegšanai pirms materiālu pieejamības tirgū. Tas nodrošina atbilstošas informācijas par drošību iesniegšanu, un iestādēm ir laiks īstenot nepieciešamos drošības pasākumus.

Ir bijušas ilgas, intensīvas un auglīgas debates par to, vai materiālus, kuri satur kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas, drīkst izmantot izņēmuma kārtā. Es patiesi priecājos, ka Padome un Parlaments ir vienojušies ar Komisiju, ka mums ir jāievieš vispārējs aizliegums šo vielu izmantošanai kosmētikas līdzekļos. Nedaudzo Komisijas ierosināto izņēmumu mērķis ir izvairīties no pretrunām attiecībā uz tiesību aktiem par pārtiku, jo nav skaidrs, kādēļ alkoholu var dzert, bet nevar izmantot kosmētikas līdzekļos.

Papildus tam, ka priekšlikums paredz nodrošināt produktu drošību, tas arī uzlabo patērētājiem sniegtās informācijas līmeni. Piemēram, papildus sastāvdaļu sarakstam ir jāpievieno arī informācija par to, kuras vielas ir nanoformā. Turklāt tiesību akti nosaka ražotāju sniegtās informācijas īpašu pārbaudi. Es varu apstiprināt, ka dalībvalstis un Komisija, cieši sadarbojoties šajā jautājumā, vēlas novērst patērētāju maldināšanas iespējas.

Kā jau es teicu, šī regula ir arī daļa no mūsu vienkāršošanas programmas. Šādā veidā direktīvā, kas ir jau 33 gadus veca un kas laika gaitā ir grozīta 55 reizes, tiks novērstas neskaidrības un pretrunas. Droši vien nav daudz cilvēku, kas patiešām spēja to saprast. Tādēļ mēs esam ierosinājuši ievērojamu ES tiesību aktu vienkāršošanu.

Es arī vēlos uzsvērt, ka kopējas sistēmas izveidošana ziņojumiem par kosmētikas līdzekļiem pirms to laišanas ES tirgū radīs ietaupījumus nozarei.

Es jau norādīju, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir cieši un konstruktīvi sadarbojušās. Komisijas vārdā es varu piekrist visiem grozījumiem, ko iesniedza referente *Roth-Behrendt* kundze.

Komisija ir arī sniegusi Parlamenta pieprasītos paskaidrojumus par to, ka šis dokuments ir regula, nevis direktīva, attiecībā uz pārdošanu internetā, viltotiem produktiem, pārejas noteikumiem un laiku, kādā šai regulai ir jāstājas spēkā, kā arī attiecībā uz nanomateriālu definēšanu. Lai ietaupītu laiku, es vēlētos saņemt jūsu piekrišanu, ka visi paskaidrojumi tiek nodoti sanāksmes dienestiem, jo to saturs Parlamentam jau ir zināms.

Komisijas paziņojumi

Komisija, pārstrādājot direktīvas regulās, ņem vērā dalībvalstu intereses.

Komisija uzskata — ja spēkā esošie direktīvas noteikumi ir pietiekami skaidri, precīzi un sīki izstrādāti, tos pārstrādājot ir iespējams pārveidot par tieši piemērojamiem regulas noteikumiem. Tas galvenokārt attiecas uz gadījumiem, kad attiecīgajiem noteikumiem ir tehnisks raksturs un tie jau ir pilnībā transponēti visu dalībvalstu tiesību aktos.

Komisija, ievērojot paustus atšķirīgos viedokļus, piekrīt tam, ka šis konkrētais gadījums attiecībā uz regulu par kosmētikas līdzekļiem netiks izmantots kā precedents Iestāžu nolīguma interpretēšanai par šo jautājumu.

Pirms regulas piemērošanas dienas Komisija apņemas noskaidrot situāciju attiecībā uz kosmētikas produktu tirdzniecību internetā.

Tāpat kā Eiropas Parlaments, arī Komisija ir noraizējusies par to, ka kosmētikas nozari var ietekmēt viltošana, kas varētu palielināt risku cilvēku veselībai. Tāpēc Komisija veiks pasākumus, lai sekmētu valstu kompetento iestāžu sadarbību viltošanas apkarošanā.

Komisija izstrādās paskaidrojumu par regulas pārejas noteikumiem un piemērošanas datumiem (jo īpaši ievērojot 7., 8., 10. un 12.a pantu).

Attiecībā uz nanomateriālu definīciju Komisija atzīmē, ka joprojām norisinās darbs, lai panāktu nanomateriālu kopīgu definīciju. Tāpēc Komisija apstiprina, ka turpmāk būtu jāņem vērā Kopienas likumdošanas procesā sasniegtie rezultāti attiecībā uz kopīgo definīciju, un atzīmē, ka šajā priekšlikumā ietvertās komitoloģijas procedūras arī atļauj aktualizēt šo definīciju atbilstīgi minētajam priekšlikumam.

Françoise Grossetête, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, ļaujiet man sirsnīgi sveikt ne tikai Padomi, bet arī, protams, referenti *Roth-Behrendt* kundzi, Eiropas Komisiju, manus kolēģus ēnu referentus un, jo īpaši, *Ries* kundzi par paveikto darbu. Dažreiz starp mums bija asas vārdu apmaiņas, taču galu galā mēs esam panākuši ļoti labu rezultātu, kas, no vienas puses, kosmētikas līdzekļus dara drošākus patērētājiem un, no otras puses, mazina pārmērīgo administratīvo slogu Eiropas rūpniecībai.

Šī regula bija nepieciešama, jo tiesību aktā, kas grozīts gandrīz 50 reizes pēdējo 30 gadu laikā, ir jāatjauno skaidrība. Direktīvas transponēšana radīja problēmas 27 dalībvalstīs. Bija dažas tiesiska rakstura neskaidrības, un teksts bija kļuvis ļoti sarežģīts un tā piemērošana pārāk dārga mūsu uzņēmumiem. Es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienības uzņēmumi, kas darbojas kosmētikas jomā, ir vadošie uzņēmumi pasaulē šajā nozarē, un kopējais kosmētikas ražotāju skaits pārsniedz 3000. Šī ir ļoti inovatīva rūpniecības nozare, kuras tirgus ir 65 miljardi eiro un tieši vai netieši rada vairāk nekā 350 000 darbavietu. Tādēļ ir svarīgi risināt kosmētikas jautājumu.

Kā jau es teicu, jaunā regula stiprina drošību un, pateicoties tirgus uzraudzībai, arī ražotāju atbildību, vienlaicīgi mazinot birokrātiju. Tā nodrošina kosmētikas līdzekļu labāku izsekojamību, atbildīgās personas noteikšanu, informatīvas kartotēkas ar kosmētikas līdzekļa un ražošanas metodes aprakstu izveidošanu.

Faktiski mums ir bijis daudz diskusiju par kosmētikā izmantotajiem nanomateriāliem, īpaši aizsardzības līdzekļos pret saules iedarbību s, attiecībā uz kuriem ir jānosaka stingras prasības to nekaitīgumam, vienlaicīgi nestāvot ceļā inovācijām. Tādēļ atbildīgajai personai būs jāziņo par produktu, kas satur nanomateriālus, nevis par pašu nanomateriālu kā tādu.

Nobeigumā es vēlos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka mums patiešām ir jācīnās pret kosmētikas līdzekļu viltošanu, jo tas joprojām ir patiešs drauds. Mums vēl ir daudz darāmā šajā jomā.

Daciana Octavia Sârbu, PSE grupas vārdā. – (RO) Eiropas patērētājiem droši kosmētikas līdzekļi ir īpaši svarīgi, un tādēļ mums tiem ir jāpievērš atbilstoša uzmanība.

Es uzskatu, ka iniciatīva pārskatīt direktīvu un, pēc Komisijas priekšlikuma, to aizstāt ar regulu ir savlaicīga. Tas mazinās juridiska rakstura neprecizitātes un neatbilstības un ļaus izvairīties no nesaskaņām, regulu transponējot valstu tiesību aktos.

Apstākļos, kad pieredze Eiropas līmenī ir pierādījusi, ka „sastāvdaļu uzskaitījuma” pieeja, manuprāt, nav ne dzīvotspējīga, ne atbilstoša, mūsu prioritāte ir padarīt ražotājus atbildīgākus un ieviest stingru iekšējā tirgus uzraudzību.

Nanomateriālu izmantošana ir daudzsoļos risinājums šajā jomā, taču Zinātniskajai komitejai gala patērētājiem paredzēto preču jautājumos šie materiāli ir jānovērtē un jāpaziņo, ka tie ir nekaitīgi. Vienlaicīgi ir jāatbalsta iniciatīva izmantot alternatīvas metodes.

Es uzskatu, ka minētās Komitejas iesaistīšanās, lai kontrolētu kancerogēnu, mutagēnu un toksisku vielu izmantošanu kosmētikas līdzekļu ražošanā, ir ļoti svarīga.

Es uzskatu, ka, lai efektīvi piemērotu šo regulu, dalībvalstīm ir jāveic atbilstošas pārbaudes un, atklājot neatbilstību, regulāri jāiesniedz ziņojums Komisijai.

Chris Davies, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta termiņš tuvojas beigām, un daži sāk gatavoties vēlēšanām. Vismaz Apvienotajā Karalistē es redzu veselu jūru eiro skeptiķu un eirofobu, kas izmanto katru iespēju, lai kritizētu visu, ko mēs darām. Šā tiesību akta vēsture viņiem sniegs noderīgu informāciju – 55 nozīmīgas izmaiņas pēdējo 30 gadu laikā, padarot to smagnēju un neskaidru, tādējādi maz palīdzot rūpniecībai vai patērētājiem.

Tomēr es uzskatu, ka kritiķi bieži nevēlas iedziļināties. Viņi patiesībā nevērtē to, ko Eiropas Savienības dara, lai uzlabotu pašreizējo situāciju un ieviestu uzlabojumus praksē. Viņi pieņem, ka mēs vienmēr esam pasīvi. Tādēļ šeit mums ir tiesību akts, kas praksē ir nodrošinājis, ka esošā kārtība ir vienkāršota, birokrātija ir

novērsta, un tiesību akti ir skaidri visiem. Un mums ir direktīva, kas pārveidota par regulu. Manai valstij tas šķiet šausmīgi, jo atņem dalībvalstīm manevrēšanas brīvību, taču patiesībā, kā mēs redzējam REACH gadījumā un redzam šajā gadījumā, rūpniecība nevēlas 27 dažādas Eiropas tiesību aktu interpretācijas, tā vēlas konkrēti zināt, kāda ir tās vieta tirgū, lielākajā šāda veida tirgū pasaulē.

Vai kritiķi piecelsies un teiks: „Mums nebija taisnība, uzstājot, ka CMR (vispārējie mikrobioloģiskie resursi *Comprehensive Microbial Resource*) ir jāaizliedz”? Vai viņi piecelsies un teiks: „Mēs kļūdzāmies”? Vai viņi teiks, ka mums vajadzētu izmantot kosmētikas līdzekļos produktus, ko mēs neizmantoju pārtikā, neraugoties uz faktu, ka dažus no šiem kosmētikas līdzekļiem mēs liekam uz savas ādas, uz acīm un pat ņemam mutē? Vai viņi būs pret kosmētikas līdzekļu atbilstošu novērtējumu vai centralizētu informācijas dienestu, kas, kā komisārs pareizi teica, patiesībā ietaupīs rūpniecības līdzekļus? Es domāju, ka viņi nedarīs nevienu no šīm lietām.

Mana kolēģe *Frédérique Ries* kundze, kas nevar būt kopā ar mums šovakar, vēlējās nodrošināt, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no viltotu kosmētikas līdzekļu mārketinga, stiprinātu kosmētikas līdzekļu izsekojamību un noteiktu stingrākus ierobežojumus etiķetēm, kurās norādīta nepatiesa informācija par šo kosmētikas līdzekļu labvēlīgo iedarbību. Viņa vēlējās atbalstīt skaidru kosmētikas līdzekļu marķēšanu attiecībā uz nanomateriālu sastāvu. Mēs esam panākuši progresu visās šajās jomās. Tādēļ viņas vārdā es vēlos pateikties referentei, ēnu referentēm un komisāram *Verheugen*. Es uzskatu, ka šis ir labs tiesību akts un, kas attiecas uz mani, sākoties vēlēšanu procesam, es to izmantošu kā piemēru tam, ko Eiropas Savienība var paveikt labi.

Roberta Angelilli, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas kosmētikas rūpniecība ir ļoti svarīga nozare, kam ir liela ietekme uz ekonomiku un nodarbinātību. Kā jau teikts, tās apgrozījums pārsniedz 35 miljardus eiro un rada vairāk nekā 350 000 darbavietu pārdošanas, izplatīšanas un transporta jomā. Šī ir ļoti inovatīva nozare, taču es vēlos uzsvērt, ka ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis un augsts standarts patērētāju informēšanā.

Tieši šādu iemeslu dēļ es sveicu referenti par viņas lielisko darbu un vēlos uzsvērt dažus jautājumus, kas, pēc manām domām, ir īpaši svarīgi. Ir pareizi pakļaut kosmētikas līdzekļus nekaitīguma pārbaudei, arī izplatītājiem liekot uzņemties atbildību par nepieciešamo pārbaudžu veikšanu pirms preču laišanas tirgū. Labs jauninājums ir arī jaunajā regulā noteiktais aizliegums izmantot kosmētikas līdzekļos vairāk nekā 1000 vielu, kas klasificētas kā kancerogēnas vai toksiskas.

Vēl viens svarīgs aspekts ir atļauto krāsvielu, konservantu un UV filtru saraksts, kā arī būtiska ir skaidrāka informācija uz etiķetēm par kosmētikas līdzekļa iedarbību, uzglabāšanas termiņu, īpašiem brīdinājumiem par tā izmantošanu un sastāvdaļu saraksts dilstošā secībā pēc svara. Vissvarīgāk ir, lai etiķete iekļautu vārdus, zīmes un attēlus, kas ataino kosmētikas līdzekļa patiesās īpašības un iedarbību, nevis īpašības un iedarbību, kāda tam nepiemīt.

Tādēļ būs nepieciešams nodrošināt kosmētikas līdzekļa izsekojamību, vēl jo vairāk tādēļ, ka mums ir jāapkaro kosmētikas līdzekļu viltošanas fenomenu un tā sauktais „paralēlais imports”. Priekšsēdētāja kungs, nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka vienā pašā Itālijā kosmētikas līdzekļi 120 miljonu eiro vērtībā, tostarp smaržas un zobu pasta, faktiski nāk no paralēlā tirgus, radot varbūtējus nopietnus draudus veselībai.

Hiltrud Breyer, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cilvēka veselības aizsardzība ir primārais mērķis arī attiecībā uz kosmētikas līdzekļiem. Ar šo balsojumu mēs izmainām vēsturi. Šī ir pirmā reize, kad nanomateriālu izmantošanai kosmētikas līdzekļos tiek izveidota īpaša regula, un mēs uzsākam kaut ko nebijušu. Protams, es īpaši priecājos par to, ka varu paziņot, ka tā bija Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iniciatīva, kas ir šī svarīgā notikuma pamatā. Mēs, Zaļie, bijām vadošais spēks, mēs to iekļāvām darba kārtībā, un es vēlos no visas sirds pateikties referentei *Roth-Behrendt* kundzei par viņas skaidro un nelokāmo atbalstu. Es arī priecājos, ka varu slavēt Komisiju par tās viedokļa maiņu. Līdz šim Komisija pastāvīgi uzsvēra, ka pašreizējie tiesību akti ir pietiekami, lai garantētu nanomateriālu nekaitīgumu. Tagad tā skaidri norāda, ka mums patiešām ir nepieciešama īpaša regula.

Tas neattiecas tikai uz Kosmētikas regulu, bet arī uz regulu par jauniem pārtikas produktiem, ko mēs vēl neesam šonedēļ apsprieduši, jo līdz šim nanotehnoloģija ir bijusi sava veida melnais caurums. To laida tirgū bez pietiekamiem paskaidrojumiem par risku. Tādēļ šī ir laba diena veselības un patērētāju aizsardzībai, pat ja es nožēloju, ka nanomateriālu definīcija nav pietiekami plaša un aprobežojas vienīgi ar nešķīstošām un bioloģiski noturīgām vielām. Tomēr, neraugoties uz to, mums visiem ir svarīgi un būtiski, ka ir pieņemta specifiska regula par nanomateriāliem.

Es arī ceru - un vēlos lūgt jūsu atbalstu šajā jautājumā jau tagad -, ka šonedēļ tādus pašus panākumus gūs arī regula par jaunajiem pārtikas produktiem, kurai nav tik plaša Komisijas atbalsta. Mums ir nepieciešama saskaņotība starp kosmētikas līdzekļiem un pārtikas produktiem ne tikai attiecībā uz alkoholu. Tas pats kopumā attiecas arī uz nanotehnoloģiju. Arī attiecībā uz to ir nepieciešama saskaņotība starp kosmētikas līdzekļiem un pārtikas produktiem. Es arī no visas sirds ceru, ka mums beidzot būs atklātas debates par nanotehnoloģijas mērķiem un izmantošanu. Es arī priecājos, ka mēs neesam noraidījuši CMR vielu aizliegumu, par ko vienoties 2008. gadā un ko ierosināja Zaļo grupa.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa un es atzinīgi vērtējam Padomes un Parlamenta panākto kompromisu Kosmētikas direktīvas pārstrādāšanā.

Lielākais klupšanas akmens sarunās ar Padomi bija tieši nanomateriāli. Tas attiecas uz ļoti mazo daļiņu izmantošanu jaunu materiālu radīšanā, kuri iegūst jaunas īpašības un iedarbību tieši tādēļ, ka daļiņas ir tik mazas. Piemēram, materiāls var kļūt cietāks, stingrāks, plānāks, ūdens izturīgs, siltumu aizturošs vai iegūt dažas citas īpašības. Faktiski mēs joprojām par to neko daudz nezīnām. Daži dekoratīvās kosmētikas līdzekļi un krēmi satur nanodaļiņas, un ir iespējams, ka šīs daļiņas var iekļūt bojātā ādā un tālāk ķermenī, kur tām noteikti nevajadzētu atrasties.

Vai tad mums vajadzētu atļaut aktīvas vielas izmantošanu kosmētikas līdzekļos bez jebkādam iespējam to kontrolēt? Atbilde, protams, ir nē. Par nanomateriāliem ir jāiegūst vairāk zināšanu un informācijas. Tādēļ es priecājos par vienošanos, par ko mēs rīt balsosim. Tas ir solis pareizajā virzienā.

Vienošānās nodrošinās labāku Eiropas patērētāju aizsardzību, jo nanomateriāli tiek izmantoti matu krāsošanā, UV filtros, utt. Pirms kosmētikas līdzekļu laišanas tirgū to nekaitīgumu novērtēs, un kosmētikas līdzekļu ražotājiem būs jāpaziņo Komisijai par nanomateriālu izmantošanu jebkurā no to produktiem, savukārt Komisija varēs konsultēties ar Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju par to, vai pastāv aizdomas, ka nanomateriāli apdraud veselību.

Es vēlos teikt lielu paldies atbildīgajai referentei un Komisijai par tik labi pārstrādātu dokumentu.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Es vēlos pateikties referentei. Bravo, *Dagmar*, par darbu pie Eiropas Parlamenta un Padomes regulas projekta, ko mums iesniedza Komisija. Tas ir ļoti svarīgs dokuments patērētāju veselības aizsardzības jomā. Nav šaubu, ka mēs visi izmantojam kosmētikas līdzekļus, jo tie ietver ne tikai dekoratīvo kosmētiku, bet arī tā saukto kosmētiku ikdienas lietošanai, piemēram, zobu pastu, dezodorantus, šampūnus, matu un nagu kopšanas līdzekļus, lūpu krāsu un tā tālāk.

Ir pagājuši 33 gadi, kopš tika pieņemta pēdējā direktīva, un tas ir pietiekami ilgs laiks, neskatoties uz veiktajiem grozījumiem. Galu galā ķīmijas un pašas kosmetoloģijas attīstība ir ieviesusi milzīgas un pamatīgas izmaiņas. Šajā gadījumā es atsaucos uz šeit bieži pieminēto nanomateriālu izmantošanu. Tiem var būt gan pozitīva, gan negatīva ietekme uz cilvēka veselību. Tādēļ es piekritu viedoklim, ka visas kosmētikas līdzekļos izmantotās vielas, kam ir kancerogēna iedarbība, būtu jāaizliedz. Mums arī ļoti rūpīgi vajadzētu padomāt par tādu vielu izmantošanu, kuru mutagēnā un toksiskā ietekme nav zināma.

Patērētāji bieži iegādājas kosmētikas līdzekļus, pamatojoties uz maldinošu reklāmu vai nepilnīgu informāciju, tādēļ Eiropas iestādēm, tostarp Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei, ir jāizstrādā uzraudzības direktīvas un pamatnostādnes. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka kosmētikas līdzekļi ir visbiežāk viltotie produkti un tas tikai palielina iespējamību, ka tajos ir kaitīgas vielas. Papildus šiem brīdinājumiem mums vajadzētu informēt patērētājus par iespējamajiem riskiem veselībai, pat ja kosmētikas līdzekļus ir ražojis plaši pazīstams uzņēmums.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pēc manām domām, mūsu priekšā esošā ziņojuma izšķirošais punkts ir tiesiskā pamata izmaiņšana. Lai gan Eiropas Savienības dalībvalstu attīstībai ir dažāds temps un to attīstībā joprojām ir vērojamas milzīgas atšķirības, mēs panāksim lielāku tiesisko skaidrību vienīgi tad, ja izvēlēta metode ir regula un tāda paliks arī turpmāk.

Ir tādas direktīvas, kas ir radījušas vairāk sliktuma konkurencei un netaisnīguma, nekā iepriekš, jo dalībvalstis tās piemēro atšķirīgi. Tādēļ ir pareizi, ka šajā ziņojumā direktīva un piemērošana dalībvalstu līmenī ir apvienota vienā visaptverošā regulā. Dabiski, ka tādēļ tiesiskās skaidrības līmenis ir lielāks, kas ir īpaši svarīgi nozares uzņēmumiem, kuri iesaistās arī pētniecībā. Protams, ka Komisijas apņemšanās drīzumā samazināt obligāto reģistrāciju par 25 % arī vērtējama atzinīgi. Pieņemot šo regulu, mēs esam spēruši pirmo soli. Apsveicu komisār.

Pašreizējais ziņojums arī paskaidro, cik ātri jauni kosmētikas līdzekļi var parādīties tirgū, un liek atbildīgajām iestādēm rīkoties. Mēs aplūkojam jautājumu par Kosmētikas direktīvas mainīšanu dažus gadus atpakaļ. Nanomateriālu izmantošana ir piespiedusi mūs atkārtoti izskatīt šo jautājumu. Preventīvās patērētāju aizsardzības programmas ietvaros lēmumi par marķējumu ir jāvērtē atzinīgi, tāpat kā jāvērtē atzinīgi zinātnisko atklājumu pagaidu apstiprināšanas iespēja. Aplūkojot šo jautājumu, es arī vēlos brīdināt no panikas celšanas, kā tas ir noticis citu jauninājumu gadījumā, tā vietā iesakot visa jautājuma zinātnisku izpēti.

Piemērojot prasības, proti, lai reklāma un etiķetes atspoguļo vienīgi patiesās kosmētikas līdzekļa īpašības, mēs rīkojamies kā patērētāja advokāti. Tomēr gadījums ar dezodorantu, ko *Roth-Behrendt* kundze pieminēja, ir atšķirīgs gadījums. Tas iedarbojas uz vienu cilvēku, bet neiedarbojas uz citu. Dažreiz viena un tā pati viela iedarbojas uz mani vienu dienu, bet neiedarbojas nākamajā dienā. Tādēļ šo jautājumu nevajadzētu uztvert tik nopietni.

Es tikai ceru, ka Komisija nemazinās tiesisko pieeju, ieviešot pārāk daudz pasākumu komitoloģijas procedūrā. Tādēļ es jūs lūdzu pārāk nepagarināt šo procedūru.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi lietojam kosmētikas līdzekļus. Tās nav luksusa preces, ko izmanto vienīgi viena dzimuma cilvēki vai pieaugušie. Ziepes, šampūns, zobu pasta, losjoni, dezodoranti un sauļošanās losjoni – tie visi ir mums apkārt un ietekmē mūs visus. Ir svarīgi, lai tie būtu nekaitīgi un lai visās valstīs būtu saprātīgi, skaidri likumi, un tieši to mēs panākam ar šo priekšlikumu. Es vēlos izmantot šo iespēju, tāpat kā ikviens cits, lai pateiktos *Roth-Behrendt* kundzei par viņas labo darbu.

Mēs esam priecīgi, ka mūsu aizliegums izmantot CMR vielas ir saglabāts un atbilstoši pielāgots. Ja kosmētikas līdzekļos būtu aizliegts izmantot etanolu, tad tas droši vien būtu radījis problēmas un vienlaicīgi būtu šķitis nedaudz savādi, jo mēs to lielā daudzumā patērējam dzērienos. Tomēr ir labi, ka Padomei neizdevās vājināt nosacījumus. Atkāpes no aizlieguma tagad ir jāierobežo attiecībā uz vielām, kuru lietošana ir apstiprināta pārtikā un kuras līdz šim nav radījušas problēmas, un ko jutīgākās cilvēku grupas, piemēram, mazi bērni un grūtnieces, spēj panest. Tomēr vissvarīgākā lieta ir, ka nanomateriāli beidzot ir iekļauti. Šī ir bijusi smaga cīņa. Tā ir bijusi tik smaga, jo rūpniecības nozare ir mēģinājusi apslāpēt debates par nanomateriālu drošību. Nozares pārstāvji būtu ļoti iepriecināti, ja mēs apstiprinātu, ka šīs vielas neizraisa problēmas un ir brīnišķīgas. Nav ne miņas no sabiedrības bažām, kādas izskanēja, piemēram, par ĢMO.

Mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, lepojamies ar to, ka nanomateriāli tagad ir iekļauti. Tie ir jāpārbauda, jāmarķē, un UV filtru, krāsvielu un konservantu nekaitīgumu tagad garantēs ražotājs, kamēr Komisijai ir jāsniedz detalizēta informācija un jāatrod laiks, lai kontrolētu visu pārējo. Visbeidzot, mēs arī varējām iekļaut marķēšanu, lai patērētāji varētu redzēt, ko viņi pērk un lieto uz savas ādas. Mēs esam arī iekļāvuši nosacījumu par atkārtotu izskatīšanu, pieprasot Komisijai nodrošināt, lai nanomateriālu definīcija, kā arī procedūru drošība ir vajadzīgajā līmenī. Visbeidzot, ir labi, ka ir panākts aizliegums reklamēt kosmētikas līdzekļa īpašības, kādas tam nepiemīt. Būs interesanti vērot, kā visi pretgrumbu krēmi, ko liekam uz savas sejas un kuri acīmredzami neiedarbojas, tiks turpmāk pārdoti.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Kosmētikas nozarē, tāpat kā daudzās citās nozarēs, šobrīd norit revolūcija. Pirms dažiem gadiem nanotehnoloģija sāka iekarot arī šo rūpniecības nozari, un tā rezultātā tagad ir parādījušās nepieredzētas iespējas un perspektīvas. Protams, ka nanotehnoloģija nav jauns izgudrojums – cilvēki ir izmantojuši šo tehnoloģiju četrus tūkstošus gadu, lai gan mēs par to uzzinājām tikai pēdējo divdesmit gadu laikā.

Vienlaicīgi ir svarīgi risināt šo jautājumu piesardzīgi. Neatceļot jaunus atklājumus un to ieviešanu, mums tomēr vajadzētu pievērst uzmanību arī riskam, ko tie rada mūsu veselībai. Mums ir jāaizsargā mūsu pilsoņi no šiem iespējamajiem draudiem, izmantojot atšķirīgu, uz riskiem balstītu pieeju.

Ir tādi nanomateriālu piemērošanas veidi un produkti, ko patērētāji izmanto nepastarpināti, piemēram, apģērbs un pārtika, tai skaitā kosmētikas līdzekļi, un, ja netiek ievērota atbilstoša piesardzība, tad vārda tiešā nozīmē cilvēka ķermenis var sajūst iespējamās kaitīgās sekas.

Tieši šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai cilvēki zinātu, kāda veida līdzekļus viņi izmanto. Tādēļ ir nepieciešams atbilstošs un detalizēts marķējums, un būtiski ir noteikt ražotāja atbildību. Mēs runājam par gigantisku un augošu nozari, jo ES kosmētikas rūpniecības ikgadējie ieņēmumi veido 65 miljardus eiro. Viens no vadošajiem Eiropas kosmētikas uzņēmumiem – viens no 3000 šādu uzņēmumu – tērē 450 miljonus eiro gadā vien pētniecībai un attīstībai, kā arī nodarbina gandrīz 3000 zinātnieku un pētnieku.

Saskaņā ar Eiropas Komisijas aprēķinu 2006. gadā 5 % kosmētikas līdzekļu saturēja nanomateriālus, un šobrīd šis skaitlis varbūt pat ir divkārtšojies. Lai pārvarētu dažas globālās problēmas, ko mēs esam izraisījuši, mums ir nepieciešama nanotehnoloģija, un tādēļ es ar tīru sirdsapziņu balsošu par šo rezolūciju, taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka katrai monētai ir divas puses.

Es apsveicu *Roth-Behrendt* kundzi, *Grossetête* kundzi un *Wallis* kundzi, kas ir iesniegušas rezolūcijas priekšlikumu, – viņas ir paveikušas lielisku darbu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, minimālo standartu ieviešana kosmētikas līdzekļiem iezīmē nopietnu soli ceļā uz ievērojami lielāku drošības līmeni Eiropas patērētājiem. Šī modernā regula vienlaicīgi mazina Eiropas ražotāju, kas nodarbina vairāk nekā 135 000 cilvēku, administratīvo slogu. Šeit notiekošās plašās diskusijas galveno uzmanību pievērš marķējumiem, jo tie bieži maldina patērētājus, un tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka ir jāreģistrē jaunās etiķetes par produktu iedarbību. Šeit, un ne tikai šeit, noritēja arī ļoti aktīvas diskusijas par nanomateriālu licencēšanu un, protams, kancerogēno vielu izņemšanu no kosmētikas līdzekļiem. Es nepiekrītu, ka paziņojumiem par nanomateriālu saturu produktos vajadzētu būt brīdinājumu veidā. Mums ir svarīgi iegūt licencēto nanomateriālu sarakstu, kas nav kaitīgi un uzlabo kosmētikas līdzekļa kvalitāti. Protams, nav vajadzības baidīt patērētājus. Minimālajiem standartiem ir jānodrošina patērētāju drošība. Es noteikti uzskatu, ka viltojumi ir nopietna problēma, un es vēlos pievērst uzmanību uzraugošo iestāžu ierobežotajām iespējām valstu līmenī kontrolēt faktiski visu.

Es vērtēju atzinīgi, ka tekstā ir iekļauta vienota nanomateriālu definīcija un ka mēs varēsim to grozīt tā, lai šis teksts atbilstu jaunākajiem zinātniskajiem atklājumiem. Tāpat es atzinīgi vērtēju faktu, ka direktīva faktiski kļūs par regulu un tādējādi iegūs lielāku tiesisku spēku. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo tiesību aktu un apsveicu visus referentus par to, ka viņi spēja panākt vienošanos par tik jutīgu jautājumu kā kosmētikas līdzekļu ieviešana Eiropas tirgū, pamatojoties uz zinātnes attīstību.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, pirmajā lasījumā panāktie kompromisi pēdējā likumdošanas gada laikā ir ļoti ātri kļuvuši par ikdienišķu lietu saspringtā termiņa dēļ. Turklāt tie ir labvēlīgi mazajām grupām, jo pie sarunu galda panāktās vienošanās dara tās spēcīgākas, nekā tām pienāktos būt to izmēra dēļ. Taču ja šāda prakse kļūs izplatīta, tā mazinās parlamentārās demokrātijas ticamību šajā Parlamentā.

Tomēr šoreiz demokrātija uzvarēja, jo lielākās grupas nonāca pie kopējas nostājas un panāktais rezultāts guva patiesu vairākuma atbalstu.

Bija acīmredzams, ka Kosmētikas direktīva ir jāpārstrādā. Tās noteikumi bija jāpadara skaidrāki un jāatjaunina, pamatnostādņu direktīvai kļūstot par regulu, lai varētu garantēt cilvēka veselības aizsardzību augstā līmenī visā ES teritorijā, kā arī iekšējā tirgus darbībā. Šie principi loģiski izriet no darba, kas tika uzsākts, apspriežot REACH.

Novecojušie tiesību akti kosmētikas nozarē rada īpašus draudus veselībai un tam, cik lielā mērā mēs varam paļauties uz likumiem. Etiķetes, kas satur informāciju par nodaļiņām un kosmētikas līdzekļiem, ir tam labs piemērs. Lai gan nanomateriālu pozitīvās īpašības ir vairāk vai mazāk zināmas, tomēr ar tiem saistītie riski nav apzināti. Tāpat nebija iespējams droši pārbaudīt tās specifiskās kosmētikas līdzekļu īpašības, kuras tieši ietekmē lēmumu tos iegādāties.

Tādēļ trīs lielākajām politiskajām grupām bija svarīgi noteikt kopēju politiku, lai varētu ņemt vērā apdraudējumu veselībai, videi, komercdarbībai un sabiedrībai un panākt vienošanos ar Padomi. Līdz ar to es atzinīgi vērtēju savas kolēģes ēnu referentes *Grossetête* kundzes paveikto darbu. Sadarbībā ar Parlamenta referenti *Roth-Behrendt* kundzi un viņas kolēģiem liberāļiem viņa nodrošināja vairākuma pozīciju, kas ļāva sasniegt gala rezultātu. Īsta demokrātija ieklausās ikvienā, bet atspoguļo vairākuma uzskatu.

Priekšsēdētājs. – Neviens nav izteicis vēlēšanos runāt. Tāpēc, pirms es dodu vārdu referentei, es vēlos jūs informēt, ka līdz šim ir runājuši četrpadsmit deputāti, no kuriem vienpadsmit bija sievietes.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gatavojos īsumā komentēt jūsu pēdējo piezīmi, tomēr nolēmu to nedarīt. Arī vīriešus interesē kosmētikas līdzekļi – faktiski arvien vairāk un vairāk. Jebkurā gadījumā, viņi ir ieinteresēti nodrošināt, ka mūsu kosmētikas līdzekļi ir droši.

Šobrīd ir atlikusi tikai viena lieta, ko man darīt. Es vēlos sirsnīgi pateikties jums par vienošanos un atbalstu. Kā jau *Davies* kungs teica, mēs patiešām esam rādījuši labu piemēru tam, ko var panākt ar Eiropas tiesību aktiem.

Ja es drīkstu dot jums personīgu padomu, *Davis* kungs, tad tas būtu sekojošs. Jūsu dzimtenē arī būtu vērts zināt, ka mums Eiropā ir tādas regulas kosmētikas jomā, kādu nav nekur citur, proti, aizliegums izmēģināt kosmētikas līdzekļus uz dzīvniekiem. Eiropā tas nav atļauts. Turklāt pirms dažām dienām spēkā stājās regula, kas paredz, ka tos kosmētikas līdzekļus, kas ir izmēģināti uz dzīvniekiem, nedrīkst laist Eiropas tirgū. Ņemot vērā, ka briti ir ļoti zināmi dzīvnieku mīļotāji, varbūt jūs varēsiet izmantot arī šo argumentu.

Dagmar Roth-Behrendt, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, liels paldies, komisār, liels paldies, dāmas un kungi. Es esmu īpaši pateicīga komisāram *Verheugen* par to, ka viņš vēlreiz uzsvēra aizliegumu izmēģināt kosmētikas līdzekļus uz dzīvniekiem, jo tas man atgādināja, ka šī ir jau trešā tiesību aktu pārskatīšana kosmētikas līdzekļu jomā, kurā man ir bijis tas gods piedalīties, un minētās pārskatīšanas bija sestais grozījums, septītais grozījums un tagadējā pārstrādāšana par regulu.

Mēs patiešām spējam aizliegt izmēģinājumu veikšanu uz dzīvniekiem. Piemēram, mēs spējam nodrošināt, ka patērētāji zina kosmētikas līdzekļa uzglabāšanas termiņu, ieviešot mazu rāmīti, kurā ir skaitlis, kas norāda, cik ilgi šo līdzekli var lietot. Šīs piezīmes es veltu arī dažiem kolēģiem, piemēram, *Roithová* kundzei, kas diemžēl nevarēja ierasties uz debašu sākumu. Marķējumi nekad, nevienā brīdī nav bijuši brīdinājumi. Ja kosmētikas līdzeklis nav drošs, to nevajadzētu laist tirgū un pārdot. Visiem produktiem Eiropas tirgū ir jābūt drošiem un nekaitīgiem. Taču marķējums ļauj patērētājiem izvēlēties. Tā ir demokrātijas un izvēles brīvības jēga.

Mums ir lielisks tiesību akts. Es centos procesu padarīt ļoti pārskatāmu. Es centos, kā jau *Grosssete* kundze teica, apkopot dažādus viedokļus, jo gribēju nodrošināt, ka mēs izveidojam tiesību aktu, kas apmierina ikvienu, proti, Eiropas Savienības patērētājus, rūpniecību, kam būs jāpiemēro šis tiesību akts, un, visbeidzot, ikvienu, kas gūst no tā labumu.

Es vēlos vēlreiz teikt *Schnellhardt* kungam, ka, tik tiešām, dezodoranti uz katru cilvēku iedarbojas atšķirīgi, taču uz etiķetes vienlaigā tiek rakstīts, ka tie „atbrīvo jūs no sviedriem”. Tādēļ ir svarīgi, ka etiķetes, kas ievilka dziļas rievās ap manām acīm pēc Strāsbūrā pavadītās nedēļas, būtu līdz zināmai robežai patiesas un uzticamas.

Es vēlreiz vēlos pateikties komisāram, īpaši par viņa skaidrojumiem, kā arī saviem kolēģiem un palīgiem, kas padarīja lielāko daļu darba. Liels paldies.

Priekšsēdētājs. – Šis bija ļoti auglīgs un interesantas debātes.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, otrdien, 2009. gada 24. martā.

16. Biocīdo produktu laišana tirgū – Jauns pārskatīšanas priekšlikums attiecībā uz biocīdiem (debātes)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējās debātes par sekojošo:

- *Sārba* kundzes ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD)) (A6-0076/2009) un

-Komisijas paziņojums par jauno pārskatīšanas priekšlikumu attiecībā uz Biocīdu direktīvas atkārtotu izskatīšanu.

Daciana Octavia Sārba, *referente*. – (RO) Es vēlos uzsvērt, ka atzinīgi vērtēju mūsu kopīgo vienošanos ar Komisiju un Padomi par izpildes termiņa pagarinājumu aktīvo vielu novērtēšanas pabeigšanai līdz 2014. gadam, lai laicīgi izveidotu regulētu biocīdo produktu tirgu.

To atspoguļo arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas balsojums. Tādēļ es vēlos pateikties saviem kolēģiem, kas atbalstīja šo trīs iestāžu panākto kompromisu.

Pārejas perioda pagarināšana ir ļoti svarīga, lai garantētu, ka visi biocīdie produkti, kas satur aktīvās vielas, tiktu likumīgi laisti tirgū.

Es uzskatīju, ka ir ļoti būtiski šo direktīvu pārskatīt pirmajā lasījumā, lai neriskētu pārsniegt 10 gadu periodu, kas nepieciešams biocīdo produktu sistemātiskai izpētei, un reizē izvairītos no riska, ka 2010. gadā tos izņemtu no tirgus.

Pārejas perioda pagarinājums nodrošinās, ka dalībvalstīm ir pietiekami daudz laika, lai pabeigtu šo vielu novērtēšanu līdz 2014. gadam, kad visdrīzāk notiks Biocīdu direktīvas būtiska pārskatīšana.

Vēl viens ziņojuma projekta ierosinājums ir paredzēt, ka ar komitoloģijas procedūru noteiktais termiņu pagarinājums atlikušajai dokumentācijai nedrīkst pārsniegt divus gadus, lai novērstu iespēju visu šo procesu atlikt bezgalīgi. Šis pasākums ir būtisks tādā situācijā, ja direktīvas pārskatīšana nav pabeigta līdz 2014. gadam.

Mēs ceram, ka aspekti, kas saistīti ar datu aizsardzību un „pašdarbības” praksi, kad uzņēmumi izmanto citu uzņēmumu reģistrēto informāciju kā valsts sistēmas daļu, tiks risināti, būtiski pārskatot Biocīdu direktīvu.

Es vēlos pieminēt, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas pieņemtie grozījumi veido daļu no vienošanās ar Komisiju un Padomi, jo tie ir ietverti gala projektā, par ko balsos rītdienas plenārsēdē. Pēc balsojuma plenārsēdē mums būs Padomes atbalsts, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentei *Sārbu* kundzei par viņas čaklumu un centieniem panākt vienošanos pirmajā lasījumā attiecībā uz priekšlikumu grozīt Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū.

Es vēlos teikt, ka Eiropas Komisija ir gatava pieņemt kompromisu paketi, īpaši jautājumu, kas attiecas uz nepieciešamību pagarināt pārejas periodu uz četriem gadiem trīs gadu vietā un jautājumu attiecībā uz divu gadu ierobežojumu jebkādiem turpmākiem pagarinājumiem, lai sekmētu pārskatīšanas programmu.

Christa Klauß, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Dimas*, dāmas un kungi, mēs varam lepoties ar faktu, ka mēs Eiropas Savienībā esam sasnieguši šādus augstus standartus veselības un higiēnas jomā. Biocīdu izmantošana ir ievērojami sekmējusi šādus sasniegumus. Kad tos izmanto kā dezinfekcijas līdzekļus un pesticīdus, tie aizsargā mūs no bīstamām slimībām vai to pārnēsātājiem. Biocīdi ir nepieciešami. Tiem ir jābūt cilvēkam un videi nekaitīgiem, un tādēļ mums ir nepieciešams pārskatīt visus biocīdos līdzekļus.

Drošība prasa laiku, un tagad pārskatīšana aizņem ilgāku laiku, nekā sākotnēji plānots. Mēs nevaram riskēt ar svarīgu produktu zaudēšanu tādēļ, ka to reģistrācija nav pabeigta. Tādēļ es atzinīgi vērtēju faktu, ka Parlaments, Padome un Komisija pirmajā lasījumā piekrita ātram termiņu pagarinājumam attiecībā uz Biocīdu direktīvu līdz, es domāju, komisār, 2014. gadam.

Tomēr, kādēļ šis priekšlikums parādījās tik vēlu? Draudi, ka vielas varētu tikt aizliegtas nokavētu termiņu dēļ, bija vērojami jau ilgāku laiku, un mūsu diskusijām Parlamentā tagad ir jānotiek, ievērojot saspringtākus laika ierobežojumus.

Komisār, mēs jau kādu laiku gaidām Komisijas priekšlikumu par Biocīdu direktīvas pārskatīšanu. Steidzīgi ir jāaskaņo un jānosaka svarīgi jautājumi, piemēram, apstiprināšanas kritēriju definīcija, apstiprināšanas ilgums un, vissvarīgāk, datu aizsardzība. Ražotājiem ir nepieciešami nepārprotami nosacījumi un skaidrība. Regulējums ir nepieciešams arī par produktu lietošanu un izmantošanu. Aktīva aģenta pārbaudes maksā vairākus tūkstošus eiro, un šis ieguldījums atmaksājas vienīgi tad, ja rezultāti, vismaz zināmu laika periodu, nav pieejami citiem kandidātiem. Neviens nevēlas zaudēt mūsu augstos higiēnas standartus. Mums tie ir jāuztur atbilstošā līmenī, lai risinātu jaunus izaicinājumus.

Es ceru, ka Komisija iesniegs skaidru un labi pamatotu ziņojumu, kas atbilst visām šīm prasībām, un es ceru, ka tas notiks pēc iespējas drīzāk.

Vittorio Prodi, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies, *Verheugen* kungs, ka ieradāties un devāt mums iespēju kopīgi apspriest šo dokumentu. Attiecībā uz priekšlikumu, ar ko groza direktīvu par biocīdo produktu laišanu tirgū, Parlaments ir piekritis, ka ir nepieciešams piešķirt noteiktu pagarinājumu pārskatīšanas periodam, kas vajadzīgs, lai pareizi novērtētu dažu biocīdo produktu galvenās aktīvās vielas, ņemot vērā nepieciešamo pārbaudi īpašo raksturu un tirgus prasības. Tomēr jums vajadzētu zināt, ka mēs gaidām Direktīvas 98/8/EK par biocīdajiem produktiem rūpīgāku pārskatīšanu, lai izteiktu savu viedokli par tās saturu. Tādēļ es vēlos ieteikt Komisijai dažas idejas, par ko padomāt.

Pirmkārt un galvenokārt, būtu lietderīgi pārveidot direktīvu par regulu – tiesību instrumentu, kas noteiktu, ka vienādiem noteikumiem ir jāstājas spēkā visās dalībvalstīs vienlaicīgi, tādējādi vienoti regulējot šo nozari. Vēl viens būtisks jautājums ir datu apmaiņa saskaņā ar ES pamatnostādņēm, un, kā jau to īstenoja REACH

gadījumā, jāizvairās vai ievērojami jāsamazina biocīdo produktu izmēģināšanu uz mugurkaulniekiem, veicot šādu izmēģinājumu rezultātā iegūto datu obligātu apmaiņu starp tiem, kas reģistrē vienu un to pašu aktīvo vielu, tādējādi izvairoties no dubultiem pētījumiem.

Datu apmaiņa veicinās efektīvāku lietas materiālu vērtēšanas sistēmu un mazinās šādu projektu izmaksas, kas būs nozīmīgi gan maziem, gan vidēja izmēra uzņēmumiem, kā arī valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par iesniegumu pārbaudi.

Jāliek uzsvars uz procedūru vienkāršošanu un atļauju savstarpējas atzīšanas piemērošanu attiecībā uz doto produktu un tā izmantošanu dažādās dalībvalstīs, lai paātrinātu gan procedūras, gan biocīdo produktu laišanu iepriekšminēto valstu tirgū. Pēc tam jāaskaņo izmaksas un kopējus termiņus iesniegumu izskatīšanai dažādās valstīs, kā arī jāvienkāršo apstiprināšanas procesu gadījumos, kad vērojamas minimālas atšķirības formulējumos vai, piemēram, krāsu dažādībā, lai izvairītos no īpašiem papildu izmēģinājumiem, kam nepieciešams katras dalībvalsts turpmāks novērtējums.

Visbeidzot, mums ir jāizvairās no diskriminācijas starp Eiropas ražotājiem, kuru produkti ir apstrādāti ar biocīdajiem produktiem, un ražotājiem, kuru produkti ir ražoti ārpus Kopienas valstīm un satur šādus produktus. Es atstāju Komisijas ziņā piedāvāt risinājumu, ko jaunais Parlaments, mēs ceram, varēs atbalstīt.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības tiesību aktu saskaņošana biocīdo produktu jomā šķiet arvien nepieciešamāka, ņemot vērā, ka regulējums dažādās valstīs ir ļoti atšķirīgs. Kopēju tiesisko normu trūkums rada draudus cilvēku veselībai un dzīvībai, kā arī videi, jo īpaši brīvā tirgus apstākļos.

Tomēr priekšlikums, kas ir ietverts teksta sākotnējā variantā, proti, desmit gadu piemērošanas periods tiesību aktiem, šķiet nedaudz nereāls, ņemot vērā ļoti sarežģītās un dārgās reģistrācijas procedūras tām ķīmiskajām vielām, kas tiek izmantotas šajos produktos. Šīs procedūras, kuru mērķis bija nodrošināt augstu drošības līmeni, varētu, lai cik tas arī ironiski nebūtu, mazināt kontroles līmeni, kas ir vēl jo problemātiskāk, ja mēs ņemam vērā faktu, ka dažos gadījumos valstu tiesību aktos bija noteikta tirgū laisto biocīdo produktu kontrole.

Tomēr šīs sistēmas atcelšana un mazāk efektīvas un dārgākas novērtējuma procedūras ieviešana var ierobežot biocīdo produktu pārdošanu. Centrālais Eiropas biocīdajos produktos izmantoto aktīvo vielu reģistrs arī nenodrošinās drošību, īpaši ņemot vērā faktu, ka bioloģiskie aģenti ir ļoti dažādi un izturīgi pret aktīviem aģentiem. Iedarbīgo sastāvdaļu trūkums tikai palielinās rezistences līmeni. Turklāt ar to saistītās lielās izmaksas un sarežģītās procedūras izspiedīs mazos uzņēmumus no tirgus, novedot pie šajā nozarē strādājošo lielo uzņēmumu tirgus monopola.

Priekšlikums par pagarinātu, 14 gadus ilgu pārejas periodu, ko varētu pagarināt vēl par diviem gadiem, ir kļuvis vēl jo vērtīgs tāpēc, ka līdz 2014. gadam aktīvās vielas nebūs iespējams reģistrēt vai transponēt šos noteikumus valstu tiesību aktos.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot jautājumu komisāram, jo man ir atšķirīgs viedoklis. Es uzskatu, ka ir nožēlojami, ka ES nevar paspēt desmit gadus, citiem vārdiem sakot, līdz 2010. gadam pabeigt aptuveni 900 Eiropas tirgū pārdoto dezinfekcijas līdzekļu, konservantu un pesticīdu pārskatīšanu un reģistrēšanu. Mani pārsteidz, ka mums ir nepieciešami vēl trīs gadi, lai to izdarītu, turklāt referents ir pievienojis vēl vienu gadu. Tas nozīmē saskaņošanas atlikšanu un līdz ar to arī tirgus lielākas aizsardzības no šīm kaitīgajām vielām atlikšanu. Acīmredzot mums nebija citas izvēles, kā vien paziņot par perioda pagarināšanu, jo pretējā gadījumā daudzi produkti būtu jāizņem no tirgus. Tomēr ļaujiet man piedāvāt savas pārdomas. Būtu lietderīgi, ja dažus produktus, ko importē no nekontrolētajiem Āzijas tirgiem, izņemtu no mūsu tirgus. Tas veicinātu alternatīvu, drošāku materiālu attīstību. Es gribētu dzirdēt, vai Komisija ir mēģinājusi sadarboties ar pārbaudes dienestiem un dalībvalstīm un izmantot to resursus, lai iekļautos sākotnējā īsajā termiņā. Vai Komisija vai referents var man atbildēt uz šo jautājumu?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā šī tiesību akta īpašo raksturu un iespējamus draudus, ko radītu jebkāda tā nepareiza interpretācija, mums jāpievērš īpaša uzmanība biocīdo aģentu jautājumam.

Es piekrītu referentam, kas teica, ka ir būtiski pagarināt pārejas periodu, kāds nepieciešams, lai novērtētu aktīvās vielas, kuras tiek izmantotas biocīdajos produktos, līdz 2014. gadam, lai izmantotu ES tiesību aktus tirgus regulēšanai. Ja mēs to nedarīsim, vai valstu noteikumu termiņa beigas 2010. gadā neradīs situāciju, kad ļoti daudzu biocīdo produktu pārdošana kļūst pretlikumīga, kas savukārt novestu pie dažādām paradoksālām situācijām?

Pārejas perioda laikā vajadzētu izmantot valstu tiesību aktus, lai stingri kontrolētu šo specifisko tirgus daļu. Ir vērts piebilst, ka mums vajadzētu būt īpaši uzmanīgiem, izskatot jebkādu tiesību aktus attiecībā uz biocīdajiem aģentiem, un atcerēties, ka šie produkti ir radīti, lai iznīcinātu un atvairītu kaitīgos organismus, un ka tie satur aktīvas ķīmiskas vielas. Jebkura paviršība no mūsu puses var radīt neatgriezeniskas sekas.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties runātājiem par viņu konstruktīvajām piezīmēm un teikt, ka aktīvo vielu vērtēšana faktiski prasīs vairāk laika, nekā bija sākotnēji optimistiski paredzēts. 2000. gadā, kad tiesību aktu pieņēma, vērtēšanas programmas netika uzsāktas nekavējoties. Aptuveni četri gadi pagāja, veicot dažādas sagatavošanas procedūras. Vērtēšanas procedūras, ko valstu kompetentās iestādes neapšaubāmi izmanto, sāka īstenot tikai 2004. gadā. Lai gan līdz šim ir paveikts ļoti nozīmīgs un svarīgs darbs, ļoti daudzu aktīvo vielu vērtēšanu nevarēs pabeigt līdz maijam.

Tā kā direktīva paredz, ka biocīdie produkti, kas satur aktīvās vielas, kuras nav iekļautas direktīvas 1. pielikumā vai 1. A pielikumā, ir jāizņem no tirgus ne vēlāk kā līdz 2010. gada 14. maijam, tad tika pieņemts lēmums par to, ka vērtēšanas procedūras termiņu ir nepieciešams pagarināt. Pretējā gadījumā, ja mēs izņemsim dažas no šīm vielām tādēļ, ka tās nav novērtētas, tad riskam tiks pakļauta gan Eiropas Savienības veselības, gan vides joma, kā arī, neapšaubāmi, tiks traucēta tirdzniecība.

Attiecībā uz *Klass* kundzes aizskarto jautājumu, es vēlos teikt, ka šis jautājums ir saistīts ar datu aizsardzību, kas tiek iesniegti aktīvo vielu novērtēšanai. Tas īpaši attiecas uz gadījumiem, kad uzņēmumi, kas necentās atklāt minētos datus, „pašdarbnieki”, var tomēr paturēt savus produktus tirgū līdz pārejas perioda beigām.

Komisija ir nonākusi priekšlikuma par būtisku Biocīdu direktīvas pārskatīšanu pēdējā posmā un to skaidri pateica konsultācijās, kuru laikā minēto priekšlikumu formulēja un izstrādāja. Daudzas no tām piezīmēm, ko izteica *Prodi* kungs un citi, noteikti tiks ņemtas vērā.

Komisija izskatīs iepriekš minēto jautājumu tad, kad būtiski pārskatīs direktīvu.. Komisijas paziņojumu par to nosūtīs Eiropas Parlamenta sekretariātam, lai iekļautu šodienas sēdes protokolā.

Līdzīgi minētajā priekšlikumā tiks aplūkoti arī vairāki citi Parlamenta izvirzītie jautājumi, piemēram, to preču un materiālu klāsta palielināšana, kuru apstrādē izmanto biocīdos produktus, pilnveidota biocīdo produktu apstiprināšanas procedūra, obligātās datu apmaiņas ieviešana produkta licencēšanas un aktīvo vielu apstiprināšanas procesā saskaņā ar REACH regulas principiem un citu tiesību aktu labāko praksi, piemēram, kādu nesen pieņēma par augu aizsardzības produktiem.

Nobeigumā Komisija pauž savu atzinību par sarunu rezultātu. Komisija ir gatava pieņemt kompromisa grozījumus pilnībā un direktīvas galvenās pārskatīšanas laikā apsola ņemt vērā bažas par datu aizsardzību, ko šodien šeit pauda gan *Padome*, gan Parlaments.

Komisija ņem vērā jautājumus par datu aizsardzību, datu apmaiņu un „iespējamo pašdarbību”, kas izskanēja diskusijās par priekšlikumu pagarināt dažus Biocīdu direktīvā noteiktos termiņus. Komisija apsvērs piemērotus risinājumus minētajām problēmām, kad būtiski pārskatīs Biocīdu direktīvu.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Daciana Octavia Sârbu, *referente*. – (RO) Es vēlos vēlreiz pateikties saviem kolēģiem, ēnu referentiem, ar ko mēs ļoti veiksmīgi sadarbojamies. Mēs ļoti efektīvi izstrādājam šo ziņojumu, lai gan tas nav tik svarīgs kā faktiskā direktīvas pārskatīšana.

Kā jau jūs redzējāt, visi mani kolēģi runāja par šo pārskatīšanu un mazāk par ziņojumu, ko mēs šodien apspriežam, jo mēs gaidām pārskatīšanu.

Jāatzīst, ka mēs esam dzirdējuši, ka pārejas perioda pagarināšana no trīs uz četriem gadiem nav vēlama, taču es uzskatu, ka svarīgāk ir nodrošināt, lai visi produkti tiek laisti tirgū likumīgi un tiek veikts šo produktu atbilstošs novērtējums.

Vēlreiz pateicos, un, kā jau es teicu, mēs gaidām Biocīdu direktīvas pārskatīšanu pēc iespējas drīzāk.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

17. ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Martens* kundzes ziņojums (A6-0079/2009) Attīstības komitejas vārdā ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes (2008/2318(INI)).

Louis Michel, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, es vēlos pateikties Attīstības komitejai un tās referentei *Martens* kundzei par šo ziņojumu, kas pirmo reizi vērtē ES un Āfrikas stratēģiskās partnerattiecības, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes.

Protams, ka vispirms ir jāatzīmē vairāki pozitīvi rādītāji, kas minēti šajā ziņojumā, un gada laikā panāktais progress, kas ir samērā īss periods šādam plašam un galvenokārt jau politiski tālejošam pasākumam. Lai minam tikai vienu no tiem - šodien notika Eiropas Parlamenta *ad-hoc* delegācijas attiecībām ar Āfrikas Savienības Panāfrikas parlamentu un Āfrikas Savienības Panāfrikas parlamenta *ad-hoc* komitejas attiecībām ar Eiropas Parlamentu sanāksme par parlamentu lomu kopīgās stratēģijas īstenošanā un pārraudzībā.

Tas jau pats par sevi ir konkrēts rezultāts. Starp abiem kontinentiem tiek veidota iestāžu saikne, un es vēlos apsveikt abus priekšsēdētājus par paveikto darbu.

Tā vietā, lai izteiktos par *Martens* kundzes ziņojuma pozitīvajiem aspektiem, es vēlos skart trīs būtiskus jautājumus, kurus ziņojums aplūko attiecībā uz ES un Āfrikas Savienības partnerattiecību uzlabošanu. Pirmais punkts ir par parlamentu lomu. Jūs jau zināt, cik ļoti es ticu parlamentu kā demokrātijas procesa dalībnieku un uzraugu lomai. Īstenojot šīs abas lomas, Eiropas Parlaments un Panāfrikas parlaments ir aicināti piedalīties Āfrikas un ES stratēģisko partnerattiecību veidošanā.

Tādēļ es varu jums apliecināt, ka es pilnībā atbalstu priekšlikumus, ko Eiropas Parlaments un Panāfrikas parlaments ierosina kopīgajā priekšlikumā un kuri tiek atkārtoti ziņojumā. Šie priekšlikumi ir šādi. Pirmkārt, piedalīšanās kopīgajās ekspertu grupās attiecīgajā līmenī attiecībā uz četrām tematiskajām partnerattiecībām, kas jums raisa bažas. Otrkārt, iesaistīšanās ikgadējo progresu ziņojumu sagatavošanā. Treškārt, piedalīšanās kopīgajā darba grupā. Ceturtkārt, priekšsēdētāju piedalīšanās Eiropas Savienības un Āfrikas augstākā līmeņa sarunās.

Es varu piebilst, ka daži no šiem priekšlikumiem jau ir kļuvuši par realitāti vai ir ceļā uz to. Kas attiecas uz pilsonisko sabiedrību un nevalstiskajiem dalībniekiem, es esmu pārliecināts vairāk nekā jebkurš cits, ka galvenais izaicinājums 2009. gadā būs ātrāka taustāmu rezultātu sasniegšana pirms starpposma vērtējuma, kas ir iepļānots 2009. gada rudenī, un partnerattiecību mērķa sasniegšana, koncentrējoties uz cilvēkiem, kas nav iesaistīti iestāžu darbā.

Šajā kontekstā nevalstiskajiem dalībniekiem ir piešķirta svarīga loma, iesaistoties kopējās ekspertu grupās katrā no astoņām tematiskajām partnerībām. Eiropā pilsoniskās sabiedrības vadības grupu nodibināja jau pagājušajā gadā, lai tā uzraudzītu un piedalītos partnerattiecību īstenošanā. Āfrikā arī nesen nodibināja pilsoniskās sabiedrības vadības grupu Āfrikas Savienības Ekonomikas, sociālo un kultūras jautājumu padomes aizgādībā.

Eiropas un Āfrikas pilsoniskajai sabiedrībai ir jātiekas forumā 2009. gada aprīļa beigās, lai ierosinātu konkrētus priekšlikumus par kopējām Āfrikas – ES ministru trijotnes saistībām.

Attiecībā uz stratēģiskajām partnerattiecībām un īpaši to, kas ir saistīta ar pārvaldību un cilvēktiesībām, es atzinīgi vērtēju Parlamenta pieaugošo izpratni par valsts pārvaldes nozīmi, kas man ir ļoti tuva: izpildfunkciju un publiskajās tiesībās piešķirto pilnvaru laba izpilde, ko īsteno valsts, kas ir objektīva un spējīga apmierināt tās pilsoņu vajadzības un centienus.

Tādēļ, paturot to prātā, mēs pirms diviem gadiem iezīmējām 2,7 miljardus eiro finansējumu pārvaldībai visām ĀKK valstīm. Šī pieeja balstās uz trīs principiem: dialogu, stimulējošām reformām un partnervalsts atbildību par šīm reformām. Tomēr ziņojumā ir paustas šaubas un bažas, īpaši par pārvaldības raksturojumiem – par to, kā tos sagatavo, kā izmanto, un to iespējamo negatīvo ietekmi uz Āfrikas salīdzinošā novērtējuma mehānismu.

Es vēlos jums atgādināt, ka pārvaldības raksturojums, kas attiecas uz visām šīm dimensijām, tas ir, politisko, ekonomisko, sociālo, iestāžu, vides dimensiju un tā tālāk, bija tikai sākuma punkts un ka tas nekādā veidā nenoteica šī finansējuma plānošanu.

Turklāt šīs analīzes rezultātus un secinājumus apsprieda ar partnervalsts valdību plānošanas dialoga laikā. Pamatojoties uz to, valdību aicināja skaidrot tās reformu plānu vai, ja nepieciešams, to papildināt vai izstrādāt detalizētāk, kā arī pierādīt šo reformu atbilstību, mērķtiecību un uzticamību, pamatojoties uz trīs vērtēšanas kritērijiem, kas pēc tam ļāva noteikt finansiālā stimula līmeni katrai valstij. Šajā kontekstā īpaša uzmanība tika veltīta valstīm, kas ir saistītas ar Āfrikas salīdzinošās novērtēšanas mehānismu un kas ir pabeigušas pārskatu, izrādot savu vēlmi iesākt turpināt. Šis pasākums pilnībā parādīja dažādu valstu atšķirīgās situācijas, attiecīgi arī reformu nepieciešamību, kā arī dažādās iespējas izstrādāt un ierosināt pārvaldības plānu. Tādēļ bija nepieciešams elastīgums un pragmatisms, lai samērīgi sadalītu līdzekļus pārvaldības atbalstam. 2009. gada janvārī Komisija publicēja pagaidu ziņojumu par līdzekļu pārvaldības atbalstam sadalījumu un nosūtīja to visām Eiropas Savienības iestādēm, neatkarīgi no tā, kādam nolūkam tas varētu noderēt.

María Martens, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mēs apspriežam ziņojumu „ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes”, kas aplūko kopīgās Āfrikas un ES „Āfrikas attīstības stratēģijas” īstenošanu atbilstoši pieņemtajam 2007. gada ES un Āfrikas augstākā līmeņa sarunās.

Šīs augstākā līmeņa sarunas bija svarīgs notikums. Faktiski tā bija pirmā reize, kad Eiropas Savienība un Āfrikas Savienība kopīgi pieņēma stratēģiju, pamatojoties uz kopīgām vērtībām, principiem un savstarpēju cieņu, panāca vienošanos par kopīgu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu un kopīgu risinājumu meklēšanu tādās jomās kā, piemēram, drošība, migrācija un klimats.

Mēs visi zinām par kritiku, ko pauž mūsu pašu valstīs, jo cilvēki vēlas zināt, vai tiešām ir jēga investēt naudu Āfrikā, īpaši ekonomiskās krīzes laikā. Es vēlos vēlreiz uzsvērt, cik svarīgi joprojām ir mūsu centieni Āfrikas attīstībai, un tas attiecas uz abiem kontinentiem. Komisārs *Michel* pavisam nesen sanāksmē ļoti pareizi pateica, ka jo vairāk nabadzības, jo nestabilāka situācija. Svarīgi ir ņemt vērā arī demogrāfiskās tendences. Drīz Āfrikā dzīvos 20 % pasaules iedzīvotāju, kamēr Eiropā tikai 5 %. Mums ir kopīgas problēmas, un mēs saskaramies ar kopīgiem izaicinājumiem. Ja cilvēkiem nebūs iespēju Āfrikā, tad ir tikai dabiski, ka viņi tās meklēs Eiropā. Āfrika ir pelnījusi mūsu atbalstu ne tikai šī iemesla dēļ.

Šodien mēs apspriežam minētās stratēģijas piemērošanu, un mums ir rīcības plāns. Mums ir jāturpina darboties kopā, lai īstenotu stratēģiju un rīcības plānu. Mani iepriecina līdz šim sasniegtie rezultāti partnerattiecību jomā. Savos iepriekšējos ziņojumos es vienmēr paudu bažas par skaidras parlamentu īpašās lomas trūkumu kopīgās stratēģijas piemērošanā. Panāfrikas parlaments un Eiropas Parlaments 2007. gadā pieņēma kopēju paziņojumu, kas patiesībā diezgan saturīgi apkopo attiecīgos jautājumus. Tagad es to nolasišu angļu valodā.

„Tā kā mūsu parlamenti ir iestādes, kas pārstāv tautu gribu, mums ir jāraugās, lai to vajadzības tiek apmierinātas, lēmumu pieņēmēji uzklausa to bažas un lai tautas pārvaldošās iestādes ierosina tādu politiku, kas atspoguļo tautas vēlmes. Mūsu parlamenti ir būtiska loma, virzot debates par mūsu kontinentu nākotnei kopīgām prioritātēm; parlamenti atspoguļo mūsu sabiedrības dažādos viedokļus un tādēļ ir īstā vieta, kur risināt debates, saskaņot dažādos viedokļus un panākt kompromisu.”

(NL) Tādēļ es priecājos, ka šajā sanāksmē mēs vienojamies par to, kāda būs parlamentu loma. Vienošanās par parlamentu lomu ir panākta arī pateicoties *Gahler* kungam, mūsu kolēģiem Panāfrikas parlamentā un visām iesaistītajām pusēm. Vienošanās ir par līdzdalību ekspertu grupā saistībā ar astoņām tematiskajām partnerībām un darba grupu koordinēšanu. Parlamenti ir jāpiedalās ikgadējo progresā ziņojumu izveidē, un Eiropas Parlamenta un Panāfrikas parlamenta priekšsēdētājiem ir jālūdz iesniegt savas vīzijas Āfrikas augstākā līmeņa sarunās. Šis ir svarīgs jautājums.

Nobeigumā es uzdošu vēl vienu jautājumu komisāram. Mēs zinām, ka kritēriji valsts palīdzībai attīstības jomā (ODA) drīzumā, aprīlī, atkal būs ES un SEDAC (*Socioeconomic Data and Application Center*) sarunu dienas kārtībā un ka Eiropas Komisija būs iesaistīta. Vai komisārs var mums pateikt, kāda ir viņa vīzija par šo diskusiju un kāds būs Eiropas Komisijas ieguldījums?

Filip Kaczmarek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, attīstības politikas, vienas no vissvarīgākajām ES politikas jomām, mērķis ir risināt globālas problēmas. Tā bija veiksmē un noteikti nejausība, ka pirmā kopīgā partnerattiecību stratēģija tika radīta Āfrikai un ir saistīta ar Āfriku.

Viens no attīstības politikas lielā nozīmīguma iemesliem ir fakts, ka tā ir kļuvusi par vēsturiski orientētas politikas instrumentu. Šajā kontekstā attīstības sadarbības galvenais mērķis ir neitralizēt pagātnes procesus un sistēmas. *Jomo Kenyatta*, Kenijas neatkarības pamatlicējs, to aprakstīja dzīvā, bet vienkāršā veidā. Esmu pārliecināts, ka komisārs zina šo slaveno citātu. *Kenyatta* kungs kādreiz ir teicis: „*Kad misionāri ieradās, Āfrikas*

iedzīvotājiem bija zeme un misionāriem bija Bībele. Viņi mums iemācīja lūgt Dievu ar aizvērtām acīm. Kad mēs tās atvērām, viņiem bija zeme un mums bija Bībele.”

Tomēr uz vēsturi orientēta politika nav vienīgais iemesls Eiropas līdzdalībai ar attīstību saistītu problēmu risināšanā. Ir arī pragmatiskāki iemesli. Āfrika joprojām ir nabadzīgākais kontinents pasaulē. Neraugoties uz to, pirmo reizi 30 gadu laikā tā piedzīvo ekonomiskās izaugsmes periodu. Varētu piebilst, ka jebkurā gadījumā šī ekonomiskā izaugsme ir augstāka nekā Eiropā. Protams, ka ir Āfrikas valstis, kas nemākulīgas valdības darba rezultātā patiešām ir iznīcinājušas savu ekonomiku. Visumā mēs varam tomēr apgalvot, ka Āfrika ir neizmantojamo iespēju kontinents. Es priecājos, ka ES palīdz atdzīvināt un aktivizēt šīs iespējas.

Tādēļ viens no stratēģijas mērķiem ir nodrošināt plašāku dialogu un sadarbību citās jomās, nevis tajās, ko parasti attiecina uz attīstības jautājumiem. Stratēģija skar plašu politikas jomu klāstu, tostarp drošību, enerģētiku un klimata pārmaiņas. Mums ir arī jāatzīmē, ka dažas ES dalībvalstis nav tik ļoti iesaistījušās partnerattiecību veidošanā ar Āfriku kā citas valstis. Es esmu pārliecināts, ka partnerattiecību otrais gads būs labāks un ka mēs varēsim ātrāk sasniegt mūsu mērķus.

Alain Hutchinson, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, jau gadu mēs atzīmējam šī jaunā procesa attīstību, šo jauno vienošanos starp Eiropas Savienību un Āfriku. Komisār, tādēļ ļaujiet man būt mazāk atturīgam nekā parasti. Es uzskatu, ka, atzīmējot pirmo gadadienu, ir jāizsaka dažas atziņas.

Tur trūkst viss. Tur trūkst vadītāji, ārsti, skolotāji un tehniskie darbinieki. Šeit mēs runājam par kontrolētu imigrāciju, tomēr mēs joprojām neesam veikuši nepieciešamos pasākumus, lai, piemēram, diasporas varētu kalpot savām valstīm. Tur viņi pat nespēj pabarot savus iedzīvotājus. Šeit mēs atjaunojam eksporta subsīdijas mūsu lauksaimniecības produktiem un biodegvielas veicināšanai, kas noved pie lielām monokultūrām tur.

Tur viss turpina brukt, nabadzība izplatās, slimības nogalina, un trūkst ūdens. Šeit mēs daudz runājam, izsakām solījumus, debatējam un balsojam par rezolūcijām; taču kas patiesībā notiek ar Āfrikas iedzīvotājiem? Es uzskatu, tāpat kā jūs, un es zinu, ka jūs par to esat stingri pārliecināti, ka ir laiks sasaukt kopā šo valstu parlamentus un tādējādi sasaukt kopā šo valstu cilvēkus. Es uzskatu, ka neviens process starp Eiropas Savienību un Āfriku nebūs veiksmīgs, kamēr mēs paliekam politiķu un tehnisko ekspertu līmenī. Āfrikas tautas ir jāsasauc kopā, un mums tas ir jā dara, izmantojot viņu parlamentus.

Es priecājos dzirdēt par vēlmi attīstīt šīs īpašās attiecības parlamenta līmenī. Tomēr es šaubos, komisār, jo tieši pirms šīm debatēm mums bija ilgas debates ar jūsu kolēģi *Aston* kundzi par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem. Dīvaini, ka ir gandrīz neiespējami iesaistīt partnervalstu parlamentus šo nolīgumu izpildē. Mēs nespējam pārliecināt daļu šī Parlamenta un arī Komisiju, ka viņu parlamentiem pirmajiem ir jā saka savs vārds pirms lūdzat mūsu, Eiropas Parlamenta, viedokli par jautājumiem, kas tiešā veidā ietekmē šo valstu cilvēku dzīvi. Ja tā notiks, es ceru, ka situācija uzlabosies.

Tāpat es uzskatu, ka ir svarīgi, - paldies jums, ka to arī uzsvērāt, - daudz labāk un vairāk iesaistīt NVO un Āfrikas pilsonisko sabiedrību šajā procesā. Es arī pieminēju diasporas, bet tas tāpat attiecas uz šo jautājumu. Es nezinu, kādi praktiski risinājumi ir panākti, taču jebkurā gadījumā es uzskatu, ka tas jūsu uzsākto procesu padarīs veiksmīgāku.

Toomas Savi, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, 2007. gads diemžēl bija otrais gads pēc kārtas, kad attīstītās pasaules valstis samazināja ieguldījumus oficiālajai attīstības palīdzībai. Tādēļ es priecājos, ka referents atkārtoti uzsvēra nepieciešamību mudināt Eiropas Savienības dalībvalstis ievērot savas saistības.

Es uzskatu, ka dalībvalstīm vajadzētu atkārtoti izskatīt to pašreizējo palīdzību šīm valstīm, jo Tūkstošgades attīstības mērķu progresa ziņojumā ir norādīts, ka Subsahāras Āfrika ir vienīgais reģions, kas nopietni atpaliek no paredzētā progresa. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai iedrošinātu dalībvalstis palielināt savu palīdzību Subsahāras Āfrikai, kas ir vismazāk attīstītais reģions pasaulē. Arī valstis, kas saņem palīdzību, ne vienmēr atbalsta to, ka ES palīdzība ir saistīta ar nosacījumiem. Mums vajadzētu turpināt iesaistīt šīs valstis ciešāk.

Vispasaules ekonomiskā krīze nomāc mūs visus, tomēr mēs nedrīkstam aizmirst vai ignorēt faktu, ka vismazāk attīstītās valstis tagad ir arī visneaizsargātākās. Turklāt Āfrikas stagnācijas gadījumā Eiropu arvien vairāk un vairāk baida imigrācijas plūsma, kas var radīt spriedzi labklājībai. Daudz gudrāk ir risināt attīstības valstu iedzīvotāju problēmas, pirms šī problēmu virkne rada satraukumu, ar ko ir jā tiek galā šeit Eiropā.

Wiesław Stefan Kuc, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, mēs vēlreiz spriežam par Āfriku un Eiropas Parlamentu. Šodien mēs nerunājam par karu, cilvēktiesībām vai palīdzību attīstības valstīm. Tā vietā mēs cenšamies apkopot Āfrikas un Eiropas Savienības partnerattiecību pašreizējo situāciju. Diemžēl šīs partnerattiecības īstenībā neeksistē.

Atklāti sakot, mums ir cēla tiekšanās panākt sapratni un sadarbību starp Āfrikas Savienību, Āfrikas Savienības Parlamentu un Āfrikas Savienības komisiju. Tomēr Āfrika joprojām ir nabadzīgākais mūsu planētas kontinents, kur cilvēkiem ir zemākais dzīves ilgums pasaulē, kur plaši izplatīts ir bads un slimības, kamēr izglītības un veselības līmenis, īpaši nabadzīgajos apdzīvotajos rajonos un ciematos, līdzinās nullei.

Āfrikas Savienības pozitīvā ietekme uz ekonomisko situāciju ir tik niecīga, ka faktiski šī organizācija ir tikai izkārtne, kas nespēj ietekmēt ikdienas problēmu risināšanu. Tā ir politiķu organizācija, kas to izmanto, lai piedalītos pasaules politiskajā dzīvē. Āfrika ir kontinents, kurā ir bagātīgi dabas resursi, kurus izmanto visā pasaulē. Tomēr tas nav atstājis pozitīvu ietekmi uz iedzīvotāju dzīves standartiem vai mazinājis nabadzību. Dažādas organizācijas cenšas risināt nabadzības problēmu, taču progress ir gandrīz nemanāms. Šo faktu skaidri apliecina referente *Martens* kundze.

Mēs tiešām nezinām, kā palīdzēt Āfrikai, un arī ziņojums nesniedz risinājumu. Atcerēsimies, kā mierīgā Kenija pārplūda asinīm dažu dienu laikā. Kā lai mēs nodrošinām, ka dažādu valstu sniegtā finansiālā palīdzība tiek atbilstoši sadalīta? Šo jautājumu mēs apspriedām pirms dažiem mēnešiem. Mēs arī runājām par Ķīnas īstenotajiem pasākumiem. Varbūt Ķīna ir atradusi pareizo risinājumu? Mums ir rūpīgi jāizpēta šis risinājums.

Luisa Morgantini, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kopīgā ES un Āfrikas stratēģija pirmkārt un galvenokārt ir liels izaicinājums, laiks, kad jāapliecina, ka mēs spējam uz sevi un savu politiku paskatīties no malas. Es uzskatu, ka mums vēl ir nepieciešams ļoti rūpīgi pārdomāt abu kontinentu attiecības un attīstības stratēģijas.

Tas ir ilgstošs process. Mēs nevaram cerēt, ka visu atrisināsim uzreiz, un tas ir arī ļoti sarežģīts process, taču, pēc manām domām, galvenokārt tam ir jābūt ietverošam un uz līdzdalību balstītam procesam, kuru veido no apakšas uz augšu - vienlīdzīgu pušu partnerībai.

Lisabonas Augstākā līmeņa sarunās to pilnībā nevarēja panākt, varbūt lielās steigas dēļ, un ne Eiropas Savienība, ne Āfrikas Savienība nevēlējās un nevarēja piešķirt Āfrikas un Eiropas parlamentiem un pilsoniskajai sabiedrībai strukturālu lomu. Ir pagājis gads kopš augstākā līmeņa sarunām un, kā jau tas ir uzsvērts *Martens* kundzes ziņojumā, mūsu Parlamentam, Panāfrikas parlamentam un pilsoniskajai sabiedrībai joprojām nav īstas teikšanas stratēģijas noteikšana.

Tādēļ ir svarīgi, - ne tikai lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus nabadzības un slimību apkarošanā un lauksaimniecības un izglītības attīstības jomā - šos jautājumus ietvert līdz ar citiem izskanējušiem tematiem, sākot no pārtuksnešošanās līdz klimata pārmaiņām un enerģētikai.

Tādēļ ir svarīgi uzņemties pilnīgu atbildību un atvērt demokrātiskās partnerattiecības sabiedrībai, nevis tikai valdībai un komitejām. Mēs, Eiropas Parlaments, esam veicinājuši mūsu attiecības ar Panāfrikas parlamentu un nav šaubu, ka šiem pasākumiem ir bijusi pozitīva ietekme uz kopīgo ES un Āfrikas stratēģiju.

Tomēr 2007. gadā radās vairākas neskaidrības par finansējumu. Vai tiks rasti līdzekļi kopīgās stratēģijas īstenošanai? Kāda ir ĀKK valstu un Kotonū nolīguma nākotne? Kādas būs mūsu attiecības ar starptautiskajām organizācijām – Pasaules Banku, Starptautisko Valūtas fondu un PTO? Strādāsim kopā, lai šīs iestādes kļūst demokrātiskākas.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka mums ir jāsaņem drosmē un jāvirza tālāk šīs problēmas risināšana, jo Āfrika, kā mēs uzzinājām pēdējos gados, ir cilvēkresursiem un ekonomiskajiem resursiem pārpilns kontinents, īsts partneris. Ir fantastiski vērot – komisārs *Michel*, ko es labi pazīstu, arī par to zina – ka tur ir arī lielas bagātības un ne tikai nāve, iznīcība un karš, lai gan mums, protams, ir jāstrādā arī šajā virzienā, lai panāktu mieru un demokrātiju.

Bastiaan Belder, *IND/DEM grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlos pateikties referentei *Martens* kundzei par šo pārlicinošo ziņojumu. Labi, ka Parlaments ne tikai atzinīgi vērtē paziņojumu par partnerību, bet arī patiešām kontrolē faktiskos rezultātus. Tieši tas Āfrikai ir vajadzīgs - veiksmīgām partnerattiecībām ar Āfriku ir nepieciešama laba pārvaldība un cilvēktiesību ievērošana. Tas ir būtiski kontinentā, kur mērs var gāzt prezidentu un cits prezidents ir sakropļojis savas valsts iedzīvotājus, īstenojot raganu medības. Padomei un Komisijai vajadzētu noteikt šo par galveno prioritāti.

Kad es pieminu labu pārvaldību, tad es domāju arī par Ķīnas lomu, kas šajā rezolūcijā ir pieminēta vienīgi garāmejojot. Man ienāca prātā, ka trūkst jebkādas kritiskas piezīmes par dažkārt postošajām sekām, ko izraisa Ķīnas darbība Āfrikā. Droši vien Eiropas Savienība var gūt mācību par tiem 2 miljardiem eiro, ko Ķīnas un Āfrikas Attīstības fonds investē Āfrikā. Fakts, ka Pekina arī investē līdzekļus tādās valstīs kā Zimbabve, pasaka visu par Ķīnas ieguldījumu ilgtermiņa demokrātijas un labas pārvaldības veicināšanā Āfrikā.

Es arī vēlos izteikt piezīmi referentei. Ziņojuma 46. punktā viņa aplūko Āfrikas nodrošinātību ar pārtiku un pārtikas apgādes suverenitāti. Es uzskatu, ka šajā rezolūcijā pietrūkst jebkādas atsauces uz problēmu, kura pastāv jau vairākus gadus, proti, ārvalstis un to uzņēmumi nomā vai pat iegādājas lielas platības lauksaimniecības zemju, ražai nonākot pie ārvalstu investoriem, un nesniedz labumu trūcīgajiem vietējiem iedzīvotājiem. Šādas situācijas patiešām ir diezgan satraucošas. Turklāt šādas investīcijas nenodrošina ar darbavietām. Žēl, ka rezolūcija neaplūko šo īpašo problēmu, kam šobrīd daudz uzmanības pievērš plašsaziņas līdzekļi.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tā kā es esmu *ad-hoc* delegācijas attiecībām ar Panāfrikas parlamentu priekšsēdētājs, tad es vēlos šodien izmantot iespēju un pateikties daudzajiem iesaistītajiem cilvēkiem. Pirmkārt, es vēlos pateikties *Maria Martens* kundzei, kas ir sagatavojusi lielisku ziņojumu par panākto progresu ES un Āfrikas stratēģijas jautājumā. Otrkārt, es vēlos pateikties iesaistītajām iestādēm. Sešpusējās sarunās, tas ir, sarunās, kurās piedalās sešas puses, mēs esam spējuši panākt sapratni starp abiem parlamentiem. Abas komisijas vienojās, tāpat kā abi parlamenti un abas padomes. Attiecībā uz Padomi es īpaši vēlos uzsvērt juridisko dienestu, kas vienmēr kļūst īpaši nozīmīgs, kad tiek risināti šādi jautājumi, jo dažreiz neizdodas panākt kopēju nostāju. Tomēr pēc pirmās sanāksmes Adisabebā šodien notikušajā otrajā sanāksmē mēs spējam īstenot un beidzot vienoties par to, ko lēmām par abu parlamentu iesaistīšanos.

Es vēlos komentēt *Hutchinson* kunga teikto. Kas patiesībā notiek? Jā, Āfrikā notiek daudz kas slikts. Tomēr man ir radies iespaids, iespējams, tā ir tikai nejausība, ka kopš vienošanās par kopīgo stratēģiju Āfrika ir rīkojusies savādāk nekā iepriekš. Āfrika rīkojās, atceļot Mauritānijas, Gvinejas, Gvinejas-Bisau un Madagaskaras līdzdalību. Tā nekad agrāk nenotika. Iepriekš tas būtu bijis „neko nemainām” princips.

Tāpēc es arī vēlos teikt, ka mums, Eiropas valstu valdībām, vajadzētu ņemt vērā šos faktus. Ja šīs partnerattiecības balstās uz kopīgām vērtībām, tad arī eiropiešiem ir jāreaģē, kad afrikāņi reaģē uz nepatīkšanām Āfrikā. Tādēļ es esmu pārliecināts, ka, ja mēs kā Parlaments nākotnē vairāk iesaistīsimies šīs stratēģijas īstenošanā, tad mēs varēsim nodrošināt šo partnerattiecību pievienoto vērtību.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Es vēlos apsveikt *Martens* kundzi ar šo svarīgo ziņojumu un uzsvērt, cik nozīmīga ir Parlamenta loma ES un Āfrikas Kopīgās stratēģijas un atbilstošā Rīcības plāna īstenošanas kontrolē.

Ir īstenoti daži svarīgi pasākumi attiecībā uz vairākām no astoņām stratēģijas partnerībām, īpaši, izveidojot kopīgas ekspertu un rīcības grupas un uzsākot dialogu šo partnerību kontekstā.

Tomēr man jāizsaka nožēla, ka pirmā gada beigās dažas partnerības joprojām ir darba metožu noteikšanas posmā un vēl nav noteikti sasniedzamie rezultāti, darba grafiki un piešķiramais budžets.

Es ceru, ka nākamais kopīgais ikgadējais progresa ziņojums būs konkrētāks nekā pirmais, norādot uz rezultātiem un nepieciešamo finansējumu. Ir ļoti svarīgi, lai mēs būtu modri un ievērotu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu izraudzīšanos. Mums ir arī jānodrošina, ka globālā recesija, kas ietekmē ikvienu, pārlieku nesodītu Āfrikas valstis un tautas, ņemot vērā, ka tās jau tāpat ir visjutīgākās.

Mūsu visu labā Āfrikas attīstībai un demokrātiskai pārvaldībai ir jābūt daļai no pretkrīzes stratēģijas. Tāpēc mums ir jāpanāk lielāks progress visās partnerattiecību jomās, tostarp tajās, kas ir politiski jutīgākas, kā tas ir pārvaldības un cilvēktiesību gadījumā.

Eiropas Parlamenta loma šajā procesā ir jāstiprina, oficiāli uzticot tam uzraudzības funkcijas un iesaistot to stratēģijas īstenošanas grupu darbā. Ir arī svarīgi nodrošināt tādu pušu iesaistīšanos procesā, kas pārstāv gan Eiropas, gan Āzijas pilsonisko sabiedrību, īpaši valstu parlamentus, NVO un plašsaziņas līdzekļus.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos vērst uzmanību uz trīs jautājumiem šajās debatēs. Pirmkārt, 2007. gada decembrī Eiropas Parlaments pieņēma jaunu ES un Āfrikas Stratēģiju, kuras mērķis ir nodrošināt abu pušu vienlīdzību. Galvenā šīs stratēģijas jēga ir mazināt nabadzību Āfrikas valstīs. Tomēr pagājušajā gadā šajā jomā netika panākts liels progress.

Otrkārt, pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze diemžēl var pasliktināt situāciju Āfrikas valstīs. Vadošās globālās finanšu iestādes izsaka sekojošas prognozes 2009. gadam. SVF vērtējumā pasaules IKP samazināsies par 1 %, kamēr Pasaules Banka uzskata, ka tas samazināsies par 2 %. PTO paredz, ka pasaules tirdzniecības vērtības izteiksmē samazināsies par 9 %. Šī būs pirmā reize 50 gadu laikā, kad tas notiks. Saskaņā ar SVF

prognozēm krīze, kas skar visattīstītākās valstis, ietekmēs arī attīstības valstis, tostarp Āfriku, kamēr bezdarba un nabadzības pieaugums var izraisīt pilsoniskos nemierus un dažos gadījumos pat izraisīt karu.

Es ceru, ka, ņemot vērā krīzi un tās atskaņas, ko mēs vēl jutīsim dažus turpmākos gadus, ES un Āfrikas Sadarbības stratēģija tiks atbilstoši izmainīta, lai novērstu šāda veida pilsoniskos nemierus vai pat bruņotu konfliktu, ko izraisa globālā ekonomiskā krīze.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada decembrī Lisabonā Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāji pieņēma ES un Āfrikas Kopīgo stratēģiju un pirmo Rīcības plānu.

Šī stratēģija tika izveidota, pateicoties trīs faktiem. Pirmkārt, Āfrikas kontinentā miera procesi un demokrātisko sistēmu pakāpeniska nostiprināšanās pastāv vienlaicīgi ar pastāvīgiem konfliktiem, piemēram, Darfurā, augstu nabadzības līmeni un tādām situācijām kā masveida nelegālās imigrācijas uzplūdi.

Otrkārt, Subsahāra ir nabadzīgākais mūsu planētas reģions. Iedzīvotājiem ir zems dzīves ilgums, zems izglītības līmenis, kā arī augsts analfabētisma un dzimstības rādītājs. Trīs simts miljonu cilvēku pārtiek no 1 eiro dienā.

Treškārt, Āfrika ir lielo pandēmiju centrs, vieta, kur mīt vairāk nekā divas trešdaļas to cilvēku, kas inficējušies ar AIDS, un vieta, kur 90 % nāves gadījumu izraisa malārija.

Pagājušajā gadā mēs neesam panākuši lielu progresu mūsu pašu noteikto mērķu sasniegšanā un, ņemot vērā, ka rīcības plāns ir sastādīts līdz 2010. gadam, mums ir jāuzsāk tūlītēji pasākumi divās svarīgās jomās. Pirmkārt, mums ir jāsadarbomas demokrātiskas pārvaldības jomā, iestāžu stiprināšanā un pilsoniskās sabiedrības lomas veicināšanā, īpašu uzmanību pievēršot dzimumu līdztiesības politikai. Otrkārt, mums ir jāsadarbomas, lai panāktu pamata sociālo vajadzību apmierināšanu, cīnītos pret badu un ieviestu attīstības programmas izglītības un veselības jomā, kā arī radītu piekļūvi tādiem pamata resursiem kā ūdens.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien apspriestās partnerattiecības ir atbilde uz Āfrikas vajadzībām, jo tās sniedz atbalstu Āfrikas valstu demokratizācijas procesam un cilvēktiesību ievērošanai un vienlaicīgi nodrošina stingru abu pušu iesaistīšanos cīņā pret klimata pārmaiņām un energodrošības jomā.

Šodien, ņemot vērā pieaugošo globālo atkarību vienam no otra un kopīgo atbildību, mums ir nepieciešama arī potenciāli vājāku partneru līdzdalība. Piemēram, aplūkosim cīņu pret klimata pārmaiņām. Lai gan Āfrika ir vismazāk vainojama pie atmosfēras piesārņojuma, tā vissāpīgāk jūt tā ietekmi. Tādēļ mums ir nepieciešams iesaistīt Āfrikas valstis cīņā pret klimata pārmaiņām, īpaši, paplašinot šo valstu rīcībā esošo atjaunojamo energoresursu izmantošanu.

Dažu valstu mērķis ir pakļaut Āfrikas valstis to ietekmes sfērai. Tam nevajadzētu notikt. Āfrikai nav vajadzīga kontrole. Tā vietā tai ir vajadzīga mūsu palīdzība un atbalsts. Tai pat laikā mums pret Āfriku ir jāizturas kā pret vienlīdzīgu partneri, nevis vienkārši kā pret finanšu palīdzības saņēmēju. Vienlīdzība veicina lielāku līdzatbildību.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem runātājiem.

Es priecājos, ka ir vērojams apmierinājums ar pirmajiem rezultātiem, taču bez teikšanas ir skaidrs, ka ar to vēl nepietiek. Mums ir jāsaprot, ka process sākās tikai pirms gada un ka mums vajadzētu to paātrināt 2009. gadā.

Es pieņemu dažādajās runās izskanējušās būtiskās piezīmes, un aplūkotie jautājumi pilnībā atbilst manai pārlicēbai. Ir acīmredzams, ka nevar būt attīstības bez atbildības, kā jau to teica *Hutchinson* kungs un *Morgantini* kundze. Tāpat ir acīmredzams, ka valstu parlamentu un pilsoniskās sabiedrības loma ir augstākā mērā svarīga.

Jāizsaka nožēla, ka nebija iespējams panākt iestāžu sistēmas, kas īsteno Parlamenta atbildību par attīstības politiku, padziļinātu reformu. Es atceros, ka jūs lūdzāt iekļaut ne tikai šajās debatēs, bet arī partnervalstu parlamentu debatēs valsts stratēģijas dokumentus. Eiropadome neļāva man to darīt, tādēļ es nosūtīju valsts stratēģijas dokumentus kopīgajai parlamentārājam asamblejai. No turienes jūs tos nosūtījāt Eiropas valstu parlamentiem, taču tas viss nepalīdz pieņemt nekāda veida iestāžu likumu, kā es to no sirds vēlētos. Varu atgādināt, ka šī turpinās būt viena no manām galvenajām prioritātēm, jo mēs panāktu milzīgu progresu, ja budžetā ieļautu Eiropas Attīstības fonda līdzekļus. Kamēr tie nebūs iekļauti budžetā, mums joprojām būs kādi nebūtiski iemesli, lai neļautu Parlamentam ieņemt to lomu, kas tam pienākas, kā rezultātā par attīstību atbildīgais komisārs dažreiz būs bezspēcīgs. Būtu daudz vienkāršāk, ja es šeit Parlamentā varētu apspriest

prioritātes, programmas un projektus. Es varētu virzīties uz priekšu, jo mani stiprinātu šis atbalsts. Diemžēl pagaidām tā nenotiek. Es ceru, ka nākotnē tā notiks.

Es nevēlos atstāt bez ievēribas arī tos jautājumus, kas man nešķiet pareizi. Es vēlos atgādināt, ka pagājušajā gadā mēs Eiropas līmenī nodrošinājām Komisijas un dalībvalstu ieguldījumu, zinot, ka katra puse iegulda 46 miljardus eiro. Tomēr mēs par 1,7 miljardiem eiro atpaliekam no programmas vai, varētu teikt, no uzstādītajiem mērķiem. Es ar to neesmu apmierināts un uzskatu, ka nākotnē mums par to būs jācīnās. Parlamentam te jāuzņemas galvenā loma un jāizdara spiediens. Mums būs nepieciešams viss mūsu spēks politiskajā līmenī, lai vienkārši liktu dalībvalstīm ievērot savu 2005. gada apņemšanos. Tas nebūs viegli. Es joprojām atceros cīņu par miljardu pārtikas vajadzībām. Tas nebija viegli, taču mēs panācām labus nosacījumus. Mēs ieguvām papildu miljardu, lai gan to sadalījām trijiem gadiem, nevis diviem. Tomēr, par laimi, projekti virzās uz priekšu, un to īstenošana noris veiksmīgi. Tādēļ es, protams, pilnībā atbalstu vienošanos.

Mēs neplānojam no jauna atklāt DAC jautājumus. Tiek apspriesti dažī saskaņojumi *à la marge*, piemēram, miera uzturēšanas misijas.

(FR) Tādēļ mēs neplānojam atsākt šīs debates. Turklāt man ir jāsaka, ka es esmu ļoti piesardzīgs. Es īpaši neatbalstu šo debašu atsākšanu, jo, ja mēs tās atsāksim, tad dažas dalībvalstis piedalīsies, lai budžetā šim nolūkam iekļautu visu un jebko.

Cook kungs, man jums jāsaka, ka es nepiekrītu tam, ka mēs esam zaudējuši savus ideālus. Es neuzskatu, ka šajā gadījumā tā ir noticis. Es domāju, ka jums ir tikai jāsadzird balsis šajā Parlamentā, lai saprastu, ka mēs joprojām esam apņēmības pilni aizstāvēt attīstības valstis. Nav pareizi teikt, ka mēs nemeklējam risinājumus. Acīmredzot nevar gaidīt, ka mēs atrisināsim visu, taču es nespēju iedomāties, kas notiktu ar trūcīgo pasaules daļu bez Eiropas palīdzības.

Es pilnībā piekrītu, ka ar to nepietiek, taču šī palīdzība ir 57 % no palīdzības visā pasaulē. Diemžēl es nedomāju, ka mēs to varam tagad apspriest, taču otrs jautājums ir, cik informēti mēs esam par to, vai palīdzība no Eiropas dalībvalstīm vai Komisijas joprojām sasniedz mērķi un ir efektīva – vai sistēma labi darbojas. Es vēlos, lai šīs debates atgrieztos pie jautājuma par budžeta atbalsta un nosacījumu noteikšanu vai nenoteikšanu, jo, tāpat kā jūs, es neesmu pārliecināts par pēdējo.

Tomēr mums joprojām ir jāzina, ko mēs vēlamies. Ja mēs vēlamies, lai valdība uzrunā pilsonisko sabiedrību vai panāk iedzīvotāju, vai, dažos gadījumos, parlamenta līdzdalību, mums vienai ir jāatzīst, ka mums jāuzstāda nosacījumi. Dažreiz nepietiek vienkārši pateikt valdībai: „mēs ceram, ka jūs to darīsiet”, izteikt kvēlus lūgumus vai vienkārši draudzīgus ieteikumus. Jautājums par nosacījumiem – man nepatīk vārds nosacījumi, un es izvēlos runāt par kritērijiem – joprojām ir svarīgs. Kad jūs runājat, piemēram, par raksturojumu, es uzskatu, ka tādu ir jāspēj sagatavot. Šāds raksturojums nav izmantots, lai izstrādātu budžetu. Tas taču ir normāli, ka mēs analizējam katras valsts pārvaldības raksturojumu, gatavojoties tām piešķirt papildus 25 % vai pat 30 % finanšu palīdzības. Visas šīs debates joprojām turpinās. Es nevēlos tās slēgt, taču es patiešām ceru, ka mēs varēsim to kādreiz izdarīt.

Es nerunāšu neko par Ķīnu. Es patiešām uzskatu, ka tās ir labas sarunas. Dabiski, es uzskatu, ka attīstības valstīm ir tiesības izvēlēties sadarbības partnerus konkursa veidā. Āfrika vairs nesadarbojas vienīgi ar Eiropu, un tas ir ļoti labi. Es uzskatu, ka tas ir svarīgi.

Taču rodas jautājumi par Ķīnas un Āfrikas savstarpējās attīstības politikas kvalitāti. Mēs to nevaram kritizēt, taču mēs varam paust izbrīnu. Piemēram, vairākus mēnešus es saņemu ziņojumus par Ķīnas līgumiem ar Kongo Demokrātisko Republiku. Es nesaku, ka šie līgumi ir slikti. Es vienkārši saku, ka viss jautājumu kopums pelna uzmanību. Pašlaik mēs ar to nodarbojamies, īpaši jautājumā par valsts garantijām, jo līgums ir noslēgts ar privātu uzņēmumu. Mēs arī analizējam aizdevumu procentuālo attiecību pret dāvinājumiem, faktu, ka nav rīkots konkurss, un faktu, ka summa gandrīz atbilst valsts parāda summai Valūtas fondam. Visiem šiem jautājumiem ir jārod risinājums, taču mēs nedrīkstam nosodīt šāda veida attiecības. Āfrikas valstīm ir tiesības noslēgt partnerattiecību nolīgumus arī ar Ķīnu. Es vairs neatgriezīšos pie šī jautājuma.

Morgantini kundze, es domāju, ka jūs jau esat norādījusi uz dažiem jautājumiem, par ko runāja Hutchinson kungs. Ir skaidrs, ka liela problēma vienmēr būs nodrošināt to, lai attiecības starp mums un attīstības valstīm būtu īsta partnerība. Es uzskatu, ka Lisabonas augstākā līmeņa sarunas bija ievērojams solis uz priekšu, jo mēs vismaz dokumentos nostiprinājām principus un jaunu filozofiju par partneru tiesību un pienākumu vienlīdzību.

Tomēr mēs vēl esam tālu no vēlamā, un šis ir viens no tiem jautājumiem, kas ir saistīti ar līdzatbildību un, kur tas iespējams, ar budžeta atbalstu. Tas ir saistīts ar pilsoniskās sabiedrības līdzatbildību un debatēm parlamenta līmenī. Es uzskatu, ka jums ir taisnība un ka pie šīm jomām mums ir vēl jāstrādā.

Jūs uzdevāt vēl vienu jautājumu, kas manī izraisa patiesas bažas un ko, pēc manām domām, ir svarīgi izdiskutēt. Tas bija „kā mēs varam panākt labāku saskaņotību: panākt, lai cilvēki labāk sadarbojas, nodrošināt labāku darba sadalījumu, vairāk atbalstīt globālās attīstības politiku starp dažādiem partneriem; Pasaules Bankas, Pasaules Tirdzniecības organizācijas, Starptautiskā Valūtas fonda, Komisijas un visu lielo donoru loma?”

Ir taisnība, ka šobrīd, kā jau mēs teicām citā sanāksmē, notiek pasākumu pārklāšanās un dubultošanās. Ir pat konkurence, un ne vienmēr šī konkurence ir lietderīga. Es varu jums pastāstīt, ka pēdējos divos gados ir panākts liels progress, īpaši attiecībā uz Pasaules Banku. Es varu teikt, ka Pasaules Bankas jaunais vēstījums, stratēģija un filozofija manī raisa optimismu. Tādējādi rodas iespēja īstenot cita veida sadarbību – dažādu partneru sadarbību, un es uzskatu, ka jūs patiešām norādāt uz svarīgu jautājumu, kas mums būs jāpēta pamatīgāk.

Protams, ka galvenais elements ir laba pārvaldība, un tieši tam ir domāta pārvaldības pakete.

Gomez kundze izvirzīja svarīgo jautājumu par finanšu krīzes ietekmi uz ekonomiku un sociālo situāciju attīstības valstīs. Gandrīz visi eksperti šobrīd vienoti saka, ka pieaugums samazināsies vismaz par 2 %, kas nozīmē vēl aptuveni 50 miljonus nabago. Mums tas ir jāapzinās.

Kas attiecas uz mums, es jau būšu ļoti apmierināts, ja dalībvalstis turēs solījumus, ko deva 2005. gadā. Es jums galvoju, ka mums kopā būs smagi jācīnās, lai piespiestu dalībvalstis turēt šos solījumus.

Otrkārt, es strādāju pie paziņojuma sagatavošanas – par aprīļa paketi, ko es solīju un kas ir kas vairāk nekā tikai palīdzības pakete sabiedrības attīstībai. Tā centīsies mobilizēt vairākus Komisijas sektoru budžetus attīstības politikai. Man jums ir jāsaka, ka ir vērojamas dažas patiešām interesantas ievirzes. Es arī sadarbojos ar Eiropas Investīciju banku šīs paketes veidošanā, īpaši attiecībā uz atbalsta infrastruktūru, cenšoties to attīstīt ātri un sajūst ātru ietekmi. Es iesniegšu to Parlamentā aprīlī. Es tikai vēlos teikt, ka ir vēl viens svarīgs jautājums, ko apspriest – pilsoniskās sabiedrības un valstu parlamentu loma.

Ar to es beigšu savu runu. *Hutchinson kungs* reiz ierosināja, ka ar šī Parlamenta deputātiem un, iespējams, arī dalībvalstu parlamentu deputātiem varētu veikt eksperimentu, dodoties, kur iespējams, un organizējot debates par valsts stratēģijas dokumentiem. Man bija iespēja to īstenot trīs dažādās valstīs. Pasākums izdevās ļoti labi, taču ir acīmredzams, ka tas izdevās labi, jo šajās trijās valstīs mums bija valdības atbalsts, un bez šāda atbalsta šajā jautājumā būtu ļoti grūti. Tādēļ es uzskatu, ka jums ir taisnība – parlamenta rīcības mobilizēšana ir viena no prioritātēm. Jebkurā gadījumā, ticiet man, ka es darišu visu, kas manos spēkos, lai to nodrošinātu.

Maria Martens, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā man vairs nav daudz, ko piebilst. Šīs ir pirmās debates par stratēģijas īstenošanu. Darbs ir uzsākts, taču joprojām esam tikai ceļa sākumā. Joprojām ir ļoti daudz darāmā. Āfrika joprojām ir nabadzīgākais kontinents. Jūs visi norādījāt, par ko mēs esam nobažījušies un ar kādiem izaicinājumiem saskaramies attiecībā uz mieru un drošību, ekonomisko izaugsmi, labu pārvaldību, administratīvās kapacitātes palielināšanu vai parlamentu un pilsoniskās sabiedrības lomu. Komisārs par to ir izteicis attiecīgas piezīmes.

Es vēlos pateikties jums, mani kolēģi deputāti, komisāram un mūsu kolēģiem no Panāfrikas parlamenta. Mēs turpināsim sekot šim procesam.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

18. TAM līgumi (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. - Nākamais jautājums ir īsā izklāsta ziņojumu sērija, kopā astoņi ziņojumi, tādēļ es lūdzu deputātus stingri ievērot runāšanai atvēlēto laiku šajā procedūrā un lūdzu arī Komisiju atbildēs nenovirzīties no tēmas, citādi mums būs problēmas ar darba kārtības ievērošanu. Tas palīdzēs arī tulkiem.

Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0085/2009), ko Attīstības komitejas vārdā sagatavojis A. *Hutchinson* par TAM līgumiem (2008/2128(INI)).

Alain Hutchinson, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, gandrīz trīs gadus Eiropas Savienība un dalībvalstis ir centušās uzlabot efektivitāti sadarbībā ar jaunattīstības valstīm. Ir daudz darīts, bet ir stipra pretestība, galvenokārt dalībvalstīs, un tādēļ vēl ir jāpanāk milzīgs progress.

Miljoniem cilvēku visā pasaulē veselības aprūpe un pamatizglītība ir tikai sapnis, īpaši sievietēm. Ik dienu 72 miljoni bērnu, it īpaši meitenes, neapmeklē skolu. Ik minūti kāda sieviete mirst no grūtniecības vai dzemdību radītajām komplikācijām, bet ik pēc trim sekundēm kāds bērns mirst no slimības, ko ārsts būtu varējis izārstēt.

No ģeogrāfiskā viedokļa, kā mēs tikko minējām, Subsahāras Āfrika vēl joprojām atrodas viskritiskākajā situācijā un, redzot lietu virzību, šī tendence draud turpināties vēl daudzus gadus.

Šajā kontekstā budžeta palīdzība – finansiāla palīdzība, kas ir tieši ietverta saņēmējvalstu budžetos – var dot ieguldījumu prognozējamākās palīdzības sniegšanā, kas vērsta uz prioritārajām nozarēm un tādēļ ir efektīvāka. Tādēļ Komisija ir nākusi klajā ar Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) līgumu noslēgšanas ideju, kurus tā vēlas piedāvāt vairākām valstīm, lai uzliktu saistības fondam sešu gadu periodā un ieviestu ikgadēju apsekošanu, liekot galveno uzsvāru uz rezultātiem, it īpaši veselības un izglītības nozarē.

Mūsu ziņojums uzsver šādas iniciatīvas nozīmi un uzdod virkni jautājumu, kam nepieciešamas skaidras atbildes. Piemēram, kādus kritērijus Komisija izvirzīs jaunattīstības valstīm, lai tās varētu pieteikties uz šāda tipa līguma noslēgšanu? Kāds būs šāda projekta paredzētais darbības ilgums un kādi būs nosacījumi tā īstenošanai? Mēs vēlamies uzsvērt arī to, ka Komisija vēl nav publicējusi nevienu oficiālu paziņojumu par šo iniciatīvu un, ja jūs vēlaties zināt, šobrīd nav dokumentu iekšējai izmantošanai, kurus var izmantot par pamatu, tikai pamatinformācija, kas publicēta Attīstības komisijas interneta vietnē.

Lai arī Komisijas budžeta palīdzībai piemīt vairāki pozitīvi aspekti, piemēram, palīdzības saistīšana ar sasniegtajiem rezultātiem veselības un izglītības nozarēs, kā arī plānošana trīs gadu periodam, šī palīdzība ne tuvu nav nevainojama. Vēlos atgādināt jums, ka Komisija, tāpat kā lielākā daļa citu palīdzības sniedzēju, piešķirs budžeta palīdzību tikai tām valstīm, kas ir īstenojušas Starptautiskā Valūtas fonda programmu. Šī situācija ir sevišķi problemātiska, jo tādas programmas var ierobežot valdības spēju ieguldīt attīstībā un izvirzīt pārņēmīgus mērķus inflācijas un budžeta deficīta jomā.

Turklāt, ja Komisija izvēlas sniegt ilgtermiņa budžeta palīdzību, nav nekādas garantijas, ka šī palīdzība nekļūs par birokrātisku procedūru objektu, kas ievērojami aizkavē palīdzības izmaksāšanu.

Visbeidzot, Komisijas budžeta palīdzības procesā ļoti trūkst caurredzamības un saņēmējvalstu un to iedzīvotāju iesaistīšanās palīdzības apgūšanā. Finansēšanas nolīgumi tikai retos gadījumos tiek publiskoti, turklāt Komisija nesistemātiski iesaista parlamenta un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvjus dialogos ar jaunattīstības valstu valdībām, kā mēs jau iepriekš minējām.

Tomēr šobrīd ir plaši atzīts, ka efektivitātes vārdā attīstība būtu pilnībā jāuztic ne tikai valdībām, bet arī jaunattīstības valstu pilsoņiem.

Projektam „TAM līgumi” tikai tad būs iespēja uzlabot mūsu palīdzības efektivitāti, ja tiks skaidri precizēta tās definīcija, kā arī piemērotības, īstenošanas un novērtēšanas noteikumi. Tādēļ mūsu ziņojums uzsver šīs iniciatīvas nozīmi, aicinot uz piesardzību un uzsverot nepieciešamību Komisijai skaidrāk paust savus nodomus un atbildēt uz konkrētiem jautājumiem, kas minēti ziņojumā.

Nobeigumā īsi pieminēšu Revīzijas Palātas īpašo ziņojumu par Eiropas Komisijas palīdzību veselības pakalpojumu attīstīšanā Subsahāras Āfrikā. Šī ziņojuma secinājumi ir satraucoši. No finanšu viedokļa mēs redzam, ka valsts atbalsta ieguldījums veselības nozarē nav palielinājies kopš 2000. gada. Bez tam Subsahāras Āfrikā budžeta atbalsts ļoti maz ir izmantots veselības nozarē. Tādēļ, komisāra kungs, jūs saprotat, kāpēc savā ziņojumā mēs atgriežamies pie idejas, ka ir ļoti svarīgi pievērst lielāku uzmanību veselības nozarei, bet nav garantijas, ka TAM līgumi ļaus mums sasniegt šo mērķi.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es vispirms vēlos pateikties Attīstības komitejai un referentam *Hutchinson* kungam par ziņojumu, kurā minēti vairāki jautājumi un bažas, par ko mēs esam vienisprātis.

Ja mēs līdz 2015. gadam vēlamies sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), ir nepieciešama lielāka un labāka attīstības palīdzība, kas ir prognozējamāka un stabilāka nekā atgādina jūsu ziņojums.

To var izdarīt, izmantojot vairāku instrumentu kopumu. Tomēr uzskatu, ka valstīs, kur tas iespējams, vispārējs vai nozaru budžeta atbalsts ir vislabāk adaptētais un vispiemērotākais instruments.

Budžeta atbalsts ir vislabākais veids, kā stiprināt valstu sistēmas un procesus, palielināt valstu līdzdalību, nodrošināt harmonizāciju, samazināt darījumu izmaksas un tādējādi uzlabot publisko izdevumu pārvaldību un paātrināt attīstības mērķu sasniegšanu.

Komisija jau ir ievērojami palielinājusi budžeta atbalstu un to darīs atkal nākamajos sešos gados ar 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) palīdzību. Tas padarīs šo instrumentu efektīvāku un prognozējamāku, un tādēļ Komisija, konsultējoties ar dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm, ir izveidojusi ilgtermiņa budžeta atbalsta formu, kuru mēs esam nosaukuši par TAM līgumu valstīm, kuras atbilst noteiktiem kritērijiem: laba iepriekšējās darbības vēsture, laba valsts finanšu vadība, atbilstīga nozares politika un tā tālāk. TAM līgums ir vispārējā budžeta atbalsta dabiska evolūcija ne tikai tāpēc, ka tas ir paredzamāks, bet galvenokārt tāpēc, ka tas koncentrējas uz rezultātiem un var dot diferencētus rezultātus. Partnervalstis apņemas koncentrēt savu politiku un tādējādi savus izdevumus TAM sasniegšanai.

TAM līgumā ir iekļauti šādi elementi: sešu gadu saistību periodi, kas ir seši pilni gadi pretstatā vispārējā budžeta atbalsta programmu parastajam 3 gadu ilgumam, garantēts fiksēts vismaz 70 % kopējo saistību maksājums, ja netiek pārkāpti maksājumu pienākumu nosacījumi vai būtiski sadarbības elementi un pamatelementi, mainīgais komponents līdz 60 % rezultātu atalgošanai par TAM sasniegšanu un saistībā ar rezultātu rādītājiem, galvenokārt veselības un izglītības nozarē, kā arī ar progresu valsts finanšu vadībā.

Valstis atbilst nosacījumiem, ja tās jau ir apmierinoši izmantojušas devītā EAF budžeta palīdzību vai arī demonstrē stingru apņemšanos nodrošināt TAM pārraudzību un sasniegšanu. Tas nepieciešams, lai uzlabotu budžeta līdzekļu pārvaldību valstīs, kur donoriem ir sava koordinācija.

Pēc 10 valstu izvērtēšanas Komisija noslēdza TAM līgumus ar septiņām no tām: Burkinafaso, Ganu, Mali, Mozambiku, Ruandu, Ugandu, Tanzāniju un Zambiju.

Šīs programmas tika iesniegtas un saņēma dalībvalstu atbalstu pagājušā gada decembrī. Ir jau parakstīti līgumi ar Zambiju un Ruandu, kurus es parakstīju personīgi, un arī ar Mali. Pārējie līgumi tiks noslēgti tuvākajās nedēļās. Kopā šīs septiņas programmas veido ap 1,8 miljardiem EUR. Citiem vārdiem sakot, ap 50 % kopējā vispārējā budžeta atbalsta un 14 % no kopējā 10. EAF nacionālo indikatīvo programmu finansējuma.

Tiek domāts, un jūsu ziņojums to atbalsta, ka mēs centīsimies paplašināt šo pasākumu, iekļaujot arī citas valstis, tostarp tās, kas neietilpst ĀKK, ņemot vērā pieredzi ar pirmajām valstīm. Acīmredzot cita pieeja būs jāmeklē valstīm, kuras vēl neatbilst budžeta atbalsta kritērijiem, bet TAM līgums jau ir svarīgs ieguldījums atbalsta efektivitātes uzlabošanā un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas progresa paātrināšanā.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – TAM līgumi sola ievērojamu virzību uz skaidrāku ceļu karti Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Protams, ir svarīgi, lai šo līgumu potenciālu nemazina Komisijas pārmerīgās administratīvās procedūras, kā norādīja referents.

ES attīstības palīdzības nosacītais raksturs varētu dominēt tikai tad, ja ES rīkotos kā vienīgais attīstības palīdzības sniedzējs. Pašlaik mūsu pūliņi Āfrikā ir zināmā mērā veltīgi, jo Ķīnas Republika realizē „politisko dempingu”, sniedzot palīdzību un neprasot pāreju uz demokrātiju, tiesu varu un cilvēktiesību ievērošanu.

Dažas Āfrikas valdības varētu mazināt Komisijas birokrātiju, ignorējot mūsu attīstības palīdzības piedāvājumu, kas ir ļoti bīstami, jo mēs varētu zaudēt iespēju vadīt šīs valstis pareizajā virzienā.

Vēlos aicināt Komisiju risināt šo jautājumu, vienkāršojot procedūras un vienlaikus saglabājot pietiekamu kontroli pār piešķirto resursu izmaksām.

19. Apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālā atbildība ražošanas ķēdēs (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0065/2009), ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā sagatavojis L. Lehtinen par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību ražošanas ķēdēs (2008/2249(INI)).

Lasse Lehtinen, *referents*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, apakšlīgumu slēgšanas ķēdes biznesā ir parasta lieta. Tās palīdz ātri un efektīvi organizēt darbu. Tās ir svarīgas iekšējā tirgus pienācīgai funkcionēšanai un veido nepieciešamo ekonomikas un loģistikas tīklu.

Tomēr tirgus dzīvotspējai un patērētāju aizsardzībai ir svarīgi izmantot tiesību aktus, lai noteiktu galvenās līgumu un apakšlīgumu slēdzēju atbildības. Šajā ziņojumā Komisiju aicina izveidot skaidru juridisku instrumentu, nosakot līgumslēdzēja atbildību Eiropas līmenī, vienlaikus respektējot dalībvalstu atšķirīgās juridiskās sistēmas un subsidiaritātes un proporcionālītes principus.

Astoņās dalībvalstīs jau ir spēkā šādi tiesību akti, bet mums jāspēj regulēt apakšlīgumu slēgšanas ķēžu attiecības Kopienas līmenī. Kopējas Eiropas problēmas jārisina ar kopējiem likumiem. Citādi valstis, kuras nav regulējušas šo biznesa jomu, var kropļot konkurenci uz citu valstu rēķina.

Tādēļ tas nav jautājums tikai par darbinieku aizsardzību, bet arī par to uzņēmumu konkurētspējas pasargāšanu, kuri ievēro noteikumus. Tas ir jautājums par ēnu ekonomikas novēršanu. Kamēr apakšlīgumu slēgšanas ķēdes būs slepens veids, kā saglabāt zemas algas un izvairīties no nodokļu un sociālo iemaksu maksāšanas, nasta gulsies uz nodokļu maksātājiem un konkurējošiem uzņēmumiem, kuru lielais vairums ir mazie un vidējie uzņēmumi. Arī apakšlīgumu slēdzējiem, kas bieži ir mazas firmas, ir nepieciešami skaidri noteikumi, kad tie strādā ļoti lielu līgumslēdzēju labā.

Mēs jau esam redzējuši, kā valstu specifiskās sistēmas darbojas arī kā profilaktiski spēki. Darba devēju pienākumu pārkāpšanas sliekšnis būs augstāks, ja cilvēki par noziedzīgu rīcību saņems sodu.

Visu eiropiešu interesēs ir ievērot minimālos nodarbinātības nosacījumus un skaidrus noteikumus. Tad darbaspēks var droši pārvietoties no vienas valsts uz otru, uzņēmumi var uzticēties līgumiem un patērētāji var būt droši, ka produkta vai pakalpojuma izmaksas ir pareizas un caurredzami noteiktas. Nav nejaušība, ka ziņojumā runāts par uzņēmumu sociālo atbildību.

Louis Michel, *Komisijas loceklis*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija ļoti augstu vērtē šo ziņojumu.

Lai cik svarīga būtu apakšlīgumu slēgšanas nozīme produktivitātes un konkurētspējas palielināšanā, mēs pilnībā atzīstam, ka ir nepieciešami efektīvi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tā nerosina un neveicina nodarbinātības noteikumu neievērošanu, sevišķi garās apakšlīgumu ķēdēs. Ir nepieciešami atbilstīgi, efektīvi un biedējoši sodi, lai nodrošinātu pilnīgu apakšlīgumu slēdzēju juridisko un līgumsaistību izpildi, jo sevišķi saistībā ar darbinieku tiesībām. Lielāka pārredzamība apakšlīgumu slēgšanas procesā kopumā vairāk aizsargās darbinieku tiesības, kas ir un paliks Komisijai ļoti svarīgs jautājums, kā jūs zināt.

Es varētu atbalstīt jūsu kopējo principu, ka Eiropas problēmām nepieciešami Eiropas risinājumi, bet būtu apdomīgāks ziņojuma 14. panta secinājumos, kuros teikts, ka tas iespējams tikai un vienīgi ieviešot skaidru juridisko instrumentu, kas nosaka kopēju un atsevišķu atbildību Eiropas līmenī.

Ziņojums saglabā šādu nostāju arī 15. pantā, kurā tas aicina izvērtēt šāda Kopienas instrumenta ietekmi uz pievienoto vērtību un tā iespējamību. Attiecībā uz aicinājumu Komisijai garantēt efektīvu direktīvas ievērošanu par darbinieku nosūtīšanu, kas minēts 25. pantā, vēlos norādīt, ka mēs jau esam izveidojuši augsta līmeņa darba grupu par darbinieku nosūtīšanu. Šī darba grupa sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un sociālajiem partneriem un tās mērķis ir uzlabot praktisko direktīvas pielietojumu un jo īpaši administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm. Tās pirmā sanāksme notiks 25. martā.

Šajā sakarībā vēlos minēt pētījumu „Atbildība apakšlīgumu procesos Eiropas būvniecības nozarē”, ko 2008. gadā publicēja Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds. Šis pētījums arī uzsvēra faktu, ka nav universāla risinājuma, un rekomendēja tālākas debates un pētījumus, jo īpaši pārrobežu jautājumos.

Mēs cenšamies risināt sociāla rakstura problēmu, bet piedāvātais risinājums pārsniedz sociālo domēnu. Tādēļ mums detalizēti jāpēta tā ekonomiskā un juridiskā rezonanse.

Esmu vienprātis, ka šī problēma ir pelnījusi pilnīgāku izpēti un pirms tiesību akta projekta piedāvāšanas mums uzmanīgi jāpēta dažādas nereglamentējošas metodes dažu ziņojumā minēto jautājumu risināšanai: uzlabota sadarbība un koordinācija starp valstu iestādēm, inspekcijām un citām valstu institūcijām, informācija par labu praksi uzņēmumos, mūsdienīgas pamatnostādnes un standarti, iniciatīvas par sociālo atbildību un transnacionālu uzņēmumu nolīgumi, kuros jau ir iekļauti inovatīvi noteikumi par riska novērtēšanas procedūrām un apakšlīgumu slēdzēju uzraudzīšanu.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Apakšlīgumu slēgšanas pieaugumam ir bijusi tālejoša ietekme uz darba attiecībām. Apakšlīgumus slēdz ne tikai par darbu. To juridiskās un finanšu saistības, kā algu un darba apstākļu standartu ievērošana, nodokļu un sociālie maksājumi arī kļūst par ārpalpojumu apakšlīgumu slēdzējiem un nodarbinātības aģentūrām. Satrauc tas, ka apakšlīgumu slēgšanu aizvien vairāk izmanto kā tiešas sociālās atbildības samazināšanas veidu.

Tādēļ ideja par „kopīgu un atsevišķu atbildību” ir svarīga, nodrošinot uzņēmumu atbildību par apakšlīgumu slēgšanas praksi. Juridisko saistību piemērošana garās un sarežģītās saistītu uzņēmumu ķēdēs kļūst grūtāka. Tas jo īpaši attiecas uz pārrobežu darbību, kur dažāda līmeņa līgumslēdzēji var atrasties dažādās dalībvalstīs un tikt pakļauti atšķirīgiem noteikumiem. Pašlaik tikai astoņu dalībvalstu likumdošana ietver apakšlīgumu slēdzēju atbildību.

Es noteikti atbalstu Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (EUTC) apstiprināto ziņojumu, kas aicina Komisiju izveidot skaidru juridisko instrumentu, nosaka kopīgu un atsevišķu atbildību ES līmenī un arī aicina Komisiju sākt izvērtēt ķēžu atbildības instrumenta iespēju palielināt apakšlīgumu slēgšanas procesa caurspīdīgumu.

20. ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgums (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojums (A6-0131/2009), ko Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā sagatavojis S. Karim par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu (2008/2135(INI)).

Syed Kamall (PPE-DE), referenta aizstājējs. – Priekšsēdētāja kungs, es tērēju daudz laika šajā Parlamentā, stāstot cilvēkiem, ka es neesmu Karim kungs, bet Kamall kungs. Cilvēkus mulsina, ka Kamall kungs runās par Karim kunga ziņojumu. Es runāju viņa vārdā, jo neparedzētu iemeslu dēļ viņš pats nevar šovakar būt šeit, par ko atvainojas.

Viņa ziņojums pilnībā veltīts preču tirdzniecībai, pakalpojumiem, investīcijām, autortiesībām un attīstības jautājumiem. PPE-DE, ALDE un UEN grupas ir sagatavojušas kopīgu alternatīvu rezolūciju, jo bija radies iespaids, ka sākotnējais komitejas lēmums atspoguļo nereprezentatīva balsojuma rezultātu, kurš atstāja ziņojumā neskartas vairākas protekcionistiskas klauzulas. Alternatīvā rezolūcija labāk akcentē, cik svarīgs ES tirdzniecības partneris ir Indija, un ieguvumus, ko tirdzniecības liberalizācija var dot abām valstīm.

ES un Indija 2007. gada jūnijā sāka sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu, bet daudzi to pareizāk sauktu par atvieglotas tirdzniecības nolīgumu. Ziņojums aicina noslēgt visaptverošu, ambiciozu un līdzsvarotu brīvās tirdzniecības nolīgumu starp ES un Indiju, kam jāuzlabo tirgus piekļuve precēm un pakalpojumiem pietiekami daudzās tirdzniecības jomās un jāietver noteikumi par regulēšanas caurspīdīgumu nozarēs, kas svarīgas abpusējām tirdzniecības investīcijām, kā arī sanitārie un fitosanitārie standarti, autortiesību aizsardzība un muiža.

Ziņojuma galvenajos punktos norādīts, ka preču tirdzniecībā Indijā piemērojamo tarifu vidējais rādītājs ir samazinājies līdz līmenim, kas pašreiz ir salīdzināms ar citām Āzijas valstīm, proti, Indijā piemērojamo tarifu vidējais rādītājs ir 14,5 %, salīdzinot ar ES vidējo rādītāju 4,1 %.

Ziņojumā norādīts arī uz Indijas bažām par REACH ietekmi, dārgajiem sertifikātiem augļu eksportēšanai uz ES, dārgajām EK marķējuma atbilstības procedūrām un uzsver, ka šie jautājumi jārisina atvieglotajā tirdzniecības nolīgumā.

Ziņojumā minēts, ka pakalpojumu liberalizācija nekādā gadījumā nedrīkst kavēt pakalpojumu, tostarp sabiedrisko pakalpojumu, regulēšanu. Tomēr jāatzīst, ka samērā bieži valsts nespēj nodrošināt tā sauktos „valsts” pakalpojumus, un mums jāatzīst nevalstisko organizāciju – privātā sektora – loma svarīgu pakalpojumu sniegšanā nabadzīgajiem, sevišķi tad, ja valsts pati nevar atļauties to darīt nepietiekamu ieņēmumu dēļ.

Pakalpojumu tirdzniecība starp ES un Indiju ir samērā nelīdzsvarota, ES eksportē 1,5 % savu pakalpojumu uz Indiju, kamēr Indija eksportē 9,2 % no tās kopējiem eksporta apjomiem uz ES. Ziņojums aicina Indiju izstrādāt atbilstošus tiesību aktus datu aizsardzības jomā, lai nodrošinātu, ka pakalpojumu tirdzniecībā mēs

varam pajauties uz Indijas uzņēmumu spēju rīkoties ar lieliem datu apjomiem, jo pastāv bažas par datu aizsardzību.

Ziņojums atzīst, ka investīciju nodaļās bieži vien ir ietvertas saistības liberalizēt kapitāla plūsmu un atteikties no kapitāla kontroles. Tādēļ mēs aicinām Komisiju atturēties no šādu klauzulu iekļaušanas, ņemot vērā kapitāla kontroles nozīmīgumu, jo īpaši nabadzīgākajās valstīs, lai mazinātu finanšu krīzes ietekmi.

Ziņojumā augstu novērtēta Indijas apņemšanās stingri sargāt autortiesības un izmantot TRIPS nolīgumā esošās elastīguma klauzulas, lai izpildītu noteiktas sabiedrības veselības saistības. Mums visiem jāapzinās, ka pārāk daudz saistību sabiedrības veselībā bieži var nabadzīgāko valstu iedzīvotājiem liegt piekļuvi zālēm, jo farmācijas uzņēmumiem nav stimula radīt medikamentus šīm valstīm.

Ziņojumā atzīts, ka jebkurā nolīgumā būtiska ir ilgspējīgās attīstības sadaļa un ka mums jānodrošina tirdzniecība un ārvalstu tiešās investīcijas. Ziņojumā minēts, ka pastāv bažas, jo īpaši šajā Parlamentā, par tādiem jautājumiem kā apkārtējās vides standarti un darba tiesību pamatnormas, profesionālās veselības un drošības likumdošana. Mums jāatzīst, ka, meklējot līdzsvaru starp tirdzniecības un apkārtējās vides jautājumiem, SDO un citiem standartiem, situācija var nosvērties par labu vienai pusei, un šie jautājumi var ņemt pārsvaru un nolemt nabadzīgās valstīs vēl lielākai nabadzībai, jo mēs apgrūtinām šo valstu uzņēmēju attīstības iespējas.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par dedzīgo interesi, ko tas izrādījis par mūsu sarunām par Eiropas Savienības un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu.

Īpaša pateicība *Kamall* kungam un Starptautiskās tirdzniecības komitejai par izcilo darbu, ko tā kopā ar Ārlietu komiteju un Attīstības komiteju ir paveikusi, sagatavojot ziņojumu par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu. Viedokļu apmaiņa ar Parlamentu ir bijusi visaptveroša, un rezolūcijas priekšlikums aplūko gandrīz visus iespējamus Eiropas Savienības un Indijas brīvās tirdzniecības nolīguma sarunu aspektus. Izteiktie viedokļi ir noderīgs instruments mūsu sarunās par brīvās tirdzniecības nolīgumiem.

Kad mēs runājam par Eiropas Savienības un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu, ir svarīgi ņemt vērā vispārējo kontekstu un sarežģītās stratēģiskās attiecības ar Indiju, tostarp 1994. gada Sadarbības nolīgumu un Kopējās rīcības plānu, kas ir divas galvenās iniciatīvas un dialogi ar Indiju.

Mēs esam pārliecināti, ka ir ļoti svarīgi strādāt ar Indiju, lai sekmīgi beigtu sarunas par ambiciozu brīvās tirdzniecības nolīgumu, kas ļaus abām pusēm – Eiropas Savienībai un Indijai – būt uzvarētājām.

Jo ambiciozāks brīvās tirdzniecības nolīgums, jo lielāku ekonomisko labumu tas dos abām pusēm – Eiropas Savienībai un Indijai. Tas ir viens no galvenajiem secinājumiem ietekmes un ilgspējīgas attīstības pētījumā, ko paralēli sarunām veicis neatkarīgs konsultants.

Ietekmes un ilgspējīgas attīstības vērtējuma mērķis bija analizēt topošā brīvās tirdzniecības nolīguma ekonomisko, sociālo un apkārtējās vides ietekmi un noteikt nepieciešamos atbalsta pasākumus.

Ietekmes un ilgspējīgas attīstības vērtējums pašlaik ir noslēguma fāzē un būs pieejams aprīlī, citiem vārdiem sakot, īstajā laikā, lai atbalstītu notiekošās sarunas.

Atļaujiet īsi iepazīstināt jūs ar ziņojumu par šo sarunu gaitu. Kopš sarunu sākuma 2007. gada jūnijā ir notikušas sešas sarunu sesijas, sestā sesija notika Deli pagājušajā nedēļā, no 17. līdz 19. martam. Mēs ceram vēl šogad sasaukt divas papildu sesijas, ideālajā gadījumā pēc vēlēšanām Indijā, kas notiks aprīlī, un pirms Eiropas Savienības un Indijas augstākā līmeņa sanāksmes novembrī.

Šo sarunu rezultātā ir panākts progress visos brīvās tirdzniecības nolīguma jautājumos, bet vēl ir daudz darāmā.

Mēs esam apmainījušies ar priekšlikumiem par tarifiem, mums ir bijušas labas diskusijas par vairākām galvenajām pakalpojumu nozarēm un par tekstiem gandrīz visās nolīguma jomās. Tomēr mēs vēl esam tālu no nolīguma.

Nobeigumā es vēlreiz vēlos izteikt Komisijas pateicību Parlamentam un referentam. Komisija ar nepacietību gaida citas efektīvas sadarbības iespējas ar Parlamentu.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Kader Arif (PSE), rakstiski. – (FR) Trešdien mūsu Parlaments pauda savu nostāju par topošo Eiropas Savienības un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu. Pateicoties sociālistu darbam, komitejā pieņemtais teksts norāda uz ekonomisko un sociālo nestabilitāti Indijā, valstī, kurā 80 % iedzīvotāju iztiek ar mazāk nekā 2 USD dienā. Lai cīnītos ar šo situāciju, Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa ir sagatavojusi vairākus grozījumus, kas norāda, ka ikvienai darbībai, kas stiprina ES tirdzniecības attiecības ar Indiju, jāseko stingram pamatam, lai novērstu jebkādu valsts pakalpojumu liberalizāciju, garantētu piekļuvi sabiedrības veselības aprūpei un svarīgām zālēm un aizsargātu visneaizsargātāko cilvēku un nozaru intereses. Nav brīnums, ka labējie Parlamentā ir izveidojuši aliansi, lai plenārsēdē piedāvātu daudz liberālāku tekstu, jo īpaši aicinot liberalizēt banku, apdrošināšanas un pasta pakalpojumus un valsts iepirkumus. Trešdienas balsojumā es aizstāvēšu sociālistu redzējumu par godīgu un taisnīgu tirdzniecību un būšu pret jebkādu labējo mēģinājumu atgriezties pie šiem principiem.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Laikposmā starp 2000. un 2007. gadu ES preču tirdzniecības apjoms ar Indiju ir pieaudzis vairāk nekā divas reizes. Eksports pieauga no 13,7 miljardiem EUR līdz 29,5 miljardiem EUR, savukārt imports pieauga no 12,8 miljardiem EUR līdz 26,3 miljardiem EUR. 2007. gadā Indijas eksports uz ES bija 2,4 %, bet imports no ES — 1,8%, un Indija bija devītā lielākā ES tirdzniecības partnere.

Es augstu vērtēju šo ziņojumu, jo tas aicina noslēgt visaptverošu, ambiciozu un līdzsvarotu brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN) starp ES un Indiju, kas uzlabos tirgus piekļuvi precēm un pakalpojumiem, kas ietvers pietiekami daudz tirdzniecības jomas, noteikumus par regulēšanas caurspīdīgumu nozarēs, kas svarīgas abpusējai tirdzniecībai un investīcijām, kā arī atbilstības standartus un novērtējumu, SPS, intelektuālā īpašuma tiesības (IPR) un to izpildi, tirdzniecības atvieglošanu un muitu, valsts iepirkumus, tirdzniecību un konkurenci, kā arī tirdzniecības, attīstības un cilvēktiesību klauzulu kā būtisku BTN elementu.

Vēlos uzsvērt, ka BTN jāpalīdz

- panākt abpusēju ieguvumu pieaugumu aizvien lielākam skaitam iedzīvotāju,
- sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus, tostarp novērst apkārtējās vides degradāciju un ievērot sociālos standartus.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Indija ir kontrastu zeme. Tās globālo tēlu ietekmē pārpalīdzīvotība, nabadzība (80 % Indijas iedzīvotāju tērē mazāk nekā 2 USD dienā) un slimības. Nesenais ekonomiskais progress ir palīdzējis Indijai kļūt par vienu no vadošajām pasaules ekonomikā. Tomēr Indijas devums medicīnā, tehnoloģijās un kosmosa pētniecībā kontrastē ar pārtikas un tīra ūdens trūkumu, kas ietekmē valsti.

ES ir Indijas lielākā ārvalstu investore un tirdzniecības partnere. 2007. gadā ES investīcijas sasniedza 65 % no kopējām investīcijām Indijā. Dažos pēdējos gados vairākas reizes ir pieaugušas arī Indijas investīcijas ES. ES jākoncentrējas uz daudzpusēju tirdzniecības sistēmu, kas balstās uz noteiktiem principiem, ko nosaka PTO, kas piedāvā vislabākās iespējas godīgai un taisnīgai starptautiskajai tirdzniecībai.

Tomēr mums jāuzsver fakts, ka Indijai jāapkaro liela mēroga bads, jo pasaules bada indekss ierindo Indiju 66. vietā 88 valstu vidū. Indija, kas ir globāls kodolspēks, nav parakstījusi arī Kodolieroču neizplatīšanas līgumu. Vēl viens satraucošs jautājums ir bērnu darba problēma, jo bērniem bieži jāstrādā bīstamos un veselībai kaitīgos apstākļos.

Cilvēktiesību un demokrātijas klauzulām jāveido pamats ikvienam brīvās tirdzniecības līgumam, kas tiek noslēgts ar Indiju. Mums jānodrošina arī sociālo un apkārtējās vides nolīgumu un standartu ievērošana.

21. Pārtikas cenas Eiropā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0094/2009), ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavojusi K. Batzeli par pārtikas cenām Eiropā (2008/2175(INI)).

Katerina Batzeli, referente. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību „ēnu” referentiem Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā un četrām Eiropas Komisijas kompetentajām komitejām, ar kurām mēs cieši sadarbojamies, lai sagatavotu šo ziņojumu.

Komisāra kungs, es vēlos sākt ar dažiem ļoti vienkāršiem jautājumiem: kad patērētāji iet uz lielveikaliem pirkt pienu vai jogurtu, kāpēc viņi to pērk? Piena un jogurta vai pudeles un trauciņa dēļ? Es uzdodu jums šo jautājumu, jo patērētājiem prasmīgi tiek radīts priekšstats un uztvere, ka viņi pērk pārtikas produktu, kur rūpniecība, kas to apstrādā, popularizē un pārvadā, ir daudz svarīgāka nekā lauksaimniecības produkts, pats izejmateriāls. Pirms 15 gadiem lauksaimniecības produkcija veidoja aptuveni 50 % no gala produkta vērtības, šodien tā nepārsniedz 20 %.

Gan lauksaimnieki, gan lopkopji šodien ir patērētājiem „anonīmas” personas. Viņu kaulēšanās spējas ne tikai jautājumā par gala cenu, bet arī par kvalitātes un uzturvielu saglabāšanu gala produktā atpaliek no tās lomas, kurai viņiem būtu jābūtu.

Mēs necenšamies novilkt robežas, lai sadalītu produktīvos sektorus piegādes ķēdēs, lauksaimniekus, ražotājus, vairumtirgotājus un mazumtirgotājus „labajos”, „sliktajos” un „nejaukajos”, jo neuzskatu, ka mēs dzīvojam „mežonīgo Rietumu” sabiedrībā un ekonomikā; es uzskatu, ka mēs dzīvojam ekonomikā, kas balstās uz Eiropas Savienības iekšējā tirgus noteikumiem. Šis tirgus dod izaugsmes un konkurētspējas iespējas, kad tas darbojas caurspīdīgi, bet izspiež vai samazina ražotājus un ekonomiskās aktivitātes, kad tajā iespēžas negodīgas un nepārskatāmas funkcijas.

Jautājumam, kuru mēs aplūkojam šodien un nākotnē, ir divi aspekti:

– pirmkārt, attiecību atjaunošana starp patērētājiem un ražotājiem ar kvalitātes politiku pārtikas nozarē, un stiprinot un kopīgi formulējot iespējas, kā dot patērētājiem tiešāku piekļuvi produktīvām lauksaimniecības jomām un lauksaimnieciskajiem ražotājiem;

– otrkārt, sargāt, nevis noteikt ražotāju un patērētāju ienākumus ar caurredzamu cenu veidošanas politiku, kas ietver obligātus pasākumus: starpposma ražošanas sektoru uzraudzību un kontroli visā piegādes ķēdē.

Acīmredzot mēs galvenokārt šeit domājam mazos un vidējos uzņēmumus vietējā un valsts līmenī, kā arī lielās mātes kompānijas un filiāles, kas atrodas Eiropā, un darbiniekus, kuriem jāstrādā caurspīdīgā iekšējā tirgū, nevis tādos ekonomikas atzarojumos kā karteli un oligopoli.

Tādēļ šodien, kad (cita starpā):

– ražotāju cenas strauji pazeminās,

– patērētāju cenas gandrīz piecas līdz desmit reizes pārsniedz saimniecības cenu un, par spīti inflācijas kritumam, patērētāju cenas saglabājas ļoti augstas;

– koncentrācijas pakāpe mazumtirdzniecībā un citos pārstrādes uzņēmumos ir četrkārtšojusies pēdējos piecos gados un tā palielināsies ekonomiskās krīzes un mazo un vidējo vietējo uzņēmumu bankrotu dēļ, padarot sarunas starp ražotājiem, uzņēmumiem un patērētājiem vēl grūtākas;

– trūkumi piegādes ķēdē un tās darbībā acīmredzami apdraud veselīgu konkurenci,

ir nepieciešams koordinēts Eiropas plāns un intervence pārtikas nozarē no saimniecības līdz patērētāja galdam. Nebūs pārspīlēts, ja Komisijas nākamā intervence pēc finanšu sistēmas regulēšanas un pārraudzības būs pārtikas nozarē, kura vēl jo vairāk ir tieši saistīta ar minēto nozaru spekulatīvu rīcību.

Iedzīvotājiem rodas iespaids, ka mājsaimnieces iepirkumu grozu regulē piegādes ķēdes, pārstrādes industrija un mazumtirdzniecība, nevis Eiropas Savienības un valstu ieņēmumu politika.

Tādēļ es uzskatu, ka, balsojot par Lauksaimniecības komitejas ziņojumu un gaidot Eiropas Savienības priekšlikumus šajā jautājumā, mēs ķersimies pie mūžīgās pārtikas tirgus darbības problēmas, kuram savukārt nesavtīgi jādarbojas Eiropas iedzīvotāju un Eiropas lauksaimnieku labā un jārada drošības sajūta tirgus likumos un iestādēs.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Vispirms es vēlos pateikties *Batzeli* kundzei un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai, kas sagatavoja šo ziņojumu. Mēs apspriežam to lielu grūtību laikā, kas ir izšķirošs Eiropas Savienības pārtikas piegādes ķēdei.

Kā jūs visi zināt, recesija ir novedusi pie pēkšņas aktivitātes samazināšanās lielākajā daļā Eiropas Savienības ekonomiskās nozaru. Lauksaimniecības nozare ir pieredzējusi īstu tirgus cenu sabrukumu, kas nopietni apdraud saimniecību ienākumus. Situācija ir sevišķi nopietna tādās nozarēs ar augstu pievienoto vērtību kā gaļas un piena produkti.

Šajā kontekstā ir svarīgi, lai pārtikas piegādes ķēde darbotos efektīvi, ja mēs vēlamies mazināt krīzes ietekmi uz saimniecību ienākumiem un nodrošināt patērētājiem produktus par mērenākām cenām. Tādēļ jautājums par pārtikas piegādes ķēdi un pārtikas cenām paliek Komisijas uzmanības centrā.

Bez tam struktūrfondu analīze rada bažas par tālāku lauksaimniecības izejvielu cenu eskalāciju vidējā termiņā un ilgtermiņā. Uzlabojot pārtikas piegādes ķēdes darbību, nākotnē jāspēj izvairīties no pārtikas cenu strauja pieauguma un jāapkaro patērētāju cenu nestabilitāte. Pievienojos ziņojumā paustajām bažām par nepieciešamību uzlabot kopējo pārtikas piegāžu ķēdes darbību. Sevišķi nepieciešama ir palielināta pārredzamība visā ķēdē, lai piedāvātu patērētājiem labāku informāciju un uzlabotu pievienotās vērtības sadalījumu visā ķēdē.

Kopš pagājušā gada Komisija ir ierosinājusi virkni pasākumu, kuru mērķis ir uzlabot pārtikas piegādes ķēdes darbību. To rezultātā Augsta līmeņa grupa lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības konkurētspējas jautājumos ir izstrādājusi stratēģisku rekomendāciju kopumu. Bez tam pagājušajā gadā tika sagatavota Zaļā grāmata par lauksaimniecības produktu kvalitāti.

Paziņojumā par pārtikas cenām, kuru pieņēma decembrī, Komisija ceļveža formā piedāvāja vairākus risinājumus pārtikas piegādes ķēžu darbības uzlabošanai Eiropā. Ļoti svarīgi ir panākt progresu šī ceļveža ieviešanā. Jo īpaši mums jāpanāk progress pastāvīgas Eiropas pārtikas piegādes ķēžu un pārtikas cenu observatorijas ieviešanā. Piegādājot ticamu informāciju par cenām no viena ķēdes gala līdz otram, mēs spēsim apkarot pārredzamības trūkumu, vienlaikus uzlabojot izpratni par ķēdes darbību.

Mums jāpanāk progress arī analīzē par pievienotās vērtības sadalījumu ķēdē. Es šim jautājumam piešķiru sevišķu nozīmi. Paziņojumā par pārtikas cenām atzīts, ka līdzsvarotu attiecību trūkums lauksaimniecības ražotāju un pārējo ķēdes posmu pārstāvju sarunās nopietni ietekmē ražotāja peļņu lauksaimniecības nozarē. Nav šaubu, ka centieni ieviest skaidrību un izpratni par pievienotās vērtības sadalījumu būtu pirmais solis uz sarunu līdzsvara atjaunošanu visā ķēdē. Šajā sakarībā jāuzsver, ka Eiropas Savienības pārtikas ķēdes konkurētspēju nedrīkst veidot, kaitējot kādai no tās sastāvdaļām. Ir svarīgi, lai ražotāji un mazumtirgotāji lauksaimniecības un pārtikas nozarēs arī turpmāk varētu paļauties uz ilgpējīgu un konkurētspējīgu lauksaimnieciskās ražošanas platformu Eiropas Savienībā.

Esmu pārliecināta, ka, pilnībā ieviešot Komisijas piedāvāto ceļvedi, tas ļaus mums atbildēt uz lielāko daļu jautājumu un bažām, kas minētas *Batzeli* kundzes ziņojumā.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 26. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Roselyne Lefrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Ziņojums, par kuru mums jāpieņem lēmums ceturtdien, cenšas praktiski reaģēt uz grūtībām, kuras cieš miljoniem mūsu cilvēku augsto pārtikas cenu dēļ.

Samazinātas pirktspējas kontekstā Eiropā ir svarīgi, lai Parlaments pieņemtu lēmumu par problēmu, kuras risinājumi tomēr ir zināmi. Cenu atšķirība pārtikas piegādes ķēdes sākumā un beigās var veidot attiecību 1:5, un pat ja liberāli nevēlas to atzīt, lai nodrošinātu saprātīgas cenas patērētājiem un pienācīgus ienākumus lauksaimniekiem, ir jārisina tirgus problēmas. Esmu izteikusi priekšlikumu, ka tekstā ir atkārtoti jāuzsver tirgus regulēšanas instrumentu svarīgums, kas ir vairāk nekā jebkad agrāk nepieciešams krīzē, kuru mēs piedzīvojam.

Tomēr, lai nodrošinātu, ka „pieejamas cenas” nekļūst par sinonīmu vārdam „sliktas kvalitātes produkts”, esmu lūgusi iekļaut ziņojumā ideju par stimuliem bioloģiskajai lauksaimniecībai. Patērētājiem vēlama piekļuve kvalitatīviem produktiem par saprātīgām cenām, un tas iespējams, pateicoties ambiciozai finanšu stimulu politikai, kas vērsta uz šāda tipa lauksaimniecības produkciju.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pārtikas cenas pēdējā laikā ir pieredzējušas ļoti strauju kāpumu. Tam ir divi iemesli: pirmkārt, globālā lauksaimniecības un pārtikas produktu krīze un, otrkārt, tirgus koncentrācija, kas palielinājusies no 21,7 % 1990. gadā līdz vairāk nekā 70 % šobrīd.

Cenas, kuras maksā patērētāji, ir vidēji piecas reizes augstākas nekā tās, ko maksā ražotājiem. Lielveikalu ķēdes ļoti bieži uzspiež negodīgus noteikumus un apgrūtina lauksaimnieku un mazo piegādātāju piekļuvi tirgum.

Es atbalstu Eiropas Komisijas ideju radīt Eiropas tirgus pārraudzības sistēmu. Es atbalstu arī ideju par Eiropas konkurences tīklu.

Lauku attīstības programmas līdzekļi vairāk jāpiešķir par labu ražotājiem.

Ideja atjaunot „vietējo produktu” jēdzienu un efektīvāku atbalstu tradicionālajiem pārtikas tirgiem ir risinājumi, kurus es noteikti atbalstu.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es apsveicu *Batzeli* kundzes ziņojumu, kurš akcentē lielās neatbilstības starp pārtikas produktu cenām lielveikalos un cenām, ko maksā ražotājiem. Tā diemžēl ir realitāte arī valstīs ar dzīves standartu, kas ievērojami zemāks nekā vidējais Eiropas dzīves līmenis, piemēram, Rumānijā.

Ja mēs noraidām jebkādas priekšlikumus par cenu kontroli, mēs nedrīkstam neievērot, ka lielveikalu spēja ietekmēt sarunu virzību ir pārāk liela, salīdzinot ar ražotājiem. Arī šajā jomā mēs varam veikt stingrākas darbības, aizsargājot konkurenci un patērētājus.

22. Mākslas studijas Eiropas Savienībā (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0093/2009), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā sagatavojuši *M. Badia i Cutchet* par mākslas studijām Eiropas Savienībā (2008/2226(INI)).

Maria Badia i Cutchet, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, lai gan mākslas izglītība ir obligāts priekšmets gandrīz visās dalībvalstīs, tā pasniegšanas veids ievērojami atšķiras.

Vēsturiski mākslas izglītība bijusi saistīta ar bērnu izglītību. Tomēr šodien mūžizglītības pieeja un jaunu informācijas un komunikāciju tehnoloģiju (IKT) attīstība ir paplašinājuši mākslai un kultūrai tradicionāli atvēlēto telpu un radījuši jaunus piekļuves un izpausmes veidus šajā nozarē.

Nepārtrauktā IKT attīstība ir veicinājusi arī uz zināšanām balstītas ekonomikas uzplaukumu, kurā intelektuālajai kapacitātei un radošumam ir ievērojama loma.

Rezolūcijas priekšlikums, par kuru mēs balsosim rīt, balstīts uz ideju, ka mākslinieciskā izglītība ir mākslas jomas profesionālās izglītības pamats un veicina radošumu, kā arī fizisko un intelektuālo attīstību šajā jomā, un uzskata, ka tā ir svarīga mācīšanās sastāvdaļa bērnībā un pusaudža vecumā, un apgalvo, ka tās pasniegšana skolās kalpos par pamatu patiesi demokrātiskai piekļuvei kultūrai.

Bez tam, ziņojums uzskata apmācību par ļoti svarīgu faktoru profesionāļu panākumiem mākslas un radošajās nozarēs, jo mākslas izglītība, kas koncentrējas uz karjeras un profesijas attīstību, prasa no studentiem līdztekus talantam arī ievērojamu kultūralu pamatu, ko iespējams iegūt tikai ar daudzdisciplināru un sistemātisku apmācību procesu. Tas palielina iespējas iekļauties darba tirgū šajā nozarē, sniedzot vispārīgo izglītību, pētniecības metodoloģiju, uzņēmējdarbības spējas un zināšanas par saimniecisko darbību, kā arī prasmes dažādās aktivitāšu jomās.

Ļoti īpašā veidā ziņojums atzīst ekonomikas un nodarbinātības potenciālu, ko Eiropas Savienībā pārstāv radošie, kultūras un mākslas uzņēmumi un industrijas, kas dod lielāku ieguldījumu nekā tādas atzītas nozares kā ķīmijas un pārtikas rūpniecība.

Bez tam, mums nevajadzētu aizmirst, ka mākslas un dizaina izglītības skolas un centri palīdz veidot jaunus mākslas stilus un virzienus un paver ceļu uz citām kultūras pasaulēm, kas stiprina Eiropas Savienības tēlu pasaulē.

Ziņojuma projektā pausts uzskats, ka mākslas izglītībai jābūt obligātam elementam visu līmeņu skolu mācību programmās un aicina visas dalībvalstis koordinēt to mākslas izglītības politikas Eiropas Savienības līmenī un veicināt šīs nozares studentu un pasniedzēju mobilitāti, pievēršot pastiprinātu uzmanību kvalifikāciju atzīšanai dalībvalstīs.

Mēs arī aicinām Padoimi, Komisiju un dalībvalstis noteikt mākslas izglītību kā svarīgu pedagoģisko instrumentu kultūras vērtību celšanai globalizētā un daudz kultūru pasaulē, noteikt kopīgas stratēģijas mākslas izglītības un šajā disciplīnā specializētu mācībspēku apmācības politikas veicināšanai un atzīt mākslinieku un radošuma svarīgo lomu sabiedrībā, kā to rāda Eiropas Radošuma un inovācijas gads.

Visbeidzot, ziņojumā uzsverta arī jauno informācijas un komunikācijas tehnoloģiju un interneta piedāvāto resursu izmantošanas kā modernu un jaunajiem laikiem piemērotu apmācības kanālu lielā nozīme, tādējādi papildinot mācību programmas ar māksliniecisku dimensiju un ieteikts kopīgi izveidot Eiropas mākslinieciskās un kultūras izglītības portālu, lai garantētu Eiropas kultūras modeļa attīstību un veicināšanu.

Visu šo iemeslu dēļ es lūdzu vairākuma atbalstu šim ziņojumam, kurš pauž skaidru atbalstu profesionāļiem, studentiem un uzņēmumiem radošajās un kultūras nozarēs.

Louis Michel, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man pateikties *Badia i Cutchet* kundzei par viņas patstāvīgo ziņojumu par mākslas studijām Eiropas Savienībā.

Šis jautājums ieņem aizvien nozīmīgāku vietu Eiropas līmenī. Mēs visi esam vienprātīgi, ka kultūra un māksla ir būtiska izglītības sastāvdaļa. Tās palīdz attīstīt jūtīgumu un pašapziņu, kas ir svarīgas īpašības ne tikai mums kā pilsoņiem, bet arī kā komersantiem, kas mīt katrā no mums. Par to nevar būt nekādu šaubu. Mākslinieciskā izglītība ir labklājības, radošuma un sociālās integrācijas vektors. Ir svarīgi to iekļaut Eiropas izglītības sistēmās cik iespējams agrīnā vecumā.

Tas ir mūsu kopējais uzskats un mēs priecājamies, ka jūsu ziņojumā minētas vairākas nozīmīgas iniciatīvas Eiropas Savienības līmenī, piemēram, Eiropas Radošuma un inovāciju gads.

Mākslas un mākslinieciskās izglītības nozīme labākas sabiedrības veidošanā iet roku rokā ar to ietekmi uz ekonomisko dzīvi. Neseni aprēķini liecina, ka kultūras un radošo industriju devums ekonomikā veido 2,6 % Eiropas IKP. Bez tam, ikviena ekonomiskā aktivitāte var gūt labumu no kultūras un mākslas izglītības. Jauninājumi veicina tradicionālo un inovatīvāko darbības jomu sinerģijas veidošanos. Šodien mums jākombinē tehnoloģija un dizains, integrējot ilgtspējīguma un ekonomiskās dzīvotspējas principus. Šī kombinācija prasa noteikt jaunus zināšanu pārneses un ieguves veidus.

Šie dažādie jautājumi ir iekļauti Eiropas ietvardokumentā, kurš nosaka mūžizglītības galvenās kompetences 2006. gadam. Šis ietvardokuments nosaka, ka mākslinieciskās un kultūras izpausmes ir svarīgas radošo kompetenču attīstībā, kas ir tik noderīgas darba dzīvē.

Eiropas kultūras plānā ir iekļautas jaunas metodes, jo īpaši strukturēts dialogs ar pilsonisko sabiedrību un pavisam nesen arī jaunas atvērtas kultūras koordinēšanas metodes. Šo metožu ieviešana ir iespējama, pateicoties sākotnējam trīs gadu darba plānam, kuru Padome pieņēma 2008. gada 21. maijā un kurš nosaka piecas prioritārās darbības jomas. Šajā ietvarā tika izveidota dalībvalstu ekspertu grupa par kultūras un izglītības sinerģijas tematu. Šī grupa izstrādās rekomendācijas, lai noteiktu labākās prakses valstu līmenī un ieteikumus dalībvalstīm un Eiropas iestādēm. Bez tam, darba grupa nodrošinās metodes progresa vērtēšanai politikas jomās tās pilnvaru robežās. Šī grupa dos vērtīgu ieguldījumu Eiropas kultūras forumā, kas plānots Briselē 2009. gada 29. un 30. septembrī.

Es tikko nolasīju sava kolēģa, komisāra *J. Figel'* atbildi.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), rakstiski. – (BG) Eiropas Parlamenta ziņojums par mākslas studijām ES ir viens no centieniem veidot starpkultūru dialogu un ir ļoti svarīgs Eiropas Radošuma un inovāciju gada kontekstā.

Mākslinieciskajai izglītībai, bez šaubām, jāpievērš lielāka un konkrētāka uzmanība. Ir svarīgi, lai tā būtu obligāta izglītības programmu sastāvdaļa arī no mazāka vecuma, jo tā stimulē jaunās paaudzes emocionālo un kultūras attīstību.

Piešķirot šai izglītībai praktiskāku mērķi un iekļaujot interaktīvo mācīšanu, tiks veidota dziļāka izpratne par nacionālajām un Eiropas kultūras vērtībām. Lielākas mobilitātes nodrošināšana šīs nozares studentiem, pasniedzējiem un strādājošajiem ir tiešs veids, kā radīt Eiropas identitātes apzināšanos un audzināt kultūras un reliģisko toleranci.

Dalībvalstīm jāiegulda līdzekļi labāku iespēju radīšanā neformālajām un neatkarīgajām mākslas studijām un jānovērš programmu skaita samazināšanās šajā jomā. To atbalsts mākslinieku profesionālajai darbībai palielinās vispārējo interesi par dažādām māksliniecisko studiju formām.

Valsts un privātā partnerība šajā jomā palīdzēs modernizēt izglītības programmas un veicinās aktīvāku jauno tehnoloģiju integrēšanu mācību procesā. Lielākā daļa resursu koordinētai Eiropas politikai mākslas studiju jomā ir investīcijas Eiropas kultūras globālās ietekmes palielināšanai, radošumam un netieši arī ES ekonomikā.

23. Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0107/2009), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā sagatavojis G. Hegyi par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu (2008/2224(INI)).

Gyula Hegyi, referents. – (HU) Eiropa ir apsolītā zeme cilvēkiem no tāliem kontinentiem vai Balkāniem, kas vēlas pievienoties Eiropai. Tajā pašā laikā Eiropa daudzējādā ziņā ir vilšanās, garlaicības vai birokrātijas simbols tiem, kas jau atrodas vārtu iekšpusē: gan uzskatu veidotājiem intelektuāļiem, gan parastajiem ES pilsoņiem.

Kad es saņēmu šo ziņojumu, sāku lasīt to ar lielu entuziasmu. Jāsaka, ka līdz beigām mans entuziasms zināmā mērā mazinājās, jo sapratu, cik daudz šķēršļu ir aktīva dialoga veidošanai ar pilsoņiem un cik Eiropas Savienības birokrātiskā mašīnērija ir tālu no tās pilsoņu ikdienas dzīves un vēlmēm. Pateicoties šim ziņojumam, es sapratu, un tas nav nekāds pārsteigums, ka, jo zemāks ir mūsu pilsoņu izglītības līmenis vai statuss, jo mazāk viņi izprot integrāciju un ir eiroseptiskāki.

Tādēļ mana ziņojuma svarīgākā atziņa ir par to, ka bez jaunatnes, kuru var viegli pārliecināt par Eiropas integrāciju ar izglītības līdzekļiem, mums galvenokārt jāvēršas pie tiem, ko mēs līdz šim neesam aizsnieguši. Tie ir mazu ciematu iedzīvotāji, strādnieku šķira, pensionāri un tie, kuru iztikas līdzekļi un dzīves apstākļi ir pieticīgāki. Mums jācenšas paziņot viņiem par Eiropas ideju un Eiropas vienotības vērtībām.

Savā ziņojumā es rekomendēju iespēju daudz lielākam skaitam studentu iegūt *Erasmus* stipendijas, kas pašlaik ir aktuāli, un par to Ungārijas Sociālistu partijas jaunatnes nodaļa ir sagatavojusi atsevišķu priekšlikumu. Tikai nelielam skaitam Ungārijas universitāšu studentu ir iespēja izmantot šo studentu apmaiņas programmu, lai gan ikvienam, kurš iegūst universitātes izglītību, būtu vēlams vismaz pusgadu pavadīt, studējot ārzemēs.

Man ir ideja par vienotu viena gada kopēju Eiropas mācību plānu vēstures mācīšanā. Studenti vismaz vienu gadu apgūtu vienādu Eiropas vēsturi visās 23 oficiālajās valodās visās 27 dalībvalstīs. Komisija pienācīgi neatbalstīja šo priekšlikumu un savā tekstā iekļāva ievērojami mikstinātu tā versiju.

Balstoties uz Ungārijas universitāšu pasniedzēju rekomendācijām, es ierosināju izveidot Eiropas Atklāto universitāti jeb „tautas augstskolu”. Eiropas pilsoņi varētu iestāties tajā jebkurā vietā Eiropā neatkarīgi no viņu skolas sertifikātiem vai diplomiem relatīvi brīvi strukturētās mācību programmās, kas piedāvā izglītību Eiropas Savienības veidošanā, darbībā un vēsturē.

Eiropas Parlamenta deputāti jau sen ir vēlējušies un arī pieprasījuši, lai *Euronews*, kuru daļēji finansē ar ES naudu, pārraidītu programmas katras dalībvalsts oficiālajā valodā. Tas, ka *Euronews* raidījumi ir arābu un krievu valodā, nevis ungāru vai citu dalībvalstu valodās, ir absurdi. Man ar nožēlu jāsaka, komisāra kungs – iespējams, ka jūs to dzirdat pirmoreiz – ka kabeļtelevīzijas paketes Budapeštā ir atteikušās no *Euronews* angļu valodā un tās vietā piedāvā programmu ķīniešu valodā, jo diemžēl pieprasījums pēc Ķīnas televīzijas ir lielāks nekā pēc *Euronews*, jo to neraida ungāru valodā, bet pašlaik mūsu valstī dzīvo diezgan liels skaits ķīniešu.

Par to bija lielas debates, un es vēlos informēt komisāra kungu, ja viņš vēl atrodas šeit, ka vēlos ieteikt Eiropas Savienības amatpersonām vairāk komunicēt ar saziņas līdzekļiem nekā tas ir bijis līdz šim. Tomēr problēma ir tā, ka bieži nav neviena, kas spētu kompetenti paskaidrot Komisijas nostāju, un tādēļ izskan tikai tās oponentu viedoklis.

Tā kā uzstāšanās laiks tuvojas beigām, mans pēdējais ieteikums ir vietējām nevalstiskajām organizācijām iesaistīties ES kampaņās, jo tās daudz labāk pazīst vietējās kopienas un zina valodu, kurā tās spēj sasniegt savus iedzīvotājus.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet man mazu personisku atkāpi, kam nav nekāda sakara ar mana kolēģa jautājumu. Es pilnībā nesaprotu jūsu vēlmi redzēt NVO piedalāmiem vēlēšanu kampaņā. Es to nesaprotu, bet darīšu zināmu šo lūgumu saviem kolēģiem.

Pašreizējā politiskā un ekonomiskā situācija acīmredzami palielina aktīva dialoga nepieciešamību ar pilsoņiem. Viņi jāinformē par pārmaiņām Eiropas Savienībā, kam ir tieša vai netieša ietekme uz viņu ikdienas dzīvi un kurās viņiem jāiesaistās.

Tas ir bijis Komisijas darba pamats pēdējos četrus gadus. Es augstu vērtēju Hegyi kunga ziņojumu „Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu”. Mēs cenšamies sniegt 27 Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem plašu pamatinformāciju par Eiropas Savienību, lai viņi var ne tikai saprast, kā Eiropas Savienība var palīdzēt reaģēt uz pasaules un Eiropas lielākajām problēmām, bet arī apmainīties un dalīties viedokļos par šo jautājumu.

Mēs cenšamies radīt arī daudz pieejamākus forumus, kuros rīkot šīs debātes, izmantojot visus šodien pieejamos resursus un tehnoloģijas: tiešsaistes forumos, plašsaziņas līdzekļos un vietējā līmenī.

Esot vienisprātis ar vairākām ziņojumā iekļautajām rekomendācijām, mana kolēģe nespēj atbalstīt ideju, ka komunikācija līdz šim nav darbojusies. Viņa atzīst, ka komunikācija noteikti ir uzlabojusies pēdējos gados, bet mums tomēr jābūt reālistiskiem par to, ko var sasniegt ar 100 miljonu EUR budžetu 27 dalībvalstīm, 23 valodām un gandrīz 500 miljoniem cilvēku.

Bez tam, Komisija noteikti nevar būt viena komunikācijā ar pilsoņiem par Eiropas jautājumu. Ir nepieciešami kopīgi visu iestāžu un visu dalībvalstu pūliņi. Tādēļ mēs esam panākuši nolīgumu ar dalībvalstīm un Parlamentu par kopīgu informācijas sniegšanu par Eiropu. Politiskais nolīgums „Partnerība informācijas sniegšanai par Eiropu” tika parakstīts 2008. gada 22. oktobrī. Tā ir pirmā reize, kad Eiropas Savienības dalībvalstu iestādes ir uzņēmušās kopīgas saistības sniegt informāciju par Eiropu Eiropas Savienības pilsoņiem. Tāpēc ir svarīgi, lai šis nolīgums tiktu pilnībā ieviests. Esmu vienisprātis par to, cik svarīgi ir konsultēt pilsoņus, un par nepieciešamību paplašināt dialogu ar visiem sabiedrības slāņiem.

Regulārs komisijas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju dialogs sākās pirms vairāk nekā trīsdesmit gadiem. Tas ievēro atklātības un iekļaušanas politiku, ko Komisija ir izmantojusi daudzus gadus un ilustrē darbības jomu un iesaistīto pušu dažādību.

Vēlos uzsvērt, ka Komisijas delegāciju un Parlamenta informācijas biroju sadarbība dalībvalstīs kopumā ir ļoti laba.

Gaidāmās Eiropas vēlēšanas ir ļoti labs šo abu institūciju politiskās gribas paraugs, lai sadarbotos kopīgas informēšanas prioritāšu noteikšanā.

Attiecībā uz informācijas nepieciešamību vietējā un reģionu līmenī, kas vērsta uz jauniem cilvēkiem, tiem, kas balsos pirmo reizi, un sievietēm, es ar gandarījumu atzīmēju apsveikumus, ko Komisija ir saņēmusi par projektu izvēli D plānā.

Izmantošu šo iespēju, lai paziņotu, ka Komisija Eiropas vēlēšanu kontekstā ir plānojuši īpašus pasākumus *Debate Europe* D plāna iniciatīvas ietvaros. Attiecībā uz jaunas interneta vietnes veidošanu un saikņu veidošanu ar vietējām televīzijas studijām vēlos teikt, ka Komisija pašlaik veido radio un televīzijas operatoru tīklu, kas veidos programmas par Eiropas jautājumiem. Kad šie tīkli kopā ar *Euronews* darbosies pilnā apjomā, katru nedēļu tie sasniegs 60 līdz 90 miljonus ES iedzīvotāju visās ES valodās.

Par Eiropas tiesību aktu un Eiropas vēstures kursu ieviešanu skolu mācību plānos Komisija pievienojas viedoklim, ka jaunajiem cilvēkiem skolā jā māca pamatfakti par Eiropas Savienību. Mēs ceram, ka dalībvalstis ņems vērā ierosinājumu šajā svarīgajā jautājumā.

Ir daudz citu interesantu rekomendāciju, kas ir mūsu uzmanības vērtas, bet diemžēl mūsu laiks ir ļoti ierobežots.

Nobeigumā atļaujiet man atgriezties pie viena Komisijas iestāžu pamatcentienu būtiska aspekta: efektīva komunikācija ir iespējama tikai, cieši sadarbojoties visām iesaistītajām pusēm. Komisija augstu vērtē drošo atbalstu, ko tā saņem no Parlamenta. No savas puses es augstu vērtēju jūsu kā Eiropas Parlamenta deputāta personisko iesaistīšanos.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Šis ir viens no vissvarīgākajiem jautājumiem, kas jārisina. Eiropas iedzīvotāji neapņemas, ka viņi būtu Eiropas pilsoņi. ES pilsonības jēdziens joprojām ir neskaidrs, kamēr joprojām dominē atsevišķu valstu pilsonība.

Lielākā daļa pilsoņu nejūt piederību procesam un uzskata Eiropas Savienību par atsevišķu institūciju. Pozitīvas saiknes atjaunošana ietver dialogu starp pilsoņiem un Eiropas iestādēm, nepieciešamību ratificēt Lisabonas līgumu, konsultāciju procesa un kopīgu atklātu debašu nozīmi.

Pirms gada, 2008. gada aprīlī, mēs nācām klajā ar ideju *Debate Europe*, kas dod iespēju nojaukt bieži vien mākslīgi radītās barjeras starp nacionālajiem un Eiropas jautājumiem.

Galarezultātā Eiropas pilsoņiem ir jābūt skaidrai idejai par Eiropas procesa virzību. Ir divas pieejas, kas nevar turpināt pastāvēt paralēli. Ir jāizvēlas. Vai mēs esam par pilnīgi integrētu Savienību, vai arī turpinām labi darboties pašreizējā *status quo*? Kad iedzīvotāji redz valdības šaubāmiešus, kurš var vainot viņus par to, ka viņi jūtas sveši šim procesam?

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. – (HU) Hegyi kunga ziņojums izgaismo svarīgu mūsdienu problēmu. Īrijas referendums noraidīja Lisabonas līguma ratificēšanu, kas garantē efektīvāku, demokrātiskāku Eiropas Savienību. Tas kalpoja par avotu un pamatu nenoteiktībai un dezorientācijai Eiropā.

Mums jādod iespēja Eiropas pilsoņiem efektīvāk piedalīties Eiropas Savienības politikas veidošanā. Lai to darītu, ir nepieciešama piemērota izglītība, jo integrācijai vairāk pretojas tie, kam ir zemāks izglītības līmenis. Piemēram, ir svarīgi nodrošināt izglītību vispārējās ES un pilsonības zināšanās atklātajās universitātes vai vidusskolas mācību plāna ietvaros. Ir svarīgi, lai cilvēki zinātu savas tiesības, ka ES nestrādā virs viņiem, bet kopā ar viņiem. Mums jānodrošina piemērotu informācijas avotu pieejamība mazāk attīstītajos reģionos. Funkcionējošas demokrātijas garants ir nevis birokrātija, bet paši pilsoņi – tā ir demokrātiskas kultūras būtība. Plašsaziņas līdzekļi nenoliedzami palīdz attīstīt komunikāciju starp iestādēm un pilsoņiem, kā arī pilsoņu vidū.

Mēs nevaram gaidīt atbildīgus lēmumus vai vispār jebkādus lēmumus no pilsoņu puses, ja mēs nesniedzam viņiem piemērotu informāciju. Informācijas sniegšana ir mūsu atbildība un pienākums, bet lēmumu pieņemšana ir pilsoņu tiesības. Maijā paies pieci gadi kopš Ungārijas iestāšanās Eiropas Savienībā, un mēs jau varam redzēt, ka Eiropas Savienība nav bez sejas, ka ES esam mēs, visu atsevišķo pilsoņu kopums. Mums jāzina, ka lēmumu pieņemšana ir mūsu rokās. Izmantosim šīs iespējas priekšrocības!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Pateicos referentam par izcilo darbu! Jāatzīmē, ka viņš min daudzus svarīgus aspektus un problēmas, kas saistītas ar ES un tās pilsoņu mijiedarbību.

ES nav galvenā favorīte nevienā Savienības dalībvalstī. Īrijas referendums pagājušā gada jūlijā parādīja, ka vismaz īri negrib ciešāku Savienību. Kaut kādu iemeslu dēļ negatīvā ziņa un bailes, ka valsti aprīs bezpersoniskā Brisele, mērķi sasniegusi labāk nekā jebkādas ziņas par visu labo, ko Savienība ir sasniegusi. Lielais nezināmais vienmēr kļūst par draudiem, un šim korim ir viegli pievienoties.

Lielāka indivīdu un NVO uzticēšanās visām Savienības aktivitātēm padarītu to pieņemamāku. Sevišķi juridiskajos jautājumos indivīdiem un organizācijām jādod lielāka ietekme un iespēja paust savu viedokli visās likumdošanas procesa pakāpēs.

Referents min arī interesantu faktu par visnesenāko ES referendumu: ka sievietes biežāk balso pret ES nekā vīrieši. Acīmredzot kaut kādu iemeslu dēļ sevišķi sievietes uzskata ES par svešu.

Viens iemesls ir skaidrs: Savienībai ir ļoti vīrišķīga seja. Komisijas priekšsēdētājs ir vīrietis, tāpat kā gandrīz 70 % komisāru. Arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja āmuriņu kladzina vīrietis, un vīrieši ir arī lielākās daļas parlamentāro komiteju priekšsēdētāji. Dzimumu līdztiesība ir jāievieš, cik ātri iespējams, nākošajā termiņā, kad tiks dalīti ES augstākie amati. Tajos vajadzētu būt vismaz vienai sievietei.

Aktīvs dialogs ar pilsonisko sabiedrību ir vissvarīgākais veids, kā atbalstīt Savienības legitimitāti.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstveidā. – (RO) Kā vienmēr, Eiropas Parlamenta vēlēšanu tuvošanās aktualizē jautājumu par sniegtās informācijas līmeni un trūkumiem dialogā ar pilsoņiem, jo īpaši Eiropas līmenī.

Šajā kontekstā es augstu vērtēju rezolūcijas priekšlikumu par aktīvu dialogu ar pilsoņiem, kas uzsver Eiropas iestāžu, Transeiropas izglītības sistēmas un plašsaziņas līdzekļu iesaistīšanas svarīgumu. Konstitūcijas līguma noraidīšana Francijā un Nīderlandē, Īrijas pretošanās Lisabonas līgumam, kas izpaudās referendumā, ir uzsvērusi, ka kampaņas uzsākšana, kas domāta iedzīvotājiem ar zemāku izglītības līmeni, ir dzīvotspējīga un nepieciešama stratēģija, ko es pilnībā atbalstu.

Ņemot vērā pieaugušo interneta pieejamību Eiropas Savienības dalībvalstīs, mums jāizmanto šis instruments, lai efektīvāk veidotu dialogu ar pilsoņiem. Tas ļautu reģistrēt cilvēku viedokļus, kurus vēlāk izvērtētu un

ietvertu mūsu lēmumu pieņemšanas procesā. Domāju, ka arī ES vēsturi, darbību un pilsoņu tiesības vajadzētu iekļaut kā pamatkomponentu mācību plānos ES līmenī.

Tādēļ esmu stingri pārliecināta, ka var nodrošināt loģisku dialogu ar pilsoņiem par Eiropu un Eiropas Savienību no dažādiem skatupunktiem, pamatojoties uz precīzu informāciju un zināšanām.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi, es gribētu apsveikt *Hegy* kungu ar brīnišķīgo ziņojumu un esmu pārliecināta, ka tas dos svarīgu ieguldījumu civilā dialoga uzsākšanā Eiropas Savienībā.

Eiropas iestāžu kopējo komunikācijas prioritāšu sekmīga sasniegšana sadarbībā ar dalībvalstīm būs svarīgs solis Eiropas Savienības iedzīvotāju labākā informēšanā. Tikai labi informēti eiropieši var izmantot piedāvātās iespējas un aktīvi piedalīties dialogā par Eiropu. Mēs visi esam redzējuši cilvēku informēšanas problēmas sekas: „pret” balsojumus referendumos un Eiropas attīstības bloķēšanu.

Kā Pilsoņu asociācijas priekšsēdētāja Bulgārijā es esmu cieši pārliecināta, ka pilsoņu iesaistīšana lēmumu pieņemšanas procesos radīs iespēju dot tiešu pienesumu politiskajam procesam ES līmenī. Uzskatu, ka tā ir viena no vissvarīgākajām jomām, kas ātri jāreformē un jāuzlabo.

Uzskatu, ka šis ziņojums dos iespēju Eiropas Parlamentam sniegt nepieciešamās pamatnostādnes un rekomendācijas pārējām iestādēm un arī sabiedriskajām organizācijām, jo pilsoņi ir galvenais elements Eiropas tālākajā attīstībā. Bez viņu sadarbības un līdzdalības mēs nevarēsim sasniegt mērķus, kurus esam sev izvirzījuši.

24. Cīņa pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu ES (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0054/2009), ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā sagatavojusi *C. Muscardini* par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu ES (2008/2071(INI)).

Cristiana Muscardini, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, manuprāt, ir ļoti labi, ka mūsu debatēs piedalās komisārs *L. Michel*. Kā mēs zinām, viņš vienmēr pievērš lielu uzmanību cilvēktiesību jautājumiem un traģēdijām Āfrikā. *Michel* kunga klātbūtne dod cerību, ka Komisija nopietni pievērsīsies jautājumam, kurš šodien skar ne tikai 28 Āfrikas valstis un dažādas valstis Tuvajos Austrumos, un kaimiņvalstis, bet ir kļuvis arī par satraucošu problēmu Eiropas Savienībā.

Masveida imigrācija pēdējos gados ir atnesusi šo traģēdiju uz ES valstīm. Desmitiem tūkstošu meiteņu un jaunu sieviešu katru dienu apdraud šausminošas prakses ciešanas, kas ne tikai neatgriezeniski sakropļo tās fiziski, bet arī rada ārkārtīgi smagas psiholoģiskas sekas. Tādēļ, lai gan Parlaments jau iepriekšējos gados ir vairākas reizes nosodījis šo praksi un ar DAPHNE palīdzību ir finansējis 14 projektus, lai apkarotu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, šodien mēs atkal diskutējam par šo tematu, jo šī parādība nav mazinājusies, bet aizvien izplatās.

Mums jābūt drosmei, lai pieņemtu nopietnus profilaktiskos pasākumus, lai ar kultūras kampaņu palīdzību liktu saprast imigrantēm sievietēm un arī šo meiteņu tēviem, ka tradicionālu paražu ievērošana, kam nav nekādas saistības ar reliģiju, nav veids, kā integrēties vai veidot viņu meitu nākotni.

Iedomāsimies meiteni, kura apmeklē skolu Francijā, Itālijā vai Beļģijā, un pēc socializācijas ar vienaudžiem pēkšņi tiek izkropļota un pārdzīvo traģēdiju, kas atstās iespaidu uz visu dzīvi. Šī meitene ir ne tikai fiziski sakropļota, bet viņai nav iespējams atjaunot normālas attiecības ar citiem cilvēkiem, viņa jūtas pazemota, atšķirīga, bet mūsu sabiedrībā mēs negribam cilvēkus, kas ir atšķirīgi. Mēs gribam cilvēkus, kuri neatkarīgi no reliģiskās piederības, ādas krāsas vai ģeogrāfiskās izcelsmes var strādāt kopā, lai veidotu labāku, pilsoņiem tuvāku Eiropu.

Šī iemesla dēļ, priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, mēs kā Parlaments – un es vēlos pateikties visiem komitejas kolēģiem, kas palīdzēja man sagatavot šo ziņojumu – pieprasām visu dalībvalstu tiesību aktu harmonizāciju, lai sieviešu dzimumorgānu izkropļošana tiktu klasificēta kā noziegums. Mēs nevēlamies mikstinošus priekšlikumus par „punkciju”. Mēs vēlamies, lai sievietes būtu patiesi vienlīdzīgas ar vīriešiem, mēs nevēlamies iniciācijas ceremonijas, bet gan patiesu integrāciju. Mēs vēlamies, lai NVO spētu veikt savu darbu, mēs vēlamies profilakses politiku, kas iesaista imigrantu sieviešu asociācijas, mēs vēlamies sodīt ikvienu, kurš cenšas sakropļot meitenes un ievilkāt viņas perversā izmisuma un atstumtības spirālē.

Šajā ziņojumā iekļautas daudzas jomas, un es domāju, ka deputātiem ir bijusi iespēja iepazīties un novērtēt tās. Uzskatu, ka ikvienam jāpievienojas aicinājumam par mērķtiecīgu Eiropu, kas apvieno tās triju iestāžu pūliņus, lai apkarotu šo briesmīgo noziegumu, kas pārkāpj cilvēktiesības.

Louis Michel, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, savā un kolēģu vārdā es vēlos pateikties *Muscardini* kundzei par uzstāšanos, jo uzskatu, ka viņa ir aizskārusi traģēdiju un skandālu. Es patiešām vēlos pateikties *Muscardini* kundzei par izcilo ziņojumu svarīgajā jautājumā par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu Eiropas Savienībā.

Eiropas Savienība ir skaidri nosodījusi nepieņemamās tradicionālās prakses gan Savienībā, gan trešajās valstīs, kas nopietni pārkāpj sieviešu un jaunu meiteņu pamattiesības uz cieņu pret viņu fizisko un garīgo veselību. Mēs acīmredzami esam vienprātis ar šo ziņojumu. Mēs uzskatām, ka visām Eiropas Savienības dalībvalstīm jāveic stingri pasākumi. Uzskatu, ka jāveic daudz stingrāki pasākumi, lai izbeigtu šo praksi gan Eiropas Savienībā, gan trešajās valstīs, jo ir pilnīgi nepieņemami un neticami, ka tādas lietas joprojām notiek Eiropas Savienībā. Visos politiskajos dialogos mums jānodrošina, ka mēs atbalstām trešās valstis un ka tās pilnībā saprot mūsu nostāju. Es nedaudz atkāpšos no teksta, lai pateiktu jums, ka šis jautājums vienmēr ir mūsu darba kārtībā visos politiskajos dialogos ar jaunattīstības valstīm.

Pavisam nesen Burkinafaso prezidents B. Compaoré piezvanīja man un informēja, ka viņi gatavojas pieņemt likumu, kas aizliegta šīs prakses, lai gan tas nebūs viegls jautājums. Jānorāda, ka joprojām ir daži klani un ciltis, kas piekopt šo praksi, un tas valstī ir jūtīgs jautājums, bet viņam patiešām bija vēlme panākt progresu, un es uzskatu, ka tas ir svarīgi.

Jūs zināt arī to, ka Komisija regulāri piešķir Kopienas finansējumu, lai atbalstītu projektus Eiropā un trešajās valstīs, kuru mērķis ir novērst un izskaust sieviešu ģenitāliju kropļošanu un palīdzēt upuriem un riska grupas meitenēm.

Eiropā mūsu galvenais instruments ir DAPHNE III programma, kas atbalsta Eiropas nevalstiskās organizācijas, vietējās un reģionu sabiedriskās un varas iestādes cīņā pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu. Kopš programmas uzsākšanas 1997. gadā DAPHNE ir līdzfinansējusi 14 projektus, kas veltīti šim jautājumam, atvēlot kopā ap 2.4 miljonus EUR. DAPHNE projekti ir ļāvuši ieviest sabiedrības apmācības un atbalsta programmas, rīkot informēšanas kampaņas, analizēt valstu tiesību aktus, iegūt informāciju un statistiku, attīstīt instrumentus un noteikt labākās prakses ieviešanai uz vietas un rekomendēt politikas virzienus Eiropas un valstu lēmumu pieņēmējiem.

Mēs esam apņēmies saglabāt atbalstu šādiem pasākumiem un turpināt šo jautājumu Eiropas Savienībā ne tikai vardarbības novēršanas un upuru atbalsta kontekstā, bet arī imigrācijas, patvēruma meklētāju un krimināltiesību jomās.

Es uz brīdi atkāpšos no teksta. Varu darīt jums zināmu, ka mani šokē mūsu valdību un dažu politiķu zināma glābība, kuri uzskata, ka tā ir kultūras sastāvdaļa un tādēļ neaizskarama. Es atvainojos: mazākais, ko mēs gaidām no cilvēkiem, kuri ierodas Eiropā, ir spēkā esošo tiesību aktu ievērošana. Uzskatu, ka nevar būt divu līmeņu tiesiskums, nevar būt divu līmeņu jēdziens. Tas neietekmē Eiropas spēju viesmīlīgi uzņemt iebraucējus, gluži pretēji. Tā ir diskusija, kuru es pagātnē esmu piedzīvojis savā valstī. Mani šokē dažu cilvēku atteikšanās sodīt par šādām lietām, aizbildinoties ar cieņu pret imigrantu kultūru. Ja mēs vēlamies atrisināt šo jautājumu vismaz Eiropā, mums jāsasniedz pakāpe, kurā mēs sodām par šādu praksi. Mums nepieciešama politiskā drosmē, un es nedomāju, ka tā traucēs valsts spējai viesmīlīgi uzņemt imigrantus. „Tā ir mūsu konstitūcija, tie ir mūsu likumi, mūsu humānās vērtības, un jums tās jāievēro. Ja jūs tos neievēroat, jūs rīkosieties nelikumīgi, un jūs sodīs.” Tās ir manas atkāpes beigas, bet esmu gandarīts, ka pateicu to, jo labi saprotu jūsu aizkaitinājumu šajā jautājumā.

Ārējā palīdzībā trešajām valstīm Komisija izmanto trīs politikas, lai apkarotu sieviešu dzimumorgānu kropļošanu. Pirmkārt, kā es jums jau minēju, tā iekļauj sieviešu emancipācijas, cilvēktiesību un veselības jautājumus visos politiskajos un stratēģiskajos dialogos ar partnervaldībām.

Otrkārt, Komisija atbalsta valsts tiesību aktu uzlabošanas iniciatīvu propagandēšanu un popularizēšanu un atbilstīgu valstu politiku attīstību sieviešu tiesību veicināšanai un aizsardzībai, un kaitējošu praksi aizliegšanai.

Treškārt, Komisija atbalsta valdību amatpersonu veiktspējas palielināšanas iniciatīvas, kā arī propagandu un izpratnes veicināšanu visos sabiedrības sektoros. Hāgas daudzgadu programma, kas ietver dažādus pasākumus tiesiskuma, brīvības un drošības attīstībā, beidzas 2010. gadā. Mēs gatavojam paziņojumu 2009. gada pavasarī par jauno Stokholmas programmu 2010-2014. Varu apgalvot, ka šī programma uzsvērs pamattiesību un upuru aizsardzību, iekļaujot bērnu un sieviešu tiesību veicināšanu un aizsardzību.

Lai gan Komisija vēl nav izstrādājusi konkrētu stratēģiju sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas apkarošanai, mēs esam apņēmušies turpināt atbalstīt pasākumus tās novēršanai un izvairīties šo jautājumu Savienības iekšējā un ārējā politikā.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Katru gadu Eiropā 180 000 imigrējošo sieviešu cieš no dzimumorgānu izkropļošanas vai ir pakļautas dzimumorgānu izkropļošanas riskam. Svarīgi atcerēties, ka šie izkropļojumi ir mežonīgs cilvēktiesību pārkāpums, kam ir ļoti smagas fiziskas un psiholoģiskas sekas. Šo praksi nevar attaisnot ar kultūras vai reliģijas tradīcijām. Lai to izbeigtu, dalībvalstīm jāpanāk šo darbību aizlieguma ievērošana, kas noteikta krimināltiesību aktos, un kropļošanas prakse jāuzskata par kriminālnozieģumu. Vienlaikus cietušajām personām un potenciālajiem upuriem jānodrošina piekļuve juridiskajai un medicīniskajai palīdzībai.

ES jāpalielina atbalsts tām vietējām NVO, kas dara izcilu darbu profilakses un palīdzības jomās. Mērķtiecīgas informācijas un izglītības kampaņas valstu un Eiropas līmeņos likvidēs tabu, kas saistīti ar šo praksi, vienlaikus informējot ģimenes par šādas izkropļošanas kriminālajām sekām. ES ir svarīgi risināt šo problēmu, nosakot kopīgus preventīvus pasākumus, lai aizliegtu kropļošanas praksi ES un atsaucoties uz šo aizliegumu visos sadarbības nolīgumos, kurus slēdz ar trešajām valstīm. Dzimumorgānu izkropļošana ir sociāla problēma, kas skar mūs visus.

25. Daudzvalodība - Eiropas priekšrocības un kopīgi veicamais uzdevums (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir ziņojums (A6-0092/2009), ko Kultūras un izglītības komitejas vārdā sagatavoja *V. Graça Moura* Daudzvalodība – Eiropas priekšrocības un veicamais uzdevums (2008/2225(INI)).

Vasco Graça Moura, referents. – (PT) Komisijas paziņojuma virsraksts „Daudzvalodība: Eiropas priekšrocības un veicamais uzdevums” izriet no Parlamenta, Komisijas, Padomes, Reģionālās attīstības komitejas un Eiropas Ekonomiskās un sociālās komitejas dokumentu sērijas, kurā jautājums par daudzvalodību ir aplūkots no dažādiem aspektiem.

Savā ziņojumā es atkārtošu Eiropas Parlamenta agrāk pieņemtās nostājas un atbalstīšu Komisijas viedokli, ka ES daudzvalodība un kultūru daudzveidība veido milzīgas konkurētspējas priekšrocības un ka ir nepieciešams pilnīgs atbalsts valodu mācīšanai un apmaiņas programmām izglītībā un kultūrā gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās.

Es uzsveru arī valodas kā sociālās iekļaušanas faktora svarīgumu. Es apstiprinu dialoga nozīmi ar citiem zemeslodes reģioniem, pievēršot uzmanību īpašajām valodas, vēstures un kultūras saitēm starp ES un trešajām valstīm. Es uzsveru nepieciešamību pēc politikas, kas atbalsta gan tehnisko, gan literāro tulkošanu. Es risinu jautājumu par daudzvalodību audiovizuālajā nozarē, par nepieciešamību atbalstīt valodu skolotājus un par valodu kompetences rādītāju attiecināšanu uz visām ES valodām bez aizspriedumiem uz to attiecināšanu uz citām Eiropā apgūtajām un lietotajām valodām, tostarp grieķu un latīņu valodu.

Par valodu mācīšanu skolā un pieaugušajiem es cita starpā uzskatu, ka izglītība dzimtajā valodā ir pamatā pārējai apmācībai. Vecākiem un aizbildņiem ir jābūt tiesībām izvēlēties oficiālo valodu, kurā viņu bērnus izglītīs valstīs, kurās ir vairāk nekā viena oficiālā valoda vai kur vienlaikus pastāv oficiālā un reģionu valodas. Es uzskatu, ka nevienam skolēnam nedrīkst atņemt iespēju iegūt izglītību valsts oficiālajā valodā.

Es pasvītroju, ka neviens mana ziņojuma punkts neapstrīd reģionu vai minoritāšu valodu nozīmi. Es atzīstu un respektēju šīs valodas un nekādā veidā nemēģinu likt tām šķēršļus. Manā ziņojumā nav neviena aspekta, kurš neatbilst šīm valodām. Tomēr Sociālistu, Liberāļu un Zaļo deputāti ir sagatavojuši alternatīvu priekšlikumu, kurā nav iekļauti trīs punkti, kurus es tikko minēju.

Tā rezultātā principus, kas saistīti ar pamattiesībām un cilvēku brīvībām un kurus ilgu laiku esam glabājuši kā dārgumu, pieņēmuši un praktizējuši Eiropas Savienībā, atceļ galiciešu, katalāņu un basku nacionālistu spiedienu. Ja tiks pieņemts alternatīvais priekšlikums, Eiropas Parlaments būs padevis.

Šie nodomi ir pilnīgi skaidri. Šodienas Spānijas laikraksta *El País* 37. lapā jūs varat lasīt, ka pirms trim mēnešiem Augstākā tiesa nolēmusi, ka pirmsskolas uzņemšanas anketā jāiekļauj jautājums vecākiem par to, kādā valodā viņu bērni apgūs pamatizglītību, ko Katalonijas valdība nav izdarījusi.

Es nedomāju, ka šī alternatīva ir jāpieņem. Pretēji manam ziņojumam tā nepieņemami aizsargā galēji nacionālistiskas tendences un ir arī nepieņemamā pretrunā ar mūsu pamattiesībām, brīvībām un subsidiaritātes principiem, nemaz nerunājot par to, ka šī alternatīva ir pretrunā arī ar principiem, kas ir iekļauti iepriekšējos Eiropas Parlamenta un Padomes tekstos, kuri nekad nav apšaubīti.

Tādēļ es aicinu Parlamentu būt ļoti uzmanīgiem. Sagatavotā alternatīva ir jānoraida un jāpieņem mans ziņojums, kā tas bija Kultūras un izglītības komitejā 17. februārī ar 20 balsīm par, 3 pret un 8 atturoties.

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienībai jāciens demokrātija un plurālisms, nevis jākļūst par vietu, kur atstumj vai nesaprātīgi sagroza pamattiesības un brīvības.

Louis Michel, *Komisijas loceklis.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties *Graça Moura* kungam par patstāvīgo ziņojumu par daudzvalodību.

Šis ziņojums atbalsta Komisijas pieeju un uzsver valodu mācīšanas un skolotāju kvalitāti, integrētu pieeju, lai aizsniegtu visus mūsu sabiedrības slāņus, valodu dažādību, nodrošinot plašsaziņas līdzekļu un literārās tulkošanas lomas izpratni un valodu, un kultūras saiknes ar trešām valstīm.

Pievienojos referenta viedoklim, ka daudzvalodībai ir svarīga ietekme uz Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi, ņemot vērā komunikācijas pārpilnību, pieaugošo mobilitāti, migrāciju un globalizāciju.

Princips dzimtā valoda plus divas un svešvalodu apguve agrīnā vecumā ir daudzvalodības politikas atskaites punkti. Mūsu pieejas pamatā ir šīs tiesības. Tās akcentē mūžizglītības nozīmi, kuras mērķis ir iekļaut mūsu sabiedrības visneaizsargātākās grupas. Es īpaši domāju cilvēkus, kuri ir pametuši studijas, imigrantus, tos, kuri runā tikai vienā valodā vai ir mazāk kompetenti valodās.

Bez tam, mēs vēlamies pastiprināt pūliņus attiecībā uz mācekļiem, pieaugušajiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuri vairs neizglītojas un neseko līdzī attīstībai.

Vēlreiz paldies jums par atbalstu. Lai aizsniegtu šīs grupas, svarīga ir individuālā motivācija un atbilstošu mācīšanas metožu ieviešana. Jaunās tehnoloģijas – internets un interaktīvie audiovizuālie mediji – piedāvā daudzas iespējas sasniegt šīs grupas, attīstīt un adaptēt mācīšanas metodes to konkrētajām vajadzībām un spējām. Eiropas līmenī mūžizglītības programma atbalsta visas valodas: Eiropas Savienības oficiālās valodas, reģionu un minoritāšu valodas un citas valodas, kurās runā pasaule. Tā atspoguļo jauno realitāti Savienībā un arī mūsu pilsoņu lingvistiskās vajadzības.

Pieaugošas mobilitātes un migrācijas kontekstā ir svarīgi, lai cilvēki apgūtu valstu valodas vai valodas, ja viņi vēlas pilnīgi integrēties sabiedrībā. Tomēr es vēlos norādīt šajā kontekstā, ka dalībvalstis ir galvenās lēmumu pieņēmējas par valodas politiku, tostarp reģionu un minoritāšu valodām, kuru pamats ir noteikts Eiropas Padomes Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu Hartā.

Es augstu vērtēju vispārējo Parlamenta atbalstu mūsu nostājam jautājumā par daudzvalodību.

Priekšsēdētājs. - Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks otrdien, 2009. gada 24. martā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), *rakstiski.* – (RO) ES 27 dalībvalstu lingvistiskā un kultūras dažādība veicina sapratni un sadarbību, kā arī darbaspēka pārrobežu mobilitāti un Eiropas vērtību asimilāciju. Ir svarīgi nepārtraukti uzlabot ES politikas izglītības apgūšanai dzimtajā valodā un garantēt pilnīgu saprašanos starp valodām. Mums nepieciešama valstu iestāžu un Eiropas Savienības sadarbība pēc iespējas efektīvāku pasākumu ieviešanā, lai panāktu integrāciju, pieņemot lingvistiskās atšķirības.

Rumānija ir viena no ES dalībvalstīm, kas garantē minoritāšu aizsardzības līmeni, kas ir augstāks nekā vidēji Eiropas Savienībā, veicinot izglītību to valodās. *Babeș-Bolyai* universitāte Klužā-Napokā ir izcils daudzvalodības veicināšanas piemērs.

Diemžēl pat Eiropas Parlamentā ir organizētas demonstrācijas un uzsāktas iniciatīvas, kas aicina likvidēt *Babeș-Bolyai* universitāti, jo tā nepatiesi diskriminē, pamatojoties uz etnisko nošķirtību. Tādēļ es vēlos vērst

jūsu uzmanību uz draudiem, kurus rada debašu toņa pasliktināšanās par etniskajām minoritātēm. Cieņu pret minoritāšu tiesībām un daudzvalodības veicināšanu nedrīkst pārvērst aizsegos, aiz kuriem tiek veikti pasākumi pret Eiropas garu un starptautisko saskaņu. Daudzvalodībai jābūt kopējai pazīmei, nevis dalījuma pamatam Eiropas Savienībā..

Gabriela Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Pastāv praktiski argumenti daudzvalodības atbalstam: tā mazina bezdarba risku, palielina iespējas atrast darbu, palīdz paaugstināt sniegto pakalpojumu kvalitāti un darba ražīgumu, veicina mobilitāti. Mēs visi zinām, kas tie ir, un visi esam vienprātīgi no šī skatupunkta.

Šajā punktā vēlos uzsvērt vēl vienu iemeslu daudzvalodības un ar to saistīto pasākumu atbalstam.

Daudzvalodība palīdz apliecināt vērtības un attieksmes, kuras ir svarīgas Eiropas sociālajam modelim: abpusēju saprašanu, uzticību un solidaritāti. Tā efektīvi palīdz sasniegt vienotību dažādības pasaulē.

Šajā ziņā mums jāpieprasa arī nepieciešamība saglabāt valodu dažādību Eiropā. Viens veids, kā sasniegt šo mērķi, ir mācīties otru svešvalodu, kas nav starptautiska valoda. Var mācīties kaimiņvalstu valodas vai savas valsts minoritāšu valodas, kā arī to jaunattīstības valstu valodas, ar kurām veidojas plaukstošas attiecības.

Vēlos paust pārliecību, ka šādas politikas pozitīvā ietekme parādīsies vēlāk ikdienas dzīvē.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), rakstiski. – (DE) Lingvistiskā dažādība ir svarīga. Tā ir daļa no Eiropas Savienības ikdienas realitātes un kļūst aizvien nozīmīgāka dalībvalstu attiecībās, mūsu daudz kultūru sabiedrības sadzīvē un kopējos politikas pasākumos, ko pieņem Eiropas Savienība. Tomēr lēmumu pieņemšana par valodas politiku galvenokārt gulstas uz dalībvalstīm. Eiropas Parlaments neatbild par valodas politikas rekomendāciju un prasību noteikšanu. Tas, ka ES ir Daudzvalodības komisārs, skaidri pasaka, ka ir steidzami vajadzīgas Komisijas reformas un ka komisāru skaitam jābūt mazākam par dalībvalstu skaitu.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Apsveicu referentu, kolēģi *Vasco Graça Moura*, par veidu, kādā viņš veiksmīgi apvienoja vispārējās, reģionu un vietējās intereses savā ziņojumā.

Es personīgi ierosināju, lai pilsoņiem, kuri pieder etniskajai grupai, kas runā minoritātes valodā, būtu pienācīgi jāiemācās tās valsts oficiālā valoda, kurā viņi dzīvo. Tas noteikti dos priekšrocības darba atrašanās un labu sociālo integrāciju. Diemžēl attiecīgie grozījumi netika apstiprināti kompetentajā komitejā, bet es tomēr esmu pārliecināts, ka tas būtu ļoti noderīgi.

No otras puses, es ierosināju, ka amatpersonas, kuras savā darbā bieži kontaktējas ar citu dalībvalstu pilsoņiem, jāstimulē mācīties otru Eiropas valodu. Uzskatu, ka tas būtu noderīgi, ņemot vērā darbaspēka migrāciju visā Eiropā, kā arī migrāciju tūrisma nolūkos.

Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam veicināt komunikāciju un starpkultūru sapratni, kas ir Eiropas Savienības pamatvērtības.

26. Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

27. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.05)